

MAANANTAI 14. JOULUKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies **BUZEK**

(Istunto avattiin klo 17.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. - (PL) Julistan tiistaina 26. marraskuuta 2009 keskeytetyn parlamentin istuntojakson uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen ilmoitukset

Puhemies. - (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä on Euroopan parlamentin viimeinen istunto vuonna 2009, joten haluan aivan aluksi toivottaa teille kaikille hyvää alkanutta joulun ja hanukan odotusta ja hyvää tulevaa uutta vuotta. Euroopan parlamentin kaikkien jäsenten puolesta haluan lausua samat vilpittömät toivotukset hallinnolle eli kaikille niille, jotka työskentelevät suoraan parlamentin kanssa ja auttavat meitä työssämme.

Haluan myös mainita Italian pääministeriin Silvio Berlusconiin kohdistuneen hyökkäyksen. Meidän on tuomittava se yksiselitteisesti. Se ei ole oikea tapa käydä poliittista keskustelua. Eilistä välikohtausta ei olisi koskaan pitänyt tapahtua. Toivomme, että pääministeri Berlusconi pääsee pian pois sairaalasta, ja toivotamme hänelle pikaista paranemista.

Jos sallitte, mainitsen myös minulle henkilökohtaisesti tärkeän vuosipäivän. Eilen tuli kuluneeksi 28 vuotta siitä, kun kommunistihallinto julisti Puolassa sotatilalain. Sen seurauksena lähes sata ihmistä kuoli, mukaan luettuna yhdeksän kaivostyömiestä, jotka ammuttiin lakon aikana Wujekin kaivoksessa. Monia tuhansia demokratiaa vaativia oppositioaktivisteja eristettiin ja jotkut jopa vangittiin. Tarkoituksena oli hajottaa ja tuhota Solidaarisuus-ammattiliike. Puhun näistä tapahtumista siksi, että haluan kiinnittää huomiota siihen, miten paljon Eurooppa on muuttunut viimeisten 20–30 vuoden aikana ja miten meidän pitäisi edistää rauhaa ja ihmisoikeuksia omalla mantereellamme ja koko maailmassa.

Haluan myös käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja muistuttaa teille, että keskiviikkona klo 12.00 järjestetään tilaisuus, jossa jaetaan mielipiteenvapauden Saharov-palkinto. Tänä vuonna palkinto on myönnetty Lyudmila Alexeyevälle, Sergei Kovaleville ja Oleg Orloville, jotka edustavat venäläistä Memorial-ihmisoikeusjärjestöä. Euroopassa koettiin 1900-luvulla suurta kärsimystä, joten ymmärrämme hyvin, miksi ihmisoikeuksia on tärkeää edistää kaikkialla maailmassa, erityisesti Euroopan mantereella. Siksi tämä tapahtuma on meille erityisen tärkeä.

Francesco Enrico Speroni, EFD-ryhmän puolesta. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyydän anteeksi, jos puheenvuoroni on asianmukaisen menettelyn vastainen, mutta haluan ilmaista ryhmäni puolesta ja omasta puolestani solidaarisuutta pääministeri Berlusconiä kohtaan.

Puhemies. - (EN) Puhuin itse koko Euroopan parlamentin puolesta.

Gianni Pittella, S&D-ryhmän puolesta. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Sassoli ja minä, samoin kuin kaikki Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenet, haluamme yhtyä solidaarisuuden ilmaukseenne Italian pääministeri Silvio Berlusconiä kohtaan ja korostaa, että teko oli kamala, sietämätön ja tuomittava.

Olemme Berlusconiin kiihkeitä vastustajia, mutta vain politiikassa. Emme pidä Berlusconiä tai ketään muutakaan vastustajaamme vihollisena. Poliittisen ja yhteiskunnallisen taistelun käyminen on ainoa tapa taistella ja voittaa. Emme salli kenenkään kääntää elävää poliittista keskustelua vihan ja väkivallan vaaralliselle tielle, jolle lähteminen on ensimmäinen askel kohti autoritaarisia ja epädemokraattisia käytäntöjä. On oikein, että Euroopan parlamentti osoittaa jälleen kerran verratonta tyyneyttä, kunnioitusta ja demokraattista kypsyyttä.

Mario Mauro, PPE-ryhmän puolesta. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensinnäkin lausua epävirallisesti sydämelliset kiitokset – myös ryhmäni puolesta – niille, jotka kuvailivat tapahtunutta

mitä osuvimmilla ilmauksilla eli totesivat teon olleen tyyliä, ja ennen kaikkea italialaisille kollegoilleni, erityisesti jäsen Pitellalle, heidän sanoistaan.

En aio ryhtyä minkäänlaiseen poliittiseen spekulointiin. Tapahtunut olisi todella voinut ajaa meidät lähes kuilun partaalle, joten parlamentin yksimielinen mielenilmaus on ainoa, joka voi ohjata meitä näinä vaikeina aikoina. Kiitän siksi parlamenttia ja Euroopan unionia tavasta, jolla ne vaikuttavat italialaisten elämään ja Italian demokraattiseen kehitykseen.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Työjärjestyksen tulkinta: ks. pöytäkirja

7. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

11. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Esityslistaluonnoksen lopullinen versio, jonka puheenjohtajakokous laati kokouksessaan 10. joulukuuta työjärjestyksen 137 artiklan nojalla, on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia.

Maanantai – ei muutoksia

Tiistai

Olen vastaanottanut Vapaa ja demokraattinen Eurooppa (EFD) -ryhmältä pyynnön lisätä esityslistalle suullinen kysymys komissiolle toissijaisuusperiaatteesta. Pyyntö toimitettiin kirjallisesti Euroopan parlamentin puhemiehistölle. Pyydän EFD-ryhmän edustajaa lausumaan asiasta muutaman sanan.

Francesco Enrico Speroni, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme pyytäneet tämän suullisen kysymyksen lisäämistä esityslistalle, sillä katsomme, että parlamentin pitäisi saada asianmukainen vastaus näin tärkeästä seikasta, ja siksi pyydämme tätä muutosta esityslistaan.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Puhemies. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, olkaa hyvät ja ottakaa huomioon, että tämä asia on lisätty tiistai-illan esityslistaan viimeiseksi kohdaksi. Päätöslauselmaesitysten jättämisen määräaika on tiistaina 15. joulukuuta klo 10.00, ja yhteisten päätöslauselmaesitysten ja tarkistusten jättämisen määräaika on keskiviikkona 16. joulukuuta klo 10.00. Äänestys toimitetaan torstaina. Siispä tämä on huomisen esityslistan viimeinen kohta. Päätöslauselmaesitykset on jätettävä keskiviikkona, ja äänestys toimitetaan torstaina.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jos ymmärsimme oikein, viittasitte päätöslauselmaan joka liittyy alustavasti jätettyyn esitykseen. Emme ole kuitenkaan sopineet nimenomaisesti, tuleeko päätöslauselmaa vai ei.

Puhemies. – (PL) Olette itse asiassa aivan oikeassa. Pyyntö toimitettiin päätöslauselman mukana.

Keskiviikko – ei muutoksia

Torstai

Onko teillä huomautettavaa torstaista?

Fiorello Provera, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensi torstaiksi on aikataulutettu monia kiireisiä asioita. Kolmantena näistä kiireisistä asioista on keskustelu Azerbaidžanin tilanteesta. Tiedotusvälineet, myös länsimaaiset tiedotusvälineet, ovat raportoineet kahden nuoren blogikirjoittajan ja kahden muun henkilön välisestä kahakasta julkisella paikalla. Heidät pidätettiin ja heille määrättiin rangaistus, ja uskon, että asia on selvitettävä juurta jaksain ja että on varmistettava, onko kaikessa toimittu lain mukaisesti.

Samaan aikaan Filippiineillä on kuitenkin tapahtunut viime päivinä äärimmäisen vakavia asioita: aseistautunut ryhmä tappoi 57 ihmistä, jotka osallistuivat presidenttiehdokasta tukevaan kulkueeseen, ja hyödynsi kumouksellista tilannetta tarttuakseen aseisiin hallitusta vastaan. Tilanne on kärjistynyt niin, että Filippiineille on julistettu poikkeustila.

Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän tästä syystä, että torstaina kolmantena asiana käsiteltäisiin Filippiinien tilannetta Azerbaidžanin tilanteen sijasta. Azerbaidžanin tapahtumat eroavat vakavuusasteeltaan selvästi siitä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

Keskustelu Azerbaidžanista pysyy esityslistalla, ja siten torstain esityslista säilyy ennallaan.

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

13. Äänestymiskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

14. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, en tiedä, liittyykö se, mitä aion sanoa, vielä esityslistaan, mutta mielestäni tämä on paras ajankohta ottaa asia esiin. Yksi Lissabonin sopimuksen seurauksista on tietenkin se, että Euroopan parlamentin jäsenten määrä muuttuu. Itävallalle tämä tarkoittaa sitä, että se saa Euroopan parlamenttiin kaksi uutta jäsentä. Nämä jäsenet ovat valmiina, heidät on valittu vaaleilla, ja on tärkeää, että he tulevat tänne pian.

Haluan kysyä teiltä, mitä toimia on jo toteutettu, jotta nämä jäsenet voisivat ryhtyä pian hoitamaan täällä tehtäviään joko tarkkailijoina tai täysjäseninä, tai mitä aiotte tehdä asialle, jotta se tapahtuisi pian.

Puhemies. – (PL) Eurooppa-neuvoston pitäisi hoitaa tämän asian ensimmäinen vaihe. Puhuin Eurooppa-neuvostossa viime torstaina ja sanoin selvästi, että parlamentille on äärimmäisen tärkeää, että neuvosto toteuttaa ensimmäiset lainmukaiset toimet, jotta me voimme hyväksyä uudet jäsenet ja saamme tietää, mistä maista he tulevat. Tämä on tehtävä lain periaatteiden mukaisesti, ja neuvoston on hoidettava tämä vaihe. Kehotan neuvostoa jatkuvasti toteuttamaan tarvittavat toimet. Neuvoston ensi vaiheen päätöksen jälkeen parlamentti toteuttaa seuraavat toimet.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan tuomita täällä Euroopan parlamentissa Venezuelan presidentin Hugo Chávezin jatkuvan provokaation, vallan väärinkäytön ja uhkailun. Hänen itsevaltainen hallintotapansa uhkaa muun muassa Venezuelan sananvapautta ja Latinalaisen Amerikan demokraattista järjestystä.

Presidentti Chávez on sulkenut kolmekymmentä radioasemaa ja muutamia televisiokanavia. Hän uhkailee ja rankaisee venezuelalaisia toimittajia, jotka eivät tue hänen itsevaltaista hallintotapaansa.

Arvoisa puhemies, venezuelalaiset kärsivät sähkökatkoksista, vesipulasta ja elintarvikepulasta, ja köyhyys lisääntyy Chávezin hallituksen huonon hallinnon takia. Samalla tämä venezuelalainen tyranni yrittää peitellä tätä kaikkea räjäyttelemällä siltoja ja uhkailemalla Kolumbiaa. Hän kehuu kansainvälisiä terroristeja ja asettuu

maailman itsevaltaisten diktaattorien puolelle, ja hänen sanansa ja puheensa ovat jatkuvia yllytyspuheita ja sotahuutoja, joiden tarkoituksena on aiheuttaa epävakautta Amerikan mantereella.

Siispä Euroopan parlamentin, joka on sitoutunut puolustamaan vapautta ja demokratiaa kaikkialla maailmassa, on tuomittava voimakkaasti Hugo Chávezin itsevaltainen toiminta Venezuelassa.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin lisätietoja siitä, mitä tonnikalan maailmanlaajuisten saaliskiintiöiden leikkaamisesta 40 prosenttia seuraa.

Kansainvälinen Atlantin tonnikalakomissio (ICCAT) päätti Recifessä 15. marraskuuta, että kaikkien sopimuspuolten on vähennettävä kalastuskapasiteettiaan vähintään 40 prosenttia. Tämä toimenpide tarkoittaa sitä, että tonnikalan maailmanlaajuinen saaliskiintiö pienenee nykyisestä 22 000 tonnista 13 500 tonniin vuonna 2010.

ICCAT:n jäsenvaltiot päättivät nimittäin puuttua kalastusalueensa ylikapasiteettiin ja puolittaa sen vuoteen 2011 mennessä. Lisäksi tonnikalaa pyytävien nuotta-alusten kalastuskautta lyhennetään yhteen kuukauteen ilman, että sitä on mahdollista pidentää. Nämä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen lajien suojelemiseksi ja jotka siirretään osaksi EU:n lainsäädäntöä, vaarantavat eurooppalaisten kalastajien toiminnan.

Haluaisin tietää, mitä toimia suunnitellaan kalastajien toimeentulon tukemiseksi ja kalastuslaivaston pienentämistä koskevien suunnitelmien pysäyttämiseksi. Millaisilla toimenpiteillä on pyritty lieventämään niitä merkittäviä sosioekonomisia vaikutuksia, joita ICCAT:n päätösten siirtämisestä EU:n lainsäädäntöön seuraa?

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, kuten hyvin tiedetään, kauden 2007–2013 strategioiden ja toimenpideohjelmien toteuttaminen on yhä alkuvaiheissaan ja Romaniassa on ensimmäistä kertaa tilaisuus hyötyä EU:n rahastoista osana koheesiopolitiikkaa. Aluekehityspoliittikka on yksi EU:n tärkeimmistä ja monitahoisimmista politiikanaloista. Sen tavoitteena täytyy olla EU:n eri alueiden välisten taloudellisten ja sosiaalisten erojen pienentäminen.

Haluaisin mainita ponnistelut, joita kaikki jäsenvaltiot ovat tehneet sisällyttääkseen koheesiopolitiikan yleiset painopisteet toimenpideohjelmiin. Katson kuitenkin, että Euroopan unionin pitäisi toimia strategisessa osassa, jotta toimenpideohjelmat voitaisiin panna mahdollisimman pian täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja jotta näin voitaisiin edistää toimenpiteitä, joilla on tarkoitus vahvistaa sen institutionaalisia valmiuksia kunkin jäsenvaltion erityistarpeiden mukaisesti.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua vakavasta talouskriisistä, josta Katalonian ja Euroopan pähkinäala on kärsinyt monen vuoden ajan. Pähkinöiden hinnan jatkuva lasku uhkaa eurooppalaisten tuottajien tulevaisuutta.

Haluan varoittaa teitä siitä, ettei Turkin hallitus aio puuttua politiikallaan asiaan. Pähkinöiden ostamisesta vastaava Turkin julkinen elin on varastoinut pähkinöitä 500 000 tonnia. Se haluaa myydä nämä 500 000 tonnia pois tammikuussa 2010. Sen valossa, mitä Turkin viranomaiset sanoivat kahdenvälisessä tapaamisessa EU:n kanssa 2. lokakuuta 2009, tällainen tilanne vahingoittaisi eurooppalaisia tuottajia vakavasti ja pähkinöiden hinta putoaisi voimakkaasti.

Esitin Euroopan komissiolle tästä aiheesta kysymyksen kaksi kuukautta sitten, mutta mitään olemassa olevaa erityistä suojalausekemääräystä ei aiota soveltaa tuottajiemme suojelemiseksi. Halusin jakaa tämän huolenaiheen kanssanne.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, Romania haluaa liittyä Schengen-alueeseen vuonna 2011. Siksi se on suostunut moniin arviointeihin, tarkkaan sanottuna viiteen arviointiin, joista neljä on tehty.

Haluan muistuttaa teitä erityisesti siitä, että Schengen-asiantuntijoiden arvio merirajasta oli niin myönteinen, että Romaniaa on jopa esitelty hyvien käytäntöjen mallimaana. Meillä on kuitenkin edessämme vielä yksi testi. Olen varma, että läpäisemme sen.

Romanian esimerkin huomioon ottaen ehdotankin teille, että Schengen-alueen laajentumista tarkasteltaisiin optimistisemmässä valossa. Toisin sanoen meidän ei pitäisi enää nähdä tätä prosessia uhkana rajojemme turvallisuudelle vaan pikemminkin tilaisuutena vahvistaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alueella.

Oli ilo huomata, että nämä ajatukset sisältyvät myös Eurooppa-neuvoston viime viikolla hyväksymään Tukholman ohjelmaan, joka koskee Schengen-alueen laajentamista EU:n sisäpolitiikan ensisijaisena tavoitteena.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kuten kaikki tietävät, Hondurasissa tapahtui vallankaappaus 28. kesäkuuta. Tästä on kulunut jo melkein puoli vuotta, mutta parlamentti ei ole vielä löytänyt aikaa vallankaappauksen tuomitsemiseen. Kaiken kukkuraksi maassa on vieraillut Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraattien) ja Euroopan konservatiivien ja reformistien jäseniä, jotka ovat läsnäolollaan tukeneet vallankaappauksen seurauksia. Näin he ovat aiheuttaneet sekaannusta Euroopan parlamentin ja poliittisten ryhmien välillä ja kannattaneet *de facto* -hallituksen järjestämiä vaaleja, jotka toimitettiin olosuhteissa, jotka eivät taanneet niiden laillisuutta.

Hondurasin vallankaappauksesta on syntymässä kieroutunut ennakkotapaus, sillä sen lisäksi, että mannermaan oikeisto hyväksyy vastedes maltilliset, lyhytaikaiset ja suhteellisen verettömät vallankaappaukset, Euroopan ja Pohjois-Amerikan oikeisto jopa kehuu niitä ja kannustaa niihin. Se, mitä Hondurasissa tapahtui, on äärimmäisen ikävää!

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että Turkin perustuslakituomioistuimen viime perjantaina tekemä päätös lakkauttaa ”Demokraattinen yhteiskunta” -puolue, joka ajaa pitkälti kurdien etuja, ja sulkea politiikan ulkopuolelle puolueen johtavat parlamentin jäsenet, on mielestäni hyvin valitettava. Päätös merkitsee pitkää askelta väärään suuntaan, ja ääriliikkeiden edustajat käyttävät sitä tekosyynä sortua jälleen väkivaltaan. Se sulkee pois mahdollisuuden demokraattiseen politiikkaan, jota pääministeri Erdoğan on sanonut haluavansa edistää.

Yksi ongelmista on se, ettei AK-puolueen hallitus ole onnistunut uudistamaan juuri sitä lakia, jonka nojalla ”Demokraattinen yhteiskunta” -puolue lakkautettiin – ja itse asiassa kyse on samasta laista, jonka nojalla AK-puoluekin oltiin vähällä lakkauttaa. Tämä ei siis ole Turkin hallituksen eikä sen kansan edun mukaista.

ALDE-ryhmä vaatii parlamenttia keskustelemaan täysistunnossaan tästä aiheesta mahdollisimman pian tulevana vuonna, koska päätöksen myötä Turkki on ottanut askeleen taaksepäin, mikä on erittäin huono asia.

Marina Yannakoudakis (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kaikki tietoisia kierrätyksen merkityksestä, ja on itsestään selvää, että odotamme, että käyttämämme paperi kierrätetään.

Kävin hiljattain vaalipiirissäni Lontoossa toimivassa painotalossa, jossa sain lisää tietoa mustesuihkutulostuksesta. Mustesuihkutulostamiseen käytetyn paperin kierrätysprosessi on monimutkainen, minkä vuoksi kierrättäminen on kallista, ja ylimääräisten valkaisuaineiden käyttö tekee siitä haitallista ympäristölle. Musteen erottaminen paperista on vaikeaa, minkä vuoksi suurta osaa nykyajan tulosteista ei voida kierrättää.

Meidän on tuettava yrityksiä, jotka käyttävät muunlaisia ympäristöä säästäviä tulostustapoja – kuten yritystä, jossa vierailin Lontoossa – ja tarjottava niille kannustimia, jotta prosessi olisi taloudellisesti tasapuolisempi. Haluaisin asiaan jäsenvaltioiden tukeman markkinalähtöisen ratkaisun, jossa ala sääntelee itse itseään käytäntösääntöjen avulla ja toimii pääosassa ympäristöohjelmissa.

EU:lla on kuitenkin tärkeä tehtävä lisätä tietoisuutta näistä asioista ja tukea vaihtoehtoja mustesuihkutulostukselle, jos ja kun se on tarkoituksenmukaista.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa kiinnittääkseni Euroopan parlamentin huomion ja tietoisuuden maahanmuuttopolitiikan erääseen näkökohtaan, nimittäin huoltajaa vailla oleviin alaikäisiin maahanmuuttajalapsiin ja lasten oikeuksiin. Tämä on kysymys, joka edellyttää toimia koko EU:lta eikä pelkästään mailta, joihin maahanmuuttajat saapuvat, kuten Kreikalta.

Kuten hyvin tiedätte, yhteisön lainsäädännön nojalla jokainen turvapaikka- tai oleskelulupahakemus on käsiteltävä siinä jäsenvaltiossa, johon hakija on tullut ensimmäisenä, riippumatta siitä, mihin hän on matkalla.

Tämä kuormittaa kyseisen jäsenvaltion rakenteita ja rikkoo hakijoiden oikeuksia, joiden hakemukset käsitellään yhtenä joukkona mahdollisimman nopeasti. Hakijat lähetetään usein eteenpäin ilman takeita siitä, että heidän oikeuksiaan ja elämänsä kunnioitetaan, tai he jäävät maahan ilman suojelua tai sosiaaliturvaa. Tämän takia lapset päätyvät usein monenlaisten rikollisjoukkojen väärinkäytösten ja hyväksikäytön kohteeksi.

Katson, että Euroopan parlamentin pitäisi yrittää muuttaa yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, niin että ilman huoltajaa tulevat alaikäiset pääsisivät maahan, johon he ovat pyrkimässä, ettei heitä karkotettaisi ja että heille taattaisiin ihmisarvoinen ja turvallinen oleskelu EU:ssa.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, tapasin viime viikolla useita eri politiikkoja arabivaltioista: Arabiemiraateista, Egyptistä ja Jordaniasta. Haluan kertoa heidän olevan huolissaan Iranin ydinohjelmasta.

Tapasin israelilaisia, jotka ovat asiasta äärimmäisen huolissaan. Heidän suurin huolensa koskee tukea, jota Turkki antaa tällä hetkellä Iranille. He kysyivät, mikä on Euroopan unionin virallinen kanta tuesta, jota pääministeri Erdoğan on antanut Iranin hallitukselle, ja pääministeri Erdoğanin lausunnoista, joiden mukaan Iranin ydinohjelma on suunnattu rauhanomaisiin tarkoituksiin.

Minun on myönnettävä, etten tiennyt, mikä virallinen kantamme Turkin lausunnoista ja toiminnasta Iranin ydinohjelman suhteen oikein on. Seurantakertomuksessa sanotaan yhtä, ja pääministeri Erdoğan sanoo toista.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, se, että paikalla oleva komission jäsen Boel sanoi Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan julkisessa kokouksessa, että teksti yhteisön talousarvion tarkistamisesta yhteisen maatalouspolitiikan osalta on riittämätön, on hyvä merkki.

Mielestäni rahoituksen tarkistamisesta käytävässä keskustelussa ei pitäisi missään nimessä ennakoida vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan tarkistamista. Emme vaadi vain sitä, että maatalousmenojen osuus yhteisön kokonaismäärärahoista määritellään uudelleen, vaan vaadimme ennen kaikkea sitä, että maatalouspolitiikassa, jota me haluamme, lyödään lukkoon osuus, jolla maatalousala osallistuu julkishyödykkeiden tuotantoon, minkä jälkeen päätetään asetettuja tavoitteita varten saatavilla olevista resursseista.

Tämä on viesti, jonka haluan välittää, ja asia, jonka haluan kertoa komission jäsen Boelille.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi EU:n perusvapauksista ja yksi yhtenäismarkkinoiden pilareista. Monet jäsenvaltiot rajoittavat kuitenkin edelleen bulgariaalaisten ja romanialaisten pääsyä työmarkkinoilleen.

Perusteet, joilla rajoitteita puolletaan, ovat markkinoiden logiikan vastaisia, varsinkin kriisin aikaan. Jopa työllisyydestä vastaava ministeri totesi jonkin aikaa sitten, että oikeus työskennellä toisessa maassa on EU:n kansalaisten perusvapaus. Hän on myös täysin oikeassa. Uusien jäsenvaltioiden työntekijöihin kohdistuvien rajoitteiden ylläpitäminen vääristää markkinoita ja rikkoo syrjintäkiellon periaatetta, joka vahvistetaan sopimuksissa, joihin Euroopan unioni perustuu, ja siten ne tahraavat EU:n imagoa.

Vaadin Euroopan komissiota koordinoimaan jäsenvaltioiden kanssa toimia, joilla poistetaan mahdollisimman nopeasti uusien jäsenvaltioiden kansalaisiin kohdistuvat työmarkkinarajoitteet. Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän myös teiltä tukea, jotta voimme luoda aidosti vapaat markkinat ja tarjota kaikille EU:n kansalaisille samat oikeudet.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan palata viimeaikaiseen tapahtumaan eli sveitsiläisten äänestykseen minareeteista. Äänestys järjestettiin toki EU:n ulkopuolella, mutta se koskee meille tuttua asiaa.

Haluan palata tähän tapahtumaan siksi, että se tarjoaa syyn puhua myös sekularismista, josta Euroopan parlamentissa ei voida koskaan puhua riittävästi. Tarvitsemme kiireesti sekularismin periaatteen ohjaamaan yhteiskuntamme järjestymistä. Esitän asian yksinkertaisesti.

Ensinnäkään sekularismin vastakohta ei ole uskonnollisuus eikä varsinkaan hengellisyys. Sen vastakohta on uskonnollinen kommunitarismi, jossa annetaan määräyksiä ja lakeja, jotka ovat siviililainsäädännön yläpuolella, ja jossa yksilöt jaotellaan pienempiin yhteiskunnallisiin ryhmiin.

Euroopan unioni on menneisyytensä vuoksi monikulttuurinen ja monikansainen. Se on sellainen, ja tämä ominaisuus vain voimistuu, ja vain sekularismi tarjoaa vapautuneille yksilöille ja heidän yhteisöilleen mahdollisuuden elää ja kukoistaa.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kliiniset kokeet ovat kliinisen tutkimuksen arviointimenetelmä, ja niiden katsotaan olevan luotettavin tiedonlähde, johon hoitopäätökset voidaan perustaa.

Haluan kuitenkin varoittaa parlamenttia siitä, että Euroopan kardiologiseuran (*European Society of Cardiology*) viimeaikainen tutkimus on jälleen kerran osoittanut, että menetelmään liittyy vakavia rajoituksia, sillä naisia osallistuu näihin kokeisiin vähän.

Naisten ja miesten välillä on osoitettu tieteellisesti olevan eroja, jotka liittyvät riskitekijöihin, tautien esiintymiseen ja siihen, miten taudit reagoivat hoitoon.

Tästä seuraa, että vaikka sydän- ja verisuonitautien ennaltaehkäisy ja hoidon alalla on edistytty viime vuosina ilmiömäisesti, naisten kuolleisuutta ei ole onnistuttu vähentämään merkittävästi.

Siksi on hyvin tärkeää, että me EU:n toimielimissä edistämme tutkimusta, joka kohdistuu nimenomaan naisiin, joko ottamalla heidät laajemmin mukaan klinisiin tutkimuksiin tai suunnittelemalla tutkimuksia, jotka kohdistuvat yksinomaan naisiin.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan puhua Turkin perustuslakituomioistuimen viime perjantaina tekemästä päätöksestä kieltää ”Demokraattinen yhteiskunta”-puolue. Päätöksen seurauksena jopa 22 Turkin parlamentin jäsentä joko erotetaan parlamentista tai he menettävät poliittiset oikeutensa viideksi vuodeksi. Valitettavasti yksi näistä parlamentin jäsenistä on Leyla Zana, jolle myönsimme Saharov-palkinnon vuonna 1995. Kurdipuolue kielletään jo neljättä kertaa. Kerta toisensa jälkeen kurdit yrittävät puolustaa kansansa oikeuksia eri nimellä, ja kerta toisensa jälkeen heitä sorretaan ja heidän väitetään esittävän Turkin valtion yhtenäisyyden vaarantavia ajatuksia. Kokoon-tumis- ja yhdistymisvapaus ja mielipiteenvapaus ovat kuitenkin keskeinen osa demokratiaa, joten tämä vie uskottavuuden rippeetkin kurdien kysymykseen liittyvältä ns. demokraattisen avautumisen aloitteelta, jonka pääministeri Erdoğan käynnisti aiemmin tänä vuonna. Kannatan voimakkaasti jäsen Ludfordin esittämää pyyntöä siitä, että keskustelisimme asiasta tammikuussa.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, luen seuraavaksi otteen Taoufik Ben Brikin asianajajan William Bourdonin kirjeestä Ranskan presidentille Nicolas Sarkozylle: ”Olen saanut tilaisuuden paljastaa – niin kuin päämieheni kaikki tunisialaiset asianajajat ovat tehneet – oikeudellisen farssin, jonka seurauksena Taoufik Ben Brik on tuomittu ilman perusteellista tutkintaa kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen. Voin todistaa selvästi ja muodollisesti, että tuomioon johtaneet todistusasiakirjat olivat täysin tekaistuja ja perustuivat presidentti Ben Alin henkilökohtaiseen koston.

Taoufik Ben Brik ei ole päässyt koko tänä vuonna 2009 matkustamaan, sillä hänen immuunijärjestelmänsä on niin heikko, että hän on jatkuvassa vaarassa altistua vakaville sairauksille. Uskon, että hänen perheensä on onnistunut toimittamaan hänelle välttämättömät lääkkeet, mutten ole asiasta varma. Tunisialaiset asianajajat pääsevät tapaamaan päämiestä vain ajoittain, ja joiltakuilta on evätty järjestelmällisesti mahdollisuus tavata häntä. Taoufik Ben Brikin vaimo on päässyt tapaamaan häntä vain kerran, muutamaksi minuutiksi muutama päivä sitten, eivätkä he ole nähneet tämän jälkeen.”

Arvoisa puhemies, olkaa hyvä ja kirjoittakaa Tunisian viranomaisille ja vaatikaa Taoufik Ben Brikin vapauttamista.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, jatkan jäsen Flautren puhetta ja kehotan teitä kirjoittamaan Tunisian viranomaisille.

Myönnämme tänä vuonna Saharov-palkinnon, joka symboloi Euroopan parlamentin sitoutumista ihmisoikeuksiin. Olemme tehneet Tunisian kanssa kumppanuussopimuksen, jossa on monia demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyviä määräyksiä.

Tunisiassa on kuitenkin pidetty juuri presidentinvaalit huonoissa olosuhteissa, jotka eivät vastaa Euroopan unionin kanssa tehdyn sopimuksen määräyksiä. Emme voi pysyä vaiti. Tunisian ihmisoikeusaktivisteja halveksitaan, pidätetään ja nöyryytetään. Tämä ei voi enää jatkua.

Arvoisa puhemies, kehotan teitä siksi kirjoittamaan presidentti Ben Alille ja vaatimaan erityisesti Taoufik Ben Brikin vapauttamista. Hän on työllensä omistautunut toimittaja, jonka ainoa rikos on se, että hän on arvostellut Tunisian niin sanottua demokratiaa.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen pyytänyt, että nuoren iranilaisnaisen Neda Agha-Soltanin kuvaa näytettäisiin Brysselissä Aung San Suu Kyin kuvan rinnalla.

Soltan surmattiin, kun hän vaati Iraniin vapautta ja avoimuutta, ja hänestä on tullut vapauden ja ennen kaikkea vapauden puolesta taistelevien naisten symboli. Pyyntöni ovat allekirjoittaneet 75 jäsentä ja viisi

poliittista ryhmää. Mielestäni on erityisen tärkeää, että pyyntöni vastataan myöntävästi, varsinkin nyt, kun ajatollah Khomeini Iranissa sanoo aikovansa tukahduttaa kaikenlaisen vastarinnan ja opposition. Toivon, että pyyntöni vastataan myöntävästi.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, talven lähestyessä idästä saapuu myös uuden kaasukriisin uhka. Muutama viikko sitten pääministeri Putin teki meille selväksi, että Venäjä saattaa jälleen rikkoa EU:n jäsenvaltioiden kanssa tekemiään sopimuksia kaasutoimituksista. Tämän välttämiseksi hän kehotti EU:ta lainaamaan jopa miljardi euroa Ukrainalle, jotta se kykenisi hoitamaan kaasun kuljetusta koskevat velvoitteensa. Voimme siis odottaa näkevämme toisen kierroksen poliittisessa ottelussa, jota kumppanimme Venäjä ohjaa. Emme voi hyväksyä tällaista.

Vaikka asia koskee eri tavoin tiettyjä jäsenvaltioita, EU:n on toteutettava yhteisiä toimia ja otettava jämäkästi kantaa tähän erittäin tärkeään periaatekysymykseen yhteisvastuun nimissä. Lisäksi tämä on merkki siitä, että Venäjän vaikutusvallan minimoimiseksi meidän on jouduttava uusien hankkeitamme, jotka koskevat energialähteiden monipuolistamista pitkällä aikavälillä.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Lissabonin sopimuksen voimaantulo on vaikuttanut myönteisesti myös EU:n laajentumisen edellytyksiin. Nyt sopimuksen tultua voimaan kukaan ei voi enää väittää, ettei unionin toimielimillä olisi valmiuksia laajentumiseen ja päätöksentekoon.

Siksi ei myöskään ole mitään syytä viivyttää laajentumisen jatkumista tai estellä tätä prosessia. Tämä koskee erityisesti Länsi-Balkanin aluetta. Alueella on tapahtunut viime aikoina voimakasta ja yleisesti myönteistä kehitystä. Tämä vahvistetaan hiljattain julkaistuissa kertomuksissa yksittäisten maiden etenemisestä sekä komission julkaisemassa EU:n laajentumisstrategiassa vuodelle 2010.

Samalla, kun käyttöön otetaan järjestelmä, joka takaa pääsyn Schengen-alueelle ilman viisumia, alueen maat saavat todellisen tilaisuuden edetä tiellä kohti Euroopan unionin jäsenyyttä. Tilaisuuteen tarttuminen on niistä itsestään kiinni. Myöskään EU ei saa jähkailla, vaan sen on edettävä vastuullisesti ja rationaalisesti ja kunnioitettava täysin olosuhteita, ja Euroopan parlamentin täytyy toimia aktiivisessa osassa.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Arvoisa puhemies, tällä viikolla perjantain ja lauantain välisenä yönä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Serbian ja Montenegron kansalaiset saivat oikeuden päästä jälleen yli kahdenkymmenen vuoden jälkeen Euroopan unionin alueelle ilman viisumia. Tästä tulee merkittävä päivä, ja tapahtuma antaa aihetta juhlaan.

Haluan kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden pyytääkseni jälleen kerran, että Euroopan komissio ja neuvosto tekisivät kaikkensa poistaakseen viisumivaatimuksen myös Bosnian ja Hertsegovinan sekä Albanian kansalaisilta mahdollisimman pian. Emme saa antaa Länsi-Balkanille syntyä uusia jakolinjoja emmekä saa hukata aikaa – varsinkaan siksi, että siitä on haittaa nuorille sukupolville. On vaikeaa uskoa, ettei enemmistö näiden maiden nuorista edelleenkään tiedä Euroopan unionista mitään.

Meidän tehtävänäme on murtaa uudet viisumimuurit, jotka nousivat Länsi-Balkanille Berliinin muurin murruttua. Sama koskee Kosovon väestöä. Länsi-Balkan tarvitsee selvät eurooppalaiset tulevaisuudennäkymät. Emme saa antaa perusteettomille peloille valtaa.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2009 lopussa on tapahtunut kaksi historiallisesti hyvin merkittävää asiaa: ne ovat Lissabonin sopimuksen voimaantulo sekä Kööpenhaminan huippukokous.

Haluan tuoda esiin olevani tyytyväinen tapaan, jolla Euroopan unioni osoittaa tällä hetkellä olevansa tärkein toimija etsittäessä kestäviä ratkaisuja ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Olen samaten iloinen siitä, että jäsenvaltiot ovat onnistuneet saamaan aikaan sopimuksen ja yhteisen kannan, vaikka sopimukseen pääseminen 27 jäsenvaltion kesken ei ole helppoa.

Lopputuloks ei ehkä vastaa kunnianhimoisia tavoitteitamme ja odotuksiamme, mutta EU:n jäsenvaltioiden päätös tarjota kehitykselle 7,2 miljardia euroa on erityisen tärkeä, sillä nämä maat tarvitsevat kiireesti taloudellista tukea. Tämä esimerkki saattaa myös kannustaa muita YK-maita ryhtymään samanlaisiin toimiin.

Lisäksi on hienoa, että jopa ne EU:n jäsenvaltiot, joihin talouskriisi on vaikuttanut tähän mennessä hyvin vakavasti, ovat ilmaisseet solidaarisuutensa, nähneet vaivaa ja yrittävät osallistua – vaikka joidenkin kohdalla tämä jääkin näennäiseksi eleeksi – ja että ne osoittavat näin sitoutuneensa ilmastonmuutoksen torjumiseen.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi ilmaista tukevani täysin ammattiyhdistysten jäsenten taistelua Euroopan parlamentissa sekä toivottaa heille onnea ja menestystä.

Kreikan hallitus on käynnistänyt todellisen työläisvastaisen toimenpiteiden aallon. Joustavat työmuodot pyritään yleistämään kautta linjan. Sosiaaliturvajärjestelmää heikennetään ja palkkoja ja eläkkeitä jäädytetään.

Kreikan hallitus, Euroopan unioni ja pääoman edustajat yrittävät uhkailla ja pelotella työläisiä Kreikan budjettivajeella ja julkisella velalla. Ne ottavat työläiset mukaan sosiaaliseen vuoropuheluun, joka on pelkkä ansa, pakottaakseen ne sopimukseen, rajoittaakseen heidän oikeutettua kiukkuaan ja suunnatakseen kansan huomion toisaalle.

Ensimmäinen vastaus hallituksen ja EU:n kansan vastaiseen hyökkäykseen on PAME:n (Kaikkien työläisten taistelurintama) ilmoittama kansallinen lakko, joka järjestetään ja 17. joulukuuta. Työläiset vaativat toimenpiteitä, joilla vastataan kansan nykyaikaisiin vaatimuksiin. Nämä vaatimukset voidaan täyttää vain, jos työväenluokat, kaupunkien ja maaseudun köyhät ja keskiluokat muodostavat yhtenäisen rintaman vastustaakseen ja torjuakseen EU:n kansan vastaista politiikkaa.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, ETPP:n operaatio Atalanta täytti vuoden 8. joulukuuta. Puheenjohtajavaltio Ruotsin mukaan operaatiolla on kyetty torjumaan merirosvousta tehokkaasti ja hyökkäysten määrä on laskenut merkittävästi. Jälkimmäinen lausunto on kuitenkin varsin kyseenalainen.

IMB:n (*International Maritime Bureau*) raportin mukaan hyökkäyksiä tapahtui vuoden 2009 yhdeksän ensimmäisen kuukauden aikana enemmän kuin koko vuonna 2008. Myös aseellisten hyökkäysten määrä kasvoi kaiken kaikkiaan 200 prosenttia. Lisäksi operaation rahoitus ei vaikuta kovinkaan tehokkaalta: tällä alueella merirosvouksen aiheuttamien vahinkojen kustannuksiksi arvioidaan 200 miljoonaa Yhdysvaltojen dollaria, kun taas EU ja sen jäsenvaltiot investoivat joka vuosi 408 miljoonaa dollaria.

Uudella, suunnitteilla olevalla ETPP:n Somali-operaatilla ei taaskaan päästä käsiksi ongelman syihin vaan hoidetaan pelkkiä oireita. EU:n kannattaisi todellakin perustaa tehokas rannikkovartiosto torjumaan laitonta kalastusta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan ilmailukenteen hallinnan nykyaikaistamiseen tähtäävä SESAR-ohjelma on merkittävä hanke.

SESAR-ohjelma on hyvin tärkeä sekä ympäristön että tieteellisen ja teknisen asemanne näkökulmasta. Miten komissio aikoo valmistautua ohjelman tulevaan käynnistysvaiheeseen ja erityisesti sen rahoittamiseen? Aikooko komissio noudattaa vuoden 2007 raportin suosituksia, jonka mukaan erittäin pätevän henkilön pitäisi huolehtia ohjelman poliittisesta seurannasta? Meidän on ylitettävä monia esteitä – oikeudellisia, psykologisia ja teknisiä esteitä – jotta onnistumme yhdistämään kansalliset ilmatilat ja jotta eri maiden valvojat saadaan tekemään yhteistyötä.

Ellei EU kykene luomaan yhtenäistä ilmatilaa, miten se voi rakentaa vahvan poliittisen unionin?

Edit Bauer (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, koska sekä te että komissio ilmaisitte aikovanne seurata Slovakian kansallisen kielilain täytäntöönpanoa, haluan kiinnittää huomionne seuraaviin seikkoihin. Slovakian hallitus on julkaissut täytäntöönpanosäädöksen, joka tekee tyhjäksi muita lakeja ja jolla otetaan käyttöön myös uusia rajoituksia. Täytäntöönpanoehdotuksessa täsmennetään, että lain tarkoituksena on ainoastaan suojella ja tukea kansallisen kielen käyttöä virallisissa yhteyksissä sekä suojella kansallisen kielen käyttäjien oikeuksia. Siinä todetaan, että luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tapauksessa näiden oikeuksien suojele vaikuttaa perusoikeuksiin ja vapauksiin. On siis täysin selvää, että tällä viitataan vähemmistöjen edustajien oikeuksiin ja vapauksiin. Täytäntöönpanotoimenpiteessä todetaan myös, että riippumatta siitä, onko suhde alle vai yli 20 prosenttia, vähemmistökieltä saa käyttää missä tahansa vain, jos kolmas läsnä oleva henkilö hyväksyy sen käytön. Mielestäni tämä on järjetöntä emmekä voi hyväksyä tällaista EU:ssa.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viimeisessä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa osapuolet allekirjoittivat muistion energia-asioita koskevan varhaisvaroitusjärjestelmän periaatteista. Euroopan komissio toivoo, että tämä auttaa meitä välttämään tulevaisuudessa samanlaisen energiakriisin kuin se, jonka kohtasimme vuoden alussa, kun Venäjän ja Ukrainan kiista kaasun toimituksista ja kuljetuksista johti siihen, että Venäjä katkaisi kaasutoimitukset lähes kolmeksi viikoksi, mikä käytännössä halvaannutti monet Euroopan maat.

Talven lähestyminen ja siihen liittyvä kaasun kulutuksen kasvu tarkoittavat, että meidän on laadittava Euroopan energiamarkkinoita ohjaavia periaatteita. Euroopan unionin on ymmärrettävä, että kaasun toimituskatkokset uhkaavat paitsi taloutta myös Euroopan yhdentymisen pohjaa, joka eurooppalaisen yhteisvastuun tukemana edistää vapaita markkinoita. Toivon myös, ettei tästä talvesta tarvitse tulla koetinkiveä, joka osoittaa, ovatko annetut julistukset totuudellisia ja onko solidaarisuus merkityksellinen, tyhjä sana vai todellinen tae EU:n jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten luultavasti tiedätte, Romaniassa päättyi hiljattain kahden vuoden jakso, jonka aikana järjestettiin vaaleja kuuden kuukauden välein. Viimeiset vaalit olivat presidentinvaalit, ja nykyinen presidentti voitti ne nipin napin 70 000 äänellä, jotka tulivat pääasiassa kotiseudultaan pois muuttaneelta vähemmistöltä.

Romanian kansalaisena minua vaivaa se, etten voinut koko vaalikampanjan ajan kirjoittaa nykyisestä presidentistä mitään kriittistä blogiini Europolisiin ja että samaan aikaan yleisön pääsy blogiini estettiin kokonaan. Tämä on mielestäni sietämätöntä, koska se tarkoittaa sananvapauden sensuroimista ja osoittaa, että vallanpitäjät ja/tai heidän tukijansa hallitsevat myös Internetiä.

Yleisesti ottaen on ikävää, että nyt, kun vallankumouksesta, jossa monet kuolivat, jotta demokratia pääsisi juurtumaan kunnolla, on kulunut 20 vuotta, ne, jotka nauttivat tilapäisesti demokratian hedelmiä ja jotka on valittu valtaan näinkin kapealla marginaalilla, sietävät tai mahdollisesti jopa edistävät tällaista toimintaa.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, tavaroiden rautatiekuljetusten alalla tarjonta on vapautettu kokonaan vuodesta 2007 alkaen. Toimijat, joiden ei tarvitse hoitaa julkisen palvelun velvoitetta, joutuvat vastaamaan kiristyneeseen kilpailuun.

Monissa maissa tämä tarkoittaa tarjonnan kasvua kannattavimmissa markkinasegmenteissä eli yhdistettyjen kuljetusten ja pelkkien junakuljetusten alalla. Sen sijaan yksityisyritykset eivät ole kovinkaan kiinnostuneita kuljetuksista, joissa käytetään yhden vaunukuorman tekniikkaa, koska näiden kuljetusten kannattavuus on rajallinen.

Jos me haluamme todella kehittää junarahtiliikennettä kestävän liikkuvuuden taustavoimana, meidän on tärkeää tukea yhden vaunukuorman tekniikkaan perustuvia kuljetuksia. Muutoin liikenne siirtyy kokonaan maanteille, mikä olisi hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteidemme vastaista. Siksi on harkittava yhden vaunukuorman tekniikkaan perustuvien kuljetusten ottamista julkisen palvelun velvoitteeksi, sillä nämä kuljetukset ovat keskeinen osa kestävän liikkuvuuden strategiaa.

Valtion puuttumisen edellytyksiä käsittelevien Euroopan komission suuntaviivojen pohjalta katsomme, että on täysin mahdollista sisällyttää yhden vaunukuorman kuljetusten tarjoaminen – tapahtuipa tämä sitten julkisen palvelun velvoitteiden tasaamisen muodossa tai tuen muodossa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, haluan puhua hyvin käytännönläheisestä mutta kotimaalleni Virolle äärimmäisen tärkeästä asiasta. Muutama vuosi sitten kolmella Baltian maalla – Virolla, Latviassa ja Liettualla – ei ollut käytännössä minkäänlaista rautatieyhteyttä Eurooppaan. Varsinainen infrastruktuuri oli huonossa kunnossa, ja sitä käytettiin hyvin vähän. Tämän jälkeen sekä nykyisen rautatien kunnostuksen alalla että EU:n vaatimuksia vastaavien rautateiden rakentamiseen tähtäävien tutkimusten alalla on tapahtunut myönteisiä asioita. Tästä hankkeesta käytetään nimitystä Rail Baltica. Sen toteuttamiseksi on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio tukevat hanketta huomattavasti, vaikka alueen väestö ei ole kovin suuri ja vaikka Baltian maiden taloudellinen tilanne on erittäin vaikea.

Hanke on tärkeä paitsi siksi, että saamme sen myötä normaalit rautatieyhteydet, myös siksi, että se vaikuttaa huomattavasti kaikkiin kolmeen maahan alue- ja sosiaalipolitiikan näkökulmasta. Viro, Latvia ja Liettua tarvitsevat rautatieyhteyden Eurooppaan taloudellista ja ekologisista syistä, sillä rautatiet tarjoavat mahdollisuuden kuljettaa suurempia määriä rahtia pienemmin päästöin. Tällä hetkellä pääasiallinen reitti on Via Baltica...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan sanoa pari sanaa kahdesta aiheesta. Ensinnäkin kysymys tasa-arvoisesta kohtelusta liittyy yhä ratkaisemattomaan naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaan ongelmaan ja on yhtä tärkeä kuin se. Yhtä pätevien ja samassa asemassa olevien naisten ja miesten samapalkkaisuuden pitäisi olla itsestään selvä asia. Itävallassa kaikki on pääläellään: mitä koulutetumpia

naiset ovat, sitä heikompaa on heidän urakehityksensä verrattuna yhtä päteviin mieskollegoihin. Hyvin tuoreet luvut osoittavat, että naisten tappio kasvaa iän myötä: esimerkiksi 60 vuotta täyttäneet naiset ansaitsevat noin 34 prosenttia vähemmän kuin heidän miespuoliset kollegansa.

Toiseksi haluan todeta, että lapsia on suojeltava. Olisin halunnut Itävallan perustuslain suojelevan YK:n lapsen oikeuksien yleissopimusta. Toivon, että tätä keskustelua ryhdytään käymään pian uudelleen Itävallassa ja että se johtaa myönteiseen lopputulokseen.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani kertoa Euroopan parlamentille, että Traian Băsescu on valittu uudelleen Romanian presidentiksi. Romania liittyi Euroopan unioniin vuonna 2007 presidentti Băsescun ensimmäisellä toimikaudella hänen suoran työpanoksensa ansiosta. Uudella toimikaudella presidentti voi jatkaa uudistuksia sekä EU:n sääntöjen ja arvojen täytäntöönpanoa Romaniassa.

Näiden presidentinvaalien jälkimainingeissa voidaan tehdä vain yksi johtopäätös: Romanian presidentinvaalit täyttivät tiukat kansainväliset vaatimukset ja sujuivat hyvin. Samaa mieltä olivat myös ETYJ:n tarkkailijat, ja asia vahvistettiin Romanian perustuslakituomioistuimen päätöksellä sekä mitätöityjen äänten uudelleenlaskulla, jonka seurauksena istuva presidentti kasvatti etumatkaansa suhteessa vastustajaansa.

Katsomme, että demokraatti-liberaalien puolueen tukeman presidentti Băsescun demokraattinen voitto merkitsee voittoa myös Euroopan kansanpuolueen ryhmälle (kristillisdemokraateille). PPE-ryhmässä toimivat kollegamme ovat jäsen Martensin ja jäsen Daulin johdolla ilmaisseet tukensa presidentti Băsesculle, mistä kiitämme heitä vielä kerran.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, vuoden 2009 toisella neljänneksellä 27 jäsenvaltion tulot olivat 43,9 prosenttia bruttokansantuotteesta, kun taas niiden menot olivat 49,7 prosenttia. Samana ajanjaksona 27 jäsenvaltion EU:ssa verot ja sosiaalimaksut muodostivat noin 90 prosenttia jäsenvaltioiden yleisistä tuloista, kun taas sosiaalihuollon menot olivat vain 42,2 prosenttia BKT:stä. EU:n 27 jäsenvaltion budjettivaje kasvoi 0,8 prosentista vuoden 2008 toisella neljänneksellä 5,8 prosenttiin vuoden 2009 toisella neljänneksellä. Samana ajanjaksona työllisyysaste laski 2 prosenttia ja teollisuustuotanto 10,2 prosenttia. Alat, joihin tämä vaikutti voimakkaimmin, olivat rakentaminen, maatalous, teollisuustuotanto, kauppa, liikenne ja tietoliikenne. Mielestäni on erittäin tärkeää, että tuleva Euroopan komissio esittelee työohjelman, jossa keskitytään talouden kehittämiseen, työttömyyden vähentämiseen ja säällisten elinolojen turvaamiseen.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, antisemitismi yleistyy koko maailmassa, myös Euroopassa ja EU:ssa. On sanomattakin selvää, että Euroopan parlamentin on käytävä käsiksi tähän vaikeaan ongelmaan – joka yleistyy ja leviää koko ajan – ja yritettävä tukahduttaa se alkuunsa.

On myös tehtävä selväksi, että Israelin valtion politiikkaa voidaan arvostella – aivan kuten mitä tahansa muutakin valtiota voidaan arvostella, sillä mikään valtio ei toimi täydellisesti. Israelin politiikka on kuitenkin pidettävä erillään antisemitismistä.

Oletan, että Euroopan parlamentti vastustaa kiihkeästi kaikkia antisemitistisiä suuntauksia. Tällä hetkellä nämä suuntaukset ovat yleisiä ja laajalle levinneitä.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, asia, johon kiinnitän tänään parlamentin huomion, koskee portugalilaisten viljelijöiden arvonnisäverojärjestelyjä. Yhteisön lainsäädännön mukaan mahdollisia järjestelmiä on kolme: yleinen järjestelmä, joka käsittää järjestetyn kirjapidon, pk-yritysten järjestelmää koskeva vaihtoehto ja vakiokantajärjestelmä, jossa ei suoriteta takaisinmaksuja mutta tarjotaan oikeus hyvitykseen. Valitettavasti siitä lähtien, kun Portugali liittyi EU:hun, hyvitystä on annettu nolla prosenttia.

Portugalin valtiota vastaan käynnistetään parhaillaan rikkomismenettelyjä. Tämä verotuksen muoto vaikuttaa noin 18 000 viljelijään ja koskee 5,3:a prosenttia heidän myynnistään. Haluan tehdä selväksi, että on löydettävä tapa, jolla Portugalin lainsäädäntö saadaan mukautettua yhteisön säännöstöä vastaavaksi.

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, minuutin puheenvuorot ovat päättyneet. Haluan kertoa teille, että minulla on paljon nimiä luettelossa – ainakin kaksi kertaa niin paljon kuin mihin meillä on aikaa. Tänään meillä oli käytettävissämme enemmän aikaa kuin tavallisesti, mutta teidän täytyy muistaa, että niillä, jotka käyttivät minuutin puheenvuoron viime kerralla – kuukausi tai kaksi kuukautta sitten – oli heikommat mahdollisuudet saada uusi puheenvuoro tänään. Meidän on kiinnitettävä huomiota niihin, jotka eivät ole puhuneet lainkaan. Olen pahoillani tästä, mutta säännöt sanovat näin. Minulla on luettelossa nimiä ainakin kaksi kertaa niin paljon kuin miten monelle on mahdollista antaa puheenvuoro. Olen hyvin pahoillani siitä, etteivät kaikki voineet käyttää puheenvuoroa.

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän, mitä sanoitte. Tosiasia on kuitenkin se, että puhumaan pyrkivien jäsenten kaksinkertainen määrä suhteessa käytettävissä olevaan aikaan osoittaa teille, miten tärkeä tämä osa työtämme eli kansalaisten edustaminen oikein on.

Pyytäisinkin teitä etsimään jotakin muuta toimintatapaa, joka mahdollistaisi sen, ettei meidän tarvitsisi istua täällä tuntia saamatta puheenvuoroa – enkä valita, sillä tiedän tehtävänne olevan vaikea – koska ainakin silloin meille voitaisiin sanoa, ettei meidän tarvitse tulla paikalle tällä viikolla. Voisitte päättää etukäteen, miten monelle annatte puheenvuoron, ja loput meistä voisivat palata asiaan seuraavalla kerralla tai esittää asiansa jollakin muulla tavalla. Mielestäni tämä olisi parempi vaihtoehto kuin tuhlat jäsenten aikaa.

Puhemies. – (EN) Katson, että jäsenten on aina syytä osallistua täysistuntoon ja kuunnella keskusteluja. Mielestäni puheenvuoroja ei pitäisi järjestää ehdottamallanne tavalla. Tänään puheenvuoron saivat lähes kaikki, jotka eivät puhuneet viime istuntojaksolla.

(PL) Minuutin puheenvuorot ovat nyt päättyneet.

15. Muiden maatalouden alojen kuin maitoalan kriisi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma muiden maatalouden alojen kuin maitoalan kriisistä.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää teitä siitä, että tarjositte minulle mahdollisuuden kertoa täällä tänään maatalousalan nykyisestä tilanteesta.

Talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut myös maatalousalaan. Kysyntä on heikentynyt, valuuttakurssit ovat muuttuneet, ja luottoa on vaikeaa saada. Tämä kaikki on vaikuttanut maataloustuotteiden hintoihin ja viljelijöiden tuloihin.

Virallisia arvioita maataloustulosta saadaan vasta tämän viikon lopussa, mutta tuotantokustannusten suhteellisen kehityksen ja maatalousmarkkinoiden hintojen perusteella voimme jo odottaa tässä vaiheessa sen pienenevän vuonna 2009 huomattavasti aiempiin vuosiin verrattuna.

Maataloustulon ensimmäinen lasku tapahtui elokuussa 2008, ja tämän uuden laskun voidaan odottaa ylittävän vaikutuksiltaan maataloustulon poikkeukselliset nousut, jotka johtuivat maataloustuotteiden hintojen hyppäyksistä kesällä 2007 ja vuosi sen jälkeen.

Arvoisa puhemies, jos sallitte, käyn läpi muutamia eri aloja. Aivan ensin puhun viljakasveista. Vuonna 2008 viljakasvien hinnat laskivat huomattavasti, mikä johtui lähinnä hyvästä sadosta. Viime kuukausina olemme kuitenkin huomanneet, että erityisesti vehnän ja maissin hinnat ovat nousseet. Näiden muutosten valossa nyt ei ole sopivaa toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä, esimerkiksi avata maissin interventiotarjouskilpailua, eikä puuttua asiaan vientitukien avulla.

Tilanne on hieman erilainen rehuohran tapauksessa: sen vienti on vähentynyt ja kotimaiset hinnat ovat matalat, mutta interventio on juuri avattu, kuten tiedätte, ja tämän pitäisi auttaa rehuviljamarkkinoita.

Sianliha-alalla tilanne on edelleen epävakaa. Alan joutuessa talouskriisiin se ei ollut vielä toipunut kokonaan vuoden 2007 vaikeuksista. Tänä vuonna hinnat ovat matalammat kuin viime vuonna, mutta samalla – joskushan asiaa on tarkasteltava myös myönteisestä näkökulmasta – rehun hinnat ovat paljon vakaammat kuin vuosina 2007–2008. Vaikka vienti onkin jäänyt vuoden 2008 tasosta, odotamme sen ylittävän selvästi vuoden 2007 tason.

Kaiken kaikkiaan en näe tällä hetkellä riittäviä perusteita ottaa käyttöön ylimääraistä markkinavälinettä, mutta voin vakuuttaa teille, että seuraamme tilannetta hyvin tarkkaan.

Hedelmien ja vihannesten tapauksessa talouskriisi on johtanut kotimaisen kulutuksen vähenemiseen, ja myös joillakin vientimarkkinoilla on tapahtunut laskua. Tämä on vaikuttanut hintoihin, joita tuottajat ovat saaneet hedelmistä ja vihanneksista. Alan erityispiirteiden vuoksi päätimme kuitenkin viimeisessä hedelmä- ja vihannesalan uudistuksessa, että alan haasteisiin tartuttaisiin lisäämällä tuottajajärjestöjen houkuttelevuutta ja antamalla niille vastuuta kriisinhallinnasta.

Tuottajajärjestöjen osuus hedelmien ja vihannesten kokonaistuotannosta on nykyään 40 prosenttia. Ne voivat muodostaa taloudellisesti vahvempia yksiköitä myös kansainvälisesti, mikä on tärkeää, koska nykyajan kriisit eivät tunne kansallisia rajoja.

Vuoden 2007 uudistuksessa kannustimme tuottajajärjestöjä tähän. Tarjosimme niille myös uusia kriisinhallintavälineitä, kuten korjaamisen raakana tai korjaamatta jättämisen, jotka täydentävät perinteisiä markkinoilta poistamisia.

Olemme myös luoneet oikeudellisen kehyksen, joka tarjoaa hedelmien ja vihannesten tuottajille mahdollisuuden vaikuttaa markkinoihin ja vakauttaa markkinat, mutta alhaalta ylöspäin eteneviä toimia tarvitaan lisää, eikä komissio voi ottaa tästä vastuuta. Kannustan siksi perustamaan tuottajajärjestöjä ja katson, että jäsenvaltioiden ja viljelijöiden pitäisi tarkastella eri jäsenvaltioissa toimivien tuottajajärjestöjen määrää. Ei ole kovinkaan järkevää, että tuottajajärjestöt kilpailevat keskenään sen sijaan, että ne kilpailisivat vähittäismyyntialaa vastaan.

Oliiviöljyn hinnat nousivat ennätystasolle neljä vuotta sitten epäsuotuisten sääolosuhteiden vuoksi. Tämän jälkeen kolme peräkkäistä tyydyttävää satoa ja talouskriisi ovat johtaneet vähitellen hyvin alhaisiin hintoihin. Siksi komissio otti aiemmin tänä vuonna uudelleen käyttöön yksityisen varastoinnin tuen. Huomasimme markkinoiden reagoivan siihen välittömästi ja hintojen palautuvan tasaisesti.

Vaikka satoennusteet ovatkin hyvät – neljättä kertaa peräkkäin – varastot sadonkorjuun alkaessa olivat pienet. Kulutus nähdäksemme elpyy.

Yhteenvetona totean, että ilmassa on hienoisia merkkejä elpymisestä. Olen samaa mieltä siitä, että tilannetta on seurattava tiiviisti toimien toteuttamiseksi tarvittaessa.

Tämä oli nopea kooste lyhyen aikavälin toimenpiteistä, mutta haluan vakuuttaa teille, että tarkastelemme myös keskipitkän ja pitkän aikavälin kysymyksiä, kuten lisäarvon jakautumista elintarvikeketjussa, sekä sitä, miten puutemme hintojen voimakkaaseen vaihteluun. Palaamme varmasti myöhemmin myös näihin tärkeisiin asioihin.

Puhetta johti

varapuhemies **KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Albert Deß, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, viime vuonna ja myös tänä vuonna maitotilalliset toivat huolenaiheensa kuuluvasti esiin myös Brysselissä. Tiedotusvälineistä saa sen kuvan, että vain maidontuottajat ovat vaikeassa tilanteessa. Totuus on kuitenkin se, että tilanne vaikuttaa myös muihin maatalouden aloihin. Siankasvattajat, sianlihantuottajat, siipikarjankasvattajat, hedelmien ja vihannesten viljelijät, viininviljelijät ja jopa viljakasvien viljelijät ovat – toisin kuin maidontuottajat – tottuneet siihen, että jotkin vuodet ovat hyviä ja toiset taas huonoja, eivätkä he tuo siksi ääntään yhtä kuuluvasti esiin. Katson kuitenkin, että meidän on nyt hyvä tuoda esiin myös näiden maataloustuottajien tilanne.

Arvoisa komission jäsen, sanoitte, että talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut maatalouden kaikkiin aloihin ja että meidän pitäisi pohtia, miten voimme reagoida asiaan. Puhuessani kentällä niiden viljelijöiden kanssa, joihin tilanne on vaikuttanut, kuulen kerta toisensa jälkeen samat asiat. He sanovat yleisesti selviytyvänsä markkinoista, lukuun ottamatta äärimmäisen vaikeita tilanteita, joita maidontuottajat ja muut tuottajat näkivät esimerkiksi viime vuonna ja tänä vuonna. He eivät kuitenkaan ymmärrä, miksi me EU:ssa kuormitamme heitä lisäämällä jatkuvasti byrokratiaa. He sanovat haluavansa viljellä maata sekä ruokkia ja hoitaa eläimiään eivätkä käytä koko päivää siihen, että he pitävät kirjaa tekemisistään.

Viljelijämme ovat tuottaneet ruokaa vuosisatojen ajan pitämättä yksityiskohtaista kirjaa tekemisistään. Sadot ovat kasvaneet, ja eläimet tuottavat entistä enemmän – ja nyt me hukutamme maataloustuottajat byrokratiaan. Luin hiljattain maatalousministerien aikovan keskustella byrokratian vähentämisestä. Maataloustuottajamme tuskin uskaltavat uskoa tätä enää. Toivon, että pääsemme asiassa vihdoin eteenpäin ja voimme antaa maataloustuottajiemme tehdä sitä, mitä he tekevät parhaiten, eli tuottaa ruokaa, terveellistä ruokaa, puolelle miljardille hengelle. Meidän pitäisi auttaa heitä tässä ja varmistaa, että he voivat tehdä näin tulevaisuudessa.

Paolo De Castro, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelemme täällä jälleen kerran maatalousalan kriisistä.

Parlamentti on puhunut viime kuukausina useasti maitoalan vaikeuksista ja pyytänyt komissiota ja neuvostoa ryhtymään kiireesti toimiin. Olemme saavuttaneet tuloksia – vaikkakin vain osittaisia – mutta näiden aloitteiden pohjalta on saatu käyttöön 300 miljoonan euron erityisrahasto hätätilanteeseen vastaamista varten.

Meidän on kuitenkin otettava nyt huomioon, että maitoalan kriisi laajenee nopeasti EU:n maatalouden muille aloille. Huolestuttavia merkkejä näkyy vehnän, oliiviöljyn sekä hedelmien ja vihannesten markkinoilla, kuten komission jäsen Fischer Boel juuri totesi.

Maidon tapauksessa kyseessä on suhdanteellinen ilmiö, joka kulkee käsi kädessä kysynnän laskuun ja tämän jälkeen markkinoiden stagnaatioon johtaneen vaikean taloustilanteen kanssa. Kriisi alkaa saada huolestuttavat mittasuhteet, niin kuin maataloustuottajien lukuisat mielenosoitukset eri puolilla Eurooppaa osoittavat. Ne enteilevät uhkaavaa ja huolestuttavaa tilannetta ja ovat viesti laajasta huolesta, joka koskee koko alan tulevaisuutta.

Päätimme siksi 1. joulukuuta pidetyssä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan viimeisessä kokouksessa yksimielisesti kutsua komission kertomaan parlamentille maatalousalan kriisin tilanteesta sekä eri tuotantoaloilla ilmenevistä suuntauksista. Tältä osin odotamme ennen kaikkea sitä, että komissio hyödyntää käytettävissään olevia keinoja vakauttaa markkinat ja edistää kulutuksen elpymistä, mutta katsomme samalla, että meidän pitäisi tarttua myös tilaisuuteen tarkastella tulevaisuutta ja auttaa varmistamaan, että yhteinen maatalouspolitiikka on jatkossakin EU:n tärkeä politiikanala, jolla huolehditaan EU:n kaikkien kansalaisten ja alueiden eduista Pohjois-Ruotsista Kyproksen eteläosiin.

Viljelijät odottavat nopeaa toimintaa, ja me olemme nyt täällä ottamassa vastuuta asioiden jouduttamisesta, torjumassa kriisiä päättävällä tavalla ja hyödyntämässä viimeaikaisista kokemuksista opiksi otettuja asioita välttääksemme ajan tuhlaamista ja korjataksemme nopeasti tilanteen, joka on vaarassa pahentua entisestään. Toivomme komissiolta vastausta ja pyydämme sitä myös kertomaan asiaa koskevia uutisia.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä tilannekatsauksesta. Haluan kuitenkin keskittyä yhteen alueeseen, jolla voimme toimia. Kyse on luvattomien muuntogeenisten organismien (GMO) vähäisistä määristä tuontirehussa ja sen vaikutuksesta EU:n rehuteollisuuteen. Tämä on kaikenkattava kysymys.

Lähetin puheenjohtaja Barrosolle kirjeen, jonka monet Euroopan parlamentin jäsenet allekirjoittivat. Hän vastasi komission toteuttaneen pikaisia toimia hyväksyäkseen kolme muuntogeenistä tuotetta ja että neljäs on tulossa. Olemme silti edelleen hippasilla.

Ensi vuonna ongelmana on Brasilia. Brasilia on keventänyt hyväksyntäjärjestelmäänsä 22 kuukauteen, eivätkä ongelmat katoa. Olemme kaikki tietoisia siitä, että maatalousalaa vaivaavat pienet katteet, ja mielestäni EU:n maataloustuottajien pitäisi vähintäänkin voida odottaa, etteivät tuotantopanostuskustannukset kasva siksi, ettei EU ole toiminut riittävän nopeasti lupien myöntämiseksi. Huonot tuottajahinnat ovat yksi ongelma itsessään, mutta kun tuotantopanoksia ei ole saatavilla maailmanmarkkinahintaan, taakka käy kaksinkertaiseksi. Irlannissa lupien viivästymisen aiheuttavat lisäkustannukset ovat olleet tämän vuoden toukokuusta lähtien 23 miljoonaa euroa.

Ongelma, joka koskee luvattomien muuntogeenisten organismien vähäisiä määriä tuontirehussa, ei katoa mihinkään, ja vaikka lupajärjestelmän nopea toiminta parantaa tilannetta, tarvitsemme edelleen teknisen ratkaisun.

Martin Häusling, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, puhuitte kriiseistä hyvin lyhyesti, enkä kuullut teidän mainitsevan niihin mitään mahdollisia ratkaisuja. On totta, ettei kriisi koske ainoastaan maitoalaa, vaan myös viljakasvien alaa ja että vihannesalan keskittyminen jatkuu. Lisäksi olemme menettäneet viimeisten kymmenen vuoden aikana 50 prosenttia siankasvattajistamme. Arvoisa komission jäsen, tämä ei johdu ainoastaan talouskriisistä vaan myös siitä, että maatalouspolitiikkamme suunta on ollut viime vuosina väärä. Teidän pitäisi todellakin todeta, että liberalisoinnissa on epäonnistuttu ja ettei maailmanmarkkinoita koskeva lähestymistapa ole maataloudelle sopiva ratkaisu.

Seuraavat pari vuotta ovat maataloutemme suunnan kannalta ratkaisevia. Olemme siksi kiitollisia siitä, että 22 maatalousministeriä toivat Pariisissa selvästi esiin, mikä maatalouden suunnan pitäisi olla. Olemme monesta asiasta samaa mieltä. Tarvitsemme maatalouteen luotettavaa suunnittelua, ja maatalouspolitiikan on oltava kestävä. Olemme ajaneet tätä pitkän aikaa.

Tuottajahinnat laskevat, kuluttajahinnat eivät. Tämä osoittaa maatalouspolitiikkamme palvelevan vain suurten konsernien etuja. Arvoisa komission jäsen, sanoitte aivan oikein, että meidän on parannettava tältä osin maataloustuottajien asemaa, mutta kieltäydytte kuitenkin aina vastaamasta kysymykseen siitä, miten tämä tosiasia tehdään. Yritämme tarjota vastauksia tähän. Asialla on nimittäin ratkaiseva merkitys tulevina

parina vuotena. Viljelijöitä ei pidä nähdä pelkkinä raaka-aineiden tuottajina. Heidän on haettava aktiivisesti markkinavoimaa, ja tässä he tarvitsevat tukeamme.

Maatalousalan jatkuvat hintapaineet johtavat tuotteiden laadun heikentymiseen. Maatalouden teollistumisen lisääminen johtaa siihen, että luonnon monimuotoisuuden hupeneminen jatkuu, ja teollistunut maatalous lisää myös hiilidioksidin ja metaanipäästöjä. Ilmastonsuojelusta puhuminen mutta teollistumisen tiellä jatkaminen ei voi olla mikään ratkaisu!

Siksi meidän on parlamenttina otettava työmme erittäin vakavasti tulevina vuosina. Toivomme, että yhteistyöstämme uuden komission kanssa tulee rakentavaa.

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrämme kaikki maatalouden monien muiden alojen huolenaiheet, ja näiden alojen toimijat lähes varmasti ajattelevat, että me keskitymme aivan liikaa maitoalan ongelmien ratkaisemiseen. Meistä ne, jotka osallistuivat tähän, tiesivät kuitenkin, ettei vaihtoehtoa ollut vaan että maitoalan ongelmat oli ratkaistava, ja toivottavasti olemme nyt tiellä kohti ratkaisua joihinkin maitoalan kohtaamiin ongelmiin. Meidän on nyt keskityttävä muihin aloihin.

Olemme puhuneet ongelmista, joita viljanviljelijät ovat kohdanneet: he – samoin kuin kotiseutuni perunan- ja omenanviljelijät – ovat kärsineet esimerkiksi matalimmista hinnoista pitkään aikaan. Voisin jopa antaa teille luettelon muista aloista, joilla on vakavia ongelmia. Yhtenä suurimpana ongelmana – ja tältä osin haluan yhtyä siihen, mitä jäsen Harkin sanoi – ovat kuitenkin viiveet Euroopan unioniin tuotavien GMO-viljojen uusien josteiden hyväksymisessä.

Aiheutamme rehun hinnan nostopaineita, mikä vaikuttaa EU:n sikatilallisiin, siipikarjankasvattajiin ja lihakarjankasvattajiin, ja kyseisten hyväksyntien nopeuttaminen helpottaisi pitkälti tilannetta. Suurena vaarana on, että sorrumme liialliseen byrokraatiaan ja että lainsäädäntömme tukahduttaa maataloustuottajamme. Huomaatte tämän 1. tammikuuta, jolloin panette täytäntöön CPID:n, joka on mielestäni pelkkää ajanhukkaa.

Väliarviointi toi meille monia muutoksia, ja olemme aikeissa käynnistää vielä useampia. Katson kuitenkin, että meidän on tarkasteltava uudelleen näiden muutosten vaikutusta alaan. Omalta alueeltani saamani kokemusten perusteella tiedän, että monet lampaankasvattajat ja emolehmäkasvattajat yksinkertaisesti jättävät alan.

Tämä suuntaus on erittäin huolestuttava. Meidän on tarkasteltava kumpaakin alaa ja sitä, miten itse asiassa tuemme niitä. Voimmeko tehdä kasvattajien hyväksi enemmän? Voimmeko saada heidät pysymään alalla? Meidän pitäisi nimittäin muistaa, että monet näistä aloista, kuten lampaiden ja emolehmien kasvatusta, ovat ympäristön huomioonottavia aloja. Niitä harjoitetaan vuoristoalueilla ja alueilla, joilla muita vaihtoehtoja ei ole. Mielestäni meidän on tarkasteltava vielä uudelleen sitä, miten tuemme näitä maatalouden aloja.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sanoitte maatalouskriisin olevan syvä, minkä jo tiesimmekin. Pienet ja keskisuuret tilat eivät enää selviydy. Arvoisa komission jäsen, tämä ei kuitenkaan johdu teknisistä ongelmista, vaan ajamastanne sääntelyn purkamiseen tähtäävästä politiikasta, yhteisen maatalouspolitiikan peruseriaatteiden heikentämisestä, siitä, ettette suostu palaamaan järjestelmään, jossa työstä maksetaan vähimmäishinta, sekä yleisesti vapaakauppaa suosivasta lähestymistavastanne, joka rikkoo yhteisön suosituimmuusasemaa koskevaa periaatetta.

YMP:n uuden harkintakauden alla meidän on aika tarkastella maataloustyötä yleishyödyllisenä tehtävänä, joka palvelee yleistä etua. Siksi uuden maatalouspolitiikan on oltava myös elintarvike-, ympäristö- ja aluepolitiikkaa.

Meidän on ensin määritettävä tavoitteet ja tämän politiikan suunta, ennen kuin päätämme rahoitukseen liittyvistä näkökohdista. Joka tapauksessa tämä tarkoittaisi sitä, että tehdystä työstä maksettaisiin taattu vähimmäishinta, ja se johtaisi maatalouteen, joka tuottaa lisäarvoa, tarjoaa työtä ja edistää maataloutta, joka kunnioittaa elintarvikeomavaraisuutta ja torjuu nälänhätää.

Kaikki viittaa nykyään siihen, että sosiaalinen, ekologinen ja kansanterveydellinen tehokkuus edellyttää ihmisen kokoista maataloutta, ei teollista maataloutta. Meidän pitäisi keskustella näistä aiheista, jos haluamme viimein panna maatalouskriisille pisteen.

Lorenzo Fontana, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maatalouden nykyinen kriisi johtuu selvästikin EU:n viime vuosina käynnistämästä nopeasta alueellisesta laajentumisesta ja ennen kaikkea markkinoiden aivan liian nopeasta globalisoitumisesta.

Maatalousalaa on suojeltava soveltamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen periaatteita, erityisesti sen 32–38 artiklaa. Viitataan erityisesti tavoitteisiin, joiden saavuttaminen edellyttää erityisten lakiin perustuvien sääntöjen noudattamista. Tällä alalla säännöt, jotka ohjaavat interventioita markkinakriisin tapauksessa, eivät salli meidän reagoida merkittäväällä tavalla maatalousalan tarpeisiin erityisesti viljelijöiden suojelemiseksi, vaikka ajat ovat äärimmäisen vaikeat ja vaikuttavat koko maatalouteen ja erityisesti hedelmien ja vihannesten, kuten omenoiden ja persikoiden viljelijöihin sekä viljakasvien, kuten vehnän ja maissin viljelijöihin.

Sen lisäksi, että viljelijöitä on autettava, heitä on suojeltava myös markkinoilla, kuten sopimuksen perustavanlaatuisissa määräyksissä vahvistetaan. Valitettavasti tätä tapahtuu vain rajallisesti. Huomasimme tämän aiemmin esimerkiksi maitokriisin kohdalla samoin kuin nykyisen hedelmä- ja vihanneskriisin kohdalla.

EU:n on nyt aika tehdä parempia päätöksiä tukeakseen todella kattavalla tavalla viljelijöitämme, tilojamme ja maatamme, jota valitettavasti laiminlyödään aivan liian usein. Siksi meidän olisi parasta pohtia vakavasti sitä, miten EU:n markkinoilla pyritään edistämään maataloustuotteidemme myyntiä unionin ulkopuolelta tuleviin tuotteisiin verrattuna, erityisesti – toistan – hedelmien ja vihannesten kohdalla.

Jos laadimme tarkkoja sääntöjä, joita koko EU:n on noudatettava ja joita varmistamme myös sellaisten kolmansien maiden noudattavan, joiden kanssa käymme huomattavaa maataloustuotteiden kauppaa, kykenemme ehkä saamaan aikaan vähemmän vääristyneet markkinat, jotka suojelevat paremmin viljelijöitämme ja EU:n maataloustuotteita.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, maatalouden tietyt alat – vehnä-, oliiviöljy-, hedelmä-, vihannes- ja puuvilla-ala – ovat todellisessa ahdingossa. Teidän pitäisi tietää, että kreikkalaiset persikanviljelijät ovat raivoissaan. Riittänee, kun kerron teille, että juuri tällä hetkellä persikkahilloa on myymättä noin 200 000 tonnia.

Vehnäalan tilanne on yhä kriittinen, ja julkinen interventioväline on otettava jäsenvaltioissa käyttöön heti. Meidän on tuettava suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja tuotteita.

Myös karjankasvatus on pahassa kriisissä. Maitoala on jo mainittu, ja olemme syystäkin ryhtyneet toimiin sen suojelemiseksi. Pohjois-Kreikan karjankasvattajat ovat saartaneet Evzonan tulliaseman. Yksi heidän kohtuullisista vaatimuksistaan koskee sitä, että maitotuotteiden merkintöihin pitäisi sisällyttää maininta alkuperästä. Katson itse, että alkuperämerkintä suojaa sekä tuottajia että kuluttajia.

Tarvitsemme lisää toimenpiteitä edistääksemme maataloustuotteiden myyntiä sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella kolmansissa maissa. Meidän on jatkettava markkinoiden tehostamista, seurattava toimitusketjun avoimuutta tehokkaasti ja kavennettava tuottaja- ja kuluttajahintojen välistä kuilua.

Kuten totesin keskustelussa vuoden 2010 talousarviosta, talousarviossa on äärimmäisen tärkeää säilyttää maatalousmenojen riittävä marginaali, jotta maatalouden muiden alojen ennakoimattomiin tarpeisiin on mahdollista reagoida.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, melkein koko maatalousala on EU:ssa kriisissä. Tämä johtuu paitsi maailmanlaajuisesta talouskriisistä ja taantumasta, joiden seurauksena kotimaiset ja ulkomaiset markkinat ovat supistuneet, myös yhteisestä maatalouspolitiikasta, uusliberalistisesta politiikasta, jota Euroopan komissio on harjoittanut viime vuosina. Se on myötävaikuttanut merkittävästi nykyiseen kriisiin. Jos maatalousalalla on jo näin suuria kannattavuusongelmia, mitä tapahtuu, kun maatalouden määrärahoja leikataan vuoden 2013 jälkeen, mitä niin monet haluavat? Tämä kyseenalaistaa ruoan saantivarmuuden EU:ssa.

Nykytilanne on erityisen hälyttävä karja- ja sikatilallisten sekä hedelmien ja vihannesten viljelijöiden kannalta. Mielestäni on hyvä, että komission jäsen haluaa antaa tuottajajärjestöille lisää rahaa, mutta tällä ei vielä ratkaista alan ongelmia. Toinen huolestuttava seikka on se, että viimeisten kuuden vuoden aikana EU:sta on tullut nautanlihan nettotuojia. Olemme nyt ulkomaisten markkinoiden armoilla.

Julie Girling (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, jos haluatte tietää, miten vaikea viljelijöiden tilanne on, luokaapa silmäys Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen muuttamaan pienituloisten rajaan. Tämän rajan alapuolelle jäävän perheen katsotaan olevan köyhä. Yhdistyneestä kuningaskunnasta saadut tuoreet luvut osoittavat, että neljäsosa brittiläisistä kuuluu tähän luokkaan.

Viljelijöiden auttamisessa ei ole kuitenkaan kyse pelkästä maatalouspolitiikasta, vaan meidän pitäisi työskennellä kokonaisvaltaisella tavalla. Kuluttajat haluavat ostaa laadukasta ja mahdollisimman lähellä kotiaan tuotettua ruokaa. Euroopan parlamentin on kuunneltava kuluttajien vaatimuksia: kuluttajat pyytävät elintarvikkeisiin selkeitä alkuperämerkintöjä voidakseen varmistua siitä, mistä heidän ruokansa tulee. Moniin elintarvikkeisiin merkitään jo alkuperämaa, eikä ole mitään syytä, miksei pakollista alkuperämerkintää voitaisi laajentaa muillekin aloille, niin että se koskisi myös ruokajalosteiden pääraaka-aineita.

Parlamentille tarjoutuu tähän tilaisuus ensi vuoden alussa. Pitäkäämme huolta siitä, että tartumme tähän tilaisuuteen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, olemme varoittaneet vuosien mittaan ja yhteisen maatalouspolitiikan peräkkäisten tarkistusten yhteydessä YMP:n seurauksista ja ehdottaneet vaihtoehtoja. Valitettavasti kukaan ei halunnut kuunnella meitä, joten olemme nyt ajautuneet katastrofaaliseen tilanteeseen. Tämä koskee muun muassa Portugalin maataloutta. Varoitimme siitä, mitä maatalouselintarvikkeiden kansainvälisen kaupan vapauttamisesta seuraisi. Sanoimme, ettei maatalouteen voida suhtautua kuin teollisuuden kauppavaranaan ja että se pitäisi jättää Maailman kauppajärjestön neuvottelujen ulkopuolelle, jotta se ei joutuisi osakemarkkinoiden ja rahoitusalan keinottelun armoille.

Olemme aina sanoneet, että elintarvikeomavaraisuus ja elintarviketurva on asetettava etusijalle ja että maanviljelijöiden on saatava ansaitsemansa tunnustus. Olemme siksi vastustaneet tuotantotukien ja maitokiintiöiden lopettamista. Olemme aina korostaneet, että EU:n eteläisten maiden maatalouteen liittyy erityispiirteitä, jotka on otettava huomioon, jos haluamme turvata niiden edellytykset tuottaa laadukkaita elintarvikkeita, kuten viiniä, oliiviöljyä, hedelmiä, vihanneksia, riisiä, lihaa ja maitoa. Näitä elintarvikkeita tuotetaan hyvin erilaisissa olosuhteissa kuin muilla alueilla.

Siksi vaadimme tarkistamaan tätä politiikkaa ja ottamaan huomioon tuotantotekijöiden, kuten dieselin, sähkön, lannoitteiden, rehun, luoton ja vakuutusten, korkeat hinnat. Meidän on autettava viljelijöitä toteuttamalla politiikkaa, joka tukee tuottajia ja luo maaseutualueille työpaikkoja.

Meidän on aika asettaa etusijalle perheviljelmät ja maaseutu – joka autioituu jatkuvasti – sekä alueellinen tuotanto ja kotoperäiset lajit. Viljelijämme ansaitsevat sen, sillä he tuottavat sitä, mitä me tarvitsemme syödäksemme.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, näyttää siltä, että liityn tilapäisesti jäsen Harkinin ihailijakerhoon kiinnittämällä huomionne rehumarkkinoiden kriisiin. Kyse on siitä, että 60 000 tonnin soijapapukuormasta saattaa löytyä vähäisiä määriä muuntogeenisiä aineita.

Elleivät nämä aineosat ole EU:n hyväksymää lajiketta, kuormaa ei saa purkaa. Tästä aiheutuu rahtiajalle jopa 2,3 miljoonan punnan kustannukset. Lisäksi se aiheuttaa häiriötä muualla ketjussa, kun kuorma-autot palaavat tyhjillään rehutehtaille, joiden on sitten puolestaan vaikeaa hankkia lyhyellä varoitusajalla vaihtoehtoinen proteiinin lähde.

Euroopan komissiota on painostettu asian suhteen voimakkaasti, minkä seurauksena se on hyväksynyt neljä uutta muuntogeenistä maissilajiketta, joita se pitää turvallisina epäpuhtauksina. Tällaisen luvan myöntämiseen voi kuitenkin kulua useita vuosia, samalla kun Amerikassa viljelmät ottavat käyttöön uusia maissilajikkeita koko ajan. Tämä ongelma nousee takaisin pintaan vuoden tai parin päästä.

Lisäksi käytössä on tällä hetkellä monia muuntogeenisiä pellava- ja puuvillalajikkeita, joita voi sekoittua tahattomasti pieniä määriä suureen soijakuormaan. Myös niiden havaitseminen johtaa kuorman purkamisen kieltämiseen.

On nurinkurista, että vaikka sallimme pienet määrät kiviä, multaa, kuolleita hyönteisiä, metallia ja puulastuja, emme hyväksy lainkaan yksittäisiä maissinjyviä.

Tämän nollatoleranssipolitiikan aiheuttama epävarmuus on johtanut siihen, että rahtiajien vakuutusmaksut ovat nousseet voimakkaasti. Nämä kustannukset siirretään edelleen karjankasvattajille. Lisäksi uutiset siitä, ettei rehutilauksia voida hoitaa, aiheuttavat karjankasvattajille suurta ahdistusta.

Tilanne on erittäin epätydyttävä ja aiheuttaa tarpeettoman kriisin lihan- ja munantuotantalalle. Vaadin komissiota suhtautumaan koko kysymykseen käytännönläheisemmällä ja järkevämällä tavalla sekä asettamaan muuntogeenisille epäpuhtauksille toleranssirajan, joka vastaa muihin epäpuhtauksiin sovellettavaa rajaa.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan kiittää komission jäsentä hänen tekemästään erittelystä, mutta haluan myös korostaa, että joidenkin tuotannonalojen kriisi uhkaa nyt mahtavan Eurooppamme tiettyjen alueiden maataloutta.

Erityisesti vehnäalan viime kuukausina kokema kriisi on laskenut hinnat niin alas, etteivät ne riitä enää kustannusten kattamiseen, ja monilla Euroopan alueilla kylvöalueet jäävät tänä vuonna noin 30 prosenttia pienemmiksi. Tämä koskee varsinkin syrjäisiä alueita, joilla vaihtoehdot käyttää maata muuhun tarkoitukseen ovat rajalliset. Toisaalta hedelmien ja vihannesten osalta komission jäsen toi esiin näkökulman, joka on ominainen uudelle yhteiselle markkinajärjestelylle, joka jättää kriisin hoitamisen tuottajajärjestöjen tehtäväksi.

Toimenpideohjelmassa tähän kohdennetut resurssit ovat tietenkin rajalliset eivätkä millään tavalla riitä interventioon laajalle levinneiden rakenteellisten kriisien, kuten nykyisen kriisin, tapauksessa. Kuten totesitte, niillä voidaan mahdollisesti vastata tarpeisiin joko siten, että tuotteita korjataan raakana tai sadosta tuhotaan pieni osa, kun kyse on kysynnän ja tuotannon pienestä epätasapainosta normaaleina vuosina, mutta ei missään tapauksessa laajalle levinneen kriisin, kuten nykyisen kriisin, tapauksessa.

Sama koskee oliiviöljyalaa ja muita aloja, mutta katson, että tässä kohden on tärkeää pyytää komissiolta ehdotuspaketti, perusteellinen ehdotus, joka kattaa maitoalaa lukuun ottamatta kaikki muut alat, joilla ei ole vielä toteutettu erityisiä toimia nykyisen kriisin torjumiseksi.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, talouden yleiset ongelmat ovat vaikuttaneet myös maatalousalaan. Keskustelimme kuukausia sitten maidontuottajien tilanteesta, mutta silloinkin monet meistä sanoivat kriisin vaikuttavan myös maatalouden muihin aloihin.

Koko alan tilanne on vaikea: useimmista tuotteista maksettavat tuottajahinnat ovat matalat, ja monien tilojen tulot ovat alkaneet pudota alle kannattavuusrajan. Tilanne on osoittanut, että maatalouselintarvikealan arvoketjun toimijoiden välillä vallitsee epätasapaino. Meidän on edelleen löydettävä ratkaisu tarpeeseen muuttaa hinnoittelujärjestelmä avoimeksi ja tasapainottaa nykyisen lainsäädännön avulla asianosaisten osapuolten neuvotteluedellytykset.

Toinen asia, joka huolestuttaa meitä tässä vaikeassa tilanteessa, on maataloustuottajiemme kilpailukyvyyn heikkeneminen, sillä he – toisin kuin kilpailijansa – kärsivät korkeista tuotantokustannuksista. Pyydän yhteisten tukitoimien kokoamista sekä ratkaisuja, jotka eivät pyöri kunkin yksittäisen jäsenvaltion reagoitukyvyyn ympärillä.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan todeta olevani hyvin kiitollinen siitä, että keskustemme tästä aiheesta tänään, koska tiedotusvälineistä voisi saada sen kuvan, että kriisi on koskenut vain maitoalaa. Asia ei ollut eikä ole niin, ja siksi asiaankuuluville viljelijöille on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan parlamentti keskustelee nyt heidän tilanteestaan.

Taluskriisi on vaikuttanut viljelijöihin voimakkaasti. Viime toimintavuosi oli yksi vuosikymmenen pahimmista. Monien tilojen tuotot putosivat merkittävästi, ja siksi monien viljelijöiden tilanne on hyvin vaikea. Taluskriisit paljastavat ihmisten tekemät virheet. Kriiseistä tulee katastrofeja vain, jos niille ei tehdä mitään. Taluskriisit paljastavat ihmisten tekemät virheet, ja juuri siksi voimme puuttua näihin virheisiin.

Jokaiseen kriisiin liittyy myös mahdollisuus, ja meidän on hyödynnettävä näitä mahdollisuuksia paremmin. Jotta se olisi mahdollista, komission on ensinnäkin reagoitava nopeammin ja johdonmukaisemmin talouden tasapainon häiriöihin. Toiseksi meidän on luotava tarvittava poliittinen kehys, jotta viljelijät voivat säännellä markkinoita itse. Kolmanneksi tuottajajärjestöjen laillista valtaa on lisättävä huomattavasti. Neljänneksi meidän on parannettava ja yksinkertaistettava huomattavasti maatalouden raaka-aineiden käyttöä uusiutuvan energian tuotannossa sääntelemällä markkinoita. Viidenneksi emme saa vain puhua byrokratian vähentämisestä, vaan meidän on puututtava viimein tähän ongelmaan.

Siispä pyydän jälleen kerran, että ottaisimme opiksemme kriisistä ja tarttaisimme sen tarjoamaan tilaisuuteen. Olemme sen velkaa itsellemme ja ennen kaikkea viljelijöillemme. Odotan tältä osin komission ehdottavan vuoden 2010 alussa joukon toimenpiteitä, joista voimme sitten keskustella tarkemmin asiasta vastaavassa valiokunnassa.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä siitä, että olette jälleen paikalla parlamentissa – niin kuin olette ollut koko toimikautenne ajan – vaikka komissio onkin keskellä siirtymävaihetta. Maatalouden ongelmat eivät kuitenkaan välitä poliitikkojen aikatauluista, ja viljelijät odottavat meiltä ratkaisuja ongelmiinsa, vaikeuksiinsa ja ahdinkoonsa.

Kuten me kaikki tiedämme, taluskriisi on vaikuttanut myös maatalouteen – ei pelkästään maitoalaan, niin kuin tiedotusvälineet antavat ymmärtää, vaan myös muihin aloihin. Se on vaikuttanut viime kuukausina voimakkaasti maidon, vihannesten ja hedelmien, viljojen ja oliiviöljyn tuottajiin, aivan kuten tuotantokustannusten valtavat hyppäykset vaikuttivat aikaisemmin lihantuottajiin.

Hedelmien ja vihannesten tuottajien tilanne todennäköisesti pahenee entisestään, kun markkinat avataan myös marokkolaisille tuotteille uuden, parhaillaan hyväksyttävän sopimuksen nojalla. Tosiasia on se, kuten komission jäsen totesi, että markkinoilla on nähty viime viikkoina myönteisiä merkkejä, muttemme saa innostua tästä liikaa, sillä jos nousukausi tulee, kuten toivomme, myös öljyn hinta nousee varmasti ja näin myös maatalouden tuotantokustannukset nousevat väijäämättä.

Arvoisa komission jäsen, parlamentin on siis vaadittava komissiota vastaamaan näihin kysymyksiin poliittiseen kalenteriin katsomatta. Viljelijät odottava parlamentilta ja komissiolta poliittisia merkkejä, ja siksi käymme tänään keskustelua täysin oikeaan aikaan. Toivomme, että komissio voi antaa meille merkkejä ja kertoa, mitä tietoja sillä on ja mitä toimenpiteitä se ehdottaa lyhyellä aikavälillä näiden ongelmien lieventämiseksi.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos jälleen kerran puheenvuorosta.

Vuosien 2007–2008 hintakriisi toi esiin kuluttajien olevan heikossa asemassa hintojen vaihdellessa. Vuoden 2009 maatalouskriisillä on paljon haitallisemmat vaikutukset tiloihin kuin mitä indeksit paljastavat. Miksi? Siksi, että monet esittivät maataloushintojen noususuuntauksen olevan kestävä ja että viljelijät epäilemättä investoivat vuonna 2008 ja vuoden 2009 alussa aivan liikaa, sillä 2000-luvun alusta lähtien on kertynyt eräänlainen viive.

Arvoisa komission jäsen, olette moneen otteeseen todennut toivovanne, ettei markkinoiden sääntelyyn tarvitsisi puuttua enää samalla tavalla. Olemmeko kuitenkin unohtaneet viimeisten 20 vuoden aikana, että maataloustuotteet ovat pääasiassa elintarviketuotteita ja että ketjun molemmissa päässä tarvitaan tietynlaista hintavakautta? Kuluttajat tarvitsevat hintavakautta siksi, että erilaisten taloudellisten velvoitteiden, kuten asuntolainanlyhennysten, lasten kasvatuksen ja vapaa-ajan menojen vuoksi heillä ei ole riittävästi ylimääräisiä tuloja, joiden turvin he selviäisivät hinnanvaihteluista. Toisaalta tuottajat tarvitsevat hintavakautta, sillä heidän liiketoimintansa sitoo huomattavasti pääomaa, mikä edellyttää suuria investointeja.

Alojen organisointi, jossa otetaan huomioon tuotantoketjun kaikki osatekijät sekä uudet toimijat – viittaen erityisesti laitosruokailualaan sekä pakastettuja pikaruokia ja jopa tuoretuotteita valmistaviin jalostusyhtiöihin – voi epäilemättä johtaa yksityisten hinnanvakautusvälineiden käyttöönottoon.

Arvoisa komission jäsen, uskotteko, että asiaa voitaisiin viedä eteenpäin, ja onko komissio valmis osallistumaan tällaisiin keskusteluihin?

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä siitä, että hän on tullut jälleen tänne kuuntelemaan meitä. Haluan ottaa esiin muutaman asian, jotka ovat olleet viime kuukausina kovasti esillä Pohjois-Irlannin maatalousalalla. Arvoisa komission jäsen, olette kenties lukenut, että äärimmäiset tulvat ovat koetelleet Fermanaghin kreivikuntaa viime viikkoina. Ne ovat aiheuttaneet vakavaa haittaa etenkin viljelijöille, joiden on vaikeaa päästä pelloilla oleviin varastoihin, ja monet tiet on suljettu ja ne ovat kulkukelvottomia sateen vuoksi. Tilanne vaikuttaa myös viljelijöiden mahdollisuuksiin levittää lietalantaa ja aiheuttaa heille yleisesti tappiota. Pyydän komissiota tutkimaan asiaa ja kertomaan, voidaanko viljelijöille antaa suoraa apua.

Pyydän myös komissiota kiinnittämään huomiota Pohjois-Irlannin perunantuotantoon. Monet perunanviljelijät ovat kirjoittaneet minulle viime aikoina, sillä viime viikkojen voimakkaat sateet ovat vaikuttaneet vakavasti myös heihin. He ovat kertoneet olevansa erittäin huolissaan mahdollisuuksistaan saada perunat nostettua maasta, ja koska talvikausien alkaessa routa lähenee nopeasti, he pelkäävät menettävänsä satonsa. Siispä myös tämä ala – joka on osa Pohjois-Irlannin maataloutta – on suurissa vaikeuksissa.

Tapasin aivan hiljattain myös useita munantuottajia, jotka ovat vaihtamassa härkejään parempiin. He haluaisivat komission takaavan, ettei heitä vaadita vaihtamaan härkejä uudelleen pitkään aikaan, ja pyytäisin siksi komissiota tutkimaan myös tätä asiaa.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maatalousalan kriisi on äärimmäisen vakava, ja se on vaarassa kärjistyä peruuttamattomaksi.

Kotiseudullani Apuliassa oliiviöljyn tuotanto on tärkein elinkeino ja yksi suurimmista tulonlähteistä. Tänä vuonna oliivien hinta on pudonnut 30 euroon sadalta kilolta ja öljyn tukkuhinta 2,5 euroon kilolta. Näillä hinnoilla tuottajat tekevät tappiota. Ekstra-neitsytoliiviöljy, vihreä kulta, josta maani on aina ollut ylpeä, on vaarassa johtaa yhteiskunnalliseen ja sosiaaliseen kuolemaan. Viljelijät järjestävät eri puolilla aluetta tiesulkuja ja mielenosoituksia.

Väitätte kaiken olevan kunnossa ja hintojen nousevan jälleen, mutta kerron teille toisenlaisesta tilanteesta, jonka minä tunnen, sillä koen sen joka päivä. Tarvitsemme kiireesti toimia, ja pyydänkin, että oliiviöljy-, hedelmä- ja vihannesalan hyväksi otettaisiin käyttöön solidaarisuusrahasto, niin kuin maitoalan tapauksessa tehtiin. Arvoisa komission jäsen, pyydän toteuttamaan kiireesti oliivialan tilannetta helpottavia lisätoimenpiteitä ja erityisesti tarkistamaan komission asetusta (ETY) N:o 2568/91 oliiviöljyn ominaisuuksista niin, että analysointimenetelmien joukkoon lisättäisiin ydinmagneettinen resonanssikuvantaminen (NRM). Sen avulla voisimme paljastaa jatkuvat petokset, jotka koskevat sitä, että supermarkettien hyllyillä olevissa pulloissa lukee ”ekstra-neitsytoliiviöljy”, vaikka todellisuudessa pullot sisältävät tislattujen tai jalostettujen öljyjen sekoituksia.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, kiitos selonteostanne. Tämä on tärkeä merkki viljelijöillemme, jotka joutuvat elämään tässä vaikeassa markkinatilanteessa.

Arvoisa komission jäsen, viittasitte myös kysynnän laskuun maatalousalalla. Juuri sen vuoksi on tärkeää elvyttää tämä ala ja piristää myyntiä. Komission on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen havaita kriisit varhaisessa vaiheessa tuotantoalasta riippumatta ja toteuttaa kiireesti tehokkaita toimia niiden torjumiseksi.

Olen vakuuttunut siitä, että elintarvikkeiden tuotannon alalla, joka on vaihteluille altis ala, tarvitaan erityisesti markkinavälineitä. Maatalous tuottaa korvaamatonta lisähyötyä myös pitämällä kulttuurimaisemamme avoimena ja huolehtimalla maaseudusta, luonnon monimuotoisuudesta ja muista asioista. Meidän on muistettava kaikki tämä ja otettava se huomioon tulevaisuudessa keskusteluissamme uudesta maatalouspolitiikasta.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä eri maataloustuotteiden hintojen vaihtelua koskevasta selvityksestänne. Johtopäätöksenne asiasta oli se, että meidän on jatkettava tilanteen seuraamista, jotta voimme tarvittaessa ryhtyä toimiin.

Osoititte itse asiassa sormella hintojen vaihtelua – nykyajan viljelijän suurinta viholista – ja haluan vain puhua sen puolesta, että meidän on otettava uudelleen käyttöön ja jatkettava julkista hinnoittelua- ja sääntelypolitiikkaa sekä epäilemättä harjoitettava tulevaisuudessa tätä julkista politiikkaa hintojen ja katteiden seurantakeskuksen kautta. Tämä seurantakeskus vahvistaisi tasapuoliset hinnat kaikille tuotantoketjuun osallistuville – tuottajille, jalostajille ja jakelijaille.

Jos nyt annamme tilanteen edetä pisteeseen, jossa hinnoittelua säännellään yksityisesti, jakelijat ja jalostajat kasvattavat aina katteitaan, mikä merkitsee tappiota tuottajalle ja siten huomattavia ongelmia paikalliselle maataloudelle. Arvoisa puhemies, totean lopuksi, ettemme voi sivuuttaa myöskään sitä, että meidän on kyettävä neuvottelemaan Yhdysvaltojen kanssa – erityisesti vehnän hinnasta, joka vahvistetaan Chicagossa – sillä kyseessä on maailmanlaajuinen eikä pelkästään eurooppalainen ongelma.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen huolissani siitä, että koordinoinnin puute merkitsee usein sitä, ettei maatalouteen sovelleta kestävyyskriteerejä.

Haluan esittää kaksi kysymystä. Etelä-Eurooppa aavikoituu, asialla on suuri vaikutus ilmastonmuutokseen ja tiedämme maankäytöllä olevan tässä ratkaiseva osa. Miksi siis maksamme siitä, että oliivipuita ja viiniköynnöksiä revitään maasta juurineen? Tämä tarkoittaa sitä, että EU maksaa aavikoitumisen edistämisestä! Aiotteko panna tälle pisteen?

Toinen kysymykseni koskee sopimusta Marokon kanssa. Jos EU harjoittaa yhteistä ulkopolitiikkaa, sen on puolustettava EU:n kansalaisten ja tuottajien etuja. EU neuvottelee Marokon kanssa sopimuksesta polvillaan ottamatta huomioon vastavuoroisuuden periaatetta, turvaamatta terveyttä ja varmistamatta sitä, että torjunta-aineita ja elintarvikkeiden laatua koskevat ohjelmat jatkuvat.

Miten on mahdollista, että tällä tavoin paitsi avataan ovet kiintiöt ylittävälle tuotteille myös vaarannetaan laatu?

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, meidän on äärimmäisen tärkeää puhua nyt maatalouden kriisistä, sillä julkisuuteen on vuotanut useita suunnitelmia siitä, miten maataloustuet poistetaan vähitellen

käytöstä vuoden 2013 jälkeen. Meidän on muistettava, miten vakaviin seurauksiin hiljattain toteutetut liberaalit toimenpiteet ovat johtaneet. Meidän on otettava opiksemme näistä esimerkeistä, jotta meidän samojen virheitä uudelleen. Maatalouden merkitys kasvaa voimakkaasti tulevaisuudessa, kun nälkää näkevien määrä jatkaa maailmassa kasvuaan.

Yksinkertaistuksista totean sen, että valitettavasti viljelijät katsovat, että vaikka yksinkertaistuksista puhutaan, mitään ei kuitenkaan koskaan tapahdu. Heidän on noudatettava yhä monimutkaisempia järjestelmiä. EU on toteuttamassa uusia eläinten hyvinvointia koskevia toimenpiteitä. Ne lisäävät kustannuksia, joita vastaan maataloustuottajiemme kilpailijat eivät joudu kamppailemaan. Lisäksi jokainen uusi eläinten hyvinvointia koskeva toimenpide lisää energiankulutusta, mikä merkitsee myös hiilidioksidipäästöjen kasvamista entisestään.

Puhetta johti

varapuhemies LAMBRINIDIS

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, komission toimintalinjauksista käydyssä keskustelussa puheenjohtaja Barroso sanoi kestävyuden ja luonnon monimuotoisuuden suojelun olevan EU:n ensisijaisia poliittisia tavoitteita tällä lainsäädäntökaudella. Siksi näihin tavoitteisiin on pyrittävä kaikilla politiikanaloilla ja tietenkin erityisesti maatalouden alalla. Kehotan teitä painokkaasti edistämään ja tukemaan tänään niitä – ja vain niitä – toimenpiteitä, jotka edistävät luonnon monimuotoisuuden säilymistä ja kestävyyttä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tätä keskustelua myönteisenä. Joillekin täällä mainituille ongelmille emme voi juuri mitään, mutta toisille ongelmille voimme tehdä paljonkin. Kollegani ovat puhuneet erityisesti liiallisesta sääntelystä, jota viljelijät pitävät ongelmana eri puolilla Euroopan unionia. Ihmiset ovat maininneet myös muuntogeeniset elintarvikkeet, ja olen heidän kanssaan asiasta täysin samaa mieltä: alalla on ryhdyttävä toimiin.

Lisäksi elävien eläinten vienti on ala, jonka uskon olevan meille tärkeä. Tällä alalla vaarana on se, että asetamme niin paljon sääntöjä, että kustannukset estävät toiminnan, erityisesti sellaisten tuottajien kohdalla, jotka vievät karjaa Irlannin kaltaisesta saarivaltiota.

Mietin toisinaan, että olisi mielenkiintoista verrata esimerkiksi tänne parlamenttiin tänään saapuneiden jäsenten matkustusaikataulua ulkomaille kuljetettavien eläinten matkustusaikatauluun, ja uskon, että parlamentin jäsenet saattavat joskus kärsiä kovemmasta stressistä.

Meidän on oltava tässä asiassa hyvin varovaisia, jotta sääntele liikaa ja hinnoittele itseämme ulos markkinoilta.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Kelly, kiitos. Vaikka kannustammekin jokaista puhumaan vieraita kieliä täällä parlamentissa, haluan huomauttaa, että aloititte puheenne sanomalla ”*Merci, Monsieur President*”. Oletan, ettette anout minulta armoa vaan yrititte sanoa ”kiitos” – ja lisäksi vielä, ettette tehnyt sitä kreikan kielellä, jolla se kuuluisi ”Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε”!

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, maatalousalan tilanne ei ole ainoastaan huolestuttava, vaan kutsuisin sitä kestävämmäksi: viljelijöiden tulot laskevat, ja viljelijöiden saaman tulon ja kuluttajien maksaman markkinahinnan välinen ero kasvaa joka päivä. Kasvijärjestys on jo utopiaa, ja assosiaatiosopimuksia rikotaan toistuvasti, kuten häpeällisessä marokkolaisissa tomaatteja koskevassa tapauksessa, jonka Euroopan petostentorjuntavirasto on pannut merkille ja johon komissio ei ole puuttunut määrätietoisesti. Kasvien terveyttä koskevia sääntöjä soveltaminen ja valvonnan toteuttaminen on vaihtelevaa, mikä johtaa täysin epäoikeudenmukaisiin tilanteisiin.

Jos lisäämme näihin ongelmiin vielä yksittäistapaukset, kuten banaanian tullimaksujen laskun, jolla on erittäin kielteiset vaikutukset, tai sen, ettei karjankasvattajilla ole varaa tuotantopanostuksiin, olette varmasti kanssani samaa mieltä siitä, että alan tulevaisuus on vähintäänkin hyvin epävarma.

Lisäksi syrjäisimpien alueiden maatalouden tulevaisuus ei ole ainoastaan epävarma vaan äärimmäisen huolestuttava. Viljelijät haluavat jatkaa viljelyä, mutta se käy joka päivä yhä vaikeammaksi. Komission on tunnustettava maatalouden merkitys. Tunnustakaa se rohkeasti!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, monet maatalousalat ovat todellakin tällä hetkellä kriisissä. Tähän on epäilemättä monia syitä. Yksi niistä on luultavasti viime vuosina tapahtunut maatalouspolitiikan vapauttaminen. Jos poistamme yhteisen

maatalouspolitiikan turvaverkkoja yksi toisensa jälkeen, hinnanvaihtelut lisääntyvät. Tämä aiheuttaa viljelijöillemme yhä suurempia ongelmia.

Siksi lyhyen aikavälin tavoitteena täytyy olla ratkaisun löytäminen kriisin. Maatalouspolitiikkamme tarkistamisen yhteydessä meidän on kuitenkin ennen kaikkea pohdittava, mitä voimme tehdä hinnanvaihteluille. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä meillä, Euroopan parlamentilla, on velvollisuus toimia aktiivisesti. Se, että maatalousministerit ovat tavanneet Pariisissa viime päivinä neuvoston ulkopuolella keskustellakseen ongelmasta, on periaatteessa varmasti hyvä asia. Meidän tehtävänäme parlamentissa on kuitenkin osoittaa viljelijöillemme uusi roolimme. Meidän on löydettävä tulevaan maatalouspolitiikkaamme demokraattisia ratkaisuja.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, yritän nyt vastata joihinkin minulle esitettyihin kysymyksiin. Mielestäni täällä käyty keskustelu osoittaa kuitenkin selvästi, että keskuudessamme vallitsee yhteisymmärrys maatalousalan kohtaamista vaikeuksista.

Aivan aluksi totean, että olin hieman yllättynyt kuullessani, että olisimme poistaneet maatalousalan turvaverkon. Näin ei todellakaan ole. Meillä nimittäin on turvaverkko sellaisien tilanteiden varalle, joissa viljelijät tarvitsevat tukea. Meillä on jatkuva turvaverkko, nimittäin suorat maksut. Ne ovat käytössä ja hyödyttävät viljelijöitä. Lisäksi meillä on erilaisia interventiojärjestelmiä, yksityinen varastointi ja vientitukijärjestelmät, jotka voidaan tarvittaessa ottaa käyttöön.

Yksinkertaistamisesta ja byrokratiasta totean sen, että olen kanssanne täysin samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi yrittää helpottaa viljelijöidemme tilannetta mahdollisimman paljon. Juuri siksi esittelen neuvostolle keskiviikkona pidettävässä kokouksessa muutamia sääntelyn purkamista koskevia ehdotuksia, joista voimme keskustella.

Neuvosto esitti 39 erilaista ehdotusta, ja voimme hyväksyä niistä melkoisen määrän. Jotkin niistä ovat luonteeltaan poliittisia ja liittyvät vuoden 2013 jälkeiseen aikaan, mutta olen varma, että ehdotukset ovat mielestänne erittäin mielenkiintoisia.

Niille, jotka ottivat esiin kysymyksen muuntogeenisistä organismeista, vastaan olettavani, että tiedätte, että ajattelen asiasta täysin samalla tavalla ja että mielestäni on tärkeää löytää ratkaisu luvattomien GMO:iden esiintymistä koskeviin teknisiin lukuihin. Odotan seuraavan komission esittävän asiasta ehdotuksen.

On totta, että Euroopan unioni on maataloustuotteiden suurin tuoja, mutta samalla se on myös maataloustuotteiden suurin viejä. Tämä johtuu siitä, että meillä on äärimmäisen hyvä brandi: eurooppalaisia tuotteita pidetään ulkomaiden markkinoilla laadukkaina. Siksi ajatus siitä, että meidän pitäisi nyt suojata omaa tuotantoamme, vahingoittaisi maatalousalaamme.

Siispa meidän on toimittava jatkossakin näkyvällä tavalla vientimarkkinoilla. Uskon, että tarvitsemme tulevaisuudessa paljon lisää rahaa laatutuotteidemme myynnin edistämiseen uusilla kehittyvillä markkinoilla – ja toivon, että Euroopan parlamentti tukee tätä täysin. Uskon, että pystymme paljon parempaan, mutta tarvitsemme siihen hieman tukea.

Seuraavaksi puhun sääntelykehyksestä. En kuullut koko lausetta tarkkaan, mutta luulen, että aiheesta esitettyjen kommenttien taustalla oli kyse juuri siitä. Maataloustuottajat voivat jo nykyisin sopia meijeriteollisuuden kanssa tietyn määrän toimittamisesta kiinteään hintaan. Tämä on jo tuottajille mahdollista. Tiedätte myös, että tutkimme maitoalaa käsittelevässä korkean tason ryhmässä vapaaehtoisia keinoja parantaa tätä järjestelmää.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että luonnon monimuotoisuus on tärkeä asia, ja juuri siksi sisällytimme sen uusiin haasteisiin sopiessamme yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksesta marraskuussa 2008. Siispa tämä asia on etusijalla, ja olen täysin samaa mieltä parlamentin jäsenen esittämistä huomautuksista.

Toimenpiteistä totean sen, että voimme todella käyttää kaikkia välineitä, joita meillä on tällä hetkellä käytettävissämme. Väliaikainen komissio ei voi kuitenkaan esittää uusia aloitteita. Olen varma, että olette tietoisia tästä ongelmasta, ja siksi toivon, että uusi komissio voi aloittaa toimintansa mahdollisimman pian.

Lisäksi totean olevani hyvin iloinen siitä, että Euroopan parlamentti on tulevaisuudessa tärkeä toimija, sillä Lissabonin sopimuksessa määrätään yhteispäätösmenettelyn käytöstä paitsi maatalousasioissa myös budjettiasioissa. Saatte siis valtavasti valtaa maatalousalan määrärahojen suhteen vuoden 2013 jälkeen.

Voin luvata pitäväni teitä tarkasti silmällä, kun ryhdytte hoitamaan uusia tehtäviäne maatalousalalla, vaikken ehkä teekään sitä tältä paikalta käsin.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Talous- ja rahoituskriisi on ajanut meidät myös maatalous- ja sosiaalikriisiin. Siksi mielestäni on hyvä, että parlamentissa käydään tätä keskustelua – olkoonkin, että keskustelu on jokseenkin myöhässä. Tuottajat (muun muassa viljan, sianlihan, oliiviöljyn, hedelmien ja vihannesten tuottajat) elävät tällä hetkellä äärimmäisen vaikeita aikoja, sillä kysyntä on romahtanut ja tuotantokustannuksiin verrattuna he saavat tuotteistaan hyvin huonon hinnan. Heillä on myös vaikeuksia saada luottoa. Nämä ongelmat vaikuttavat vakavasti heidän tuloihinsa. Maataloushintojen epävakaas on erittäin monimutkainen asia. Se vaikuttaa suunnitteluun ja ennakoitavuuteen – jotka ovat maataloustuottajille tärkeitä – ja tällä tavoin vakavasti kannattavuuteen ja investointiasteeseen. Siksi on hyvin tärkeää turvata tilojen toiminnan jatkumisen edellytykset sekä tietyn asteinen hintavakaas, jotta tuottajat voivat turvata toimeentulonsa parantamalla tuotteidensa laatua, mikä vaikuttaa myönteisesti koko ketjuun tuottajalta kuluttajalle.

Spyros Danellis (S&D), kirjallinen. – (EL) EU:ssa on tavallista, että maatalojen työntekijät tekevät montaa työtä. Tällä pyritään turvaamaan tulot maataloustulon lisäksi. Nykyinen kriisi vaikuttaa voimakkaammin pieniin kuin suuriin tiloihin, sillä pienillä tiloilla työskentelee useammin työntekijöitä, jotka tekevät useaa työtä. Tämä johtuu siitä, että riippumatta tuotanto-alasta, johon tila on erikoistunut, sen täytyy selvittää maataloustulon vähenemisen lisäksi myös muiden tulojen vähenemisestä tai loppumisesta, samalla kun sen suoran tuen muodossa saama palkkaturva ei missään nimessä riitä säällisen elintason ylläpitämiseen.

Siispiä pientilat tarvitsevat monialaista tukea selviytyäkseen kriisistä riippumatta siitä, mihin maataloustuotannon alaan ne ovat erikoistuneet.

16. Dohan neuvottelukierroksen tulevaisuudennäkymät WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana jäsen Moreiran kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys komissiolle (B7-0232/2009) Dohan neuvottelukierroksen tulevaisuudennäkymistä WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen (O-0126/2009).

Vital Moreira, laatiija. – (PT) Arvoisa puhemies, muutama viikko sitten minulla oli kunnia johtaa Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan valtuuskuntaa, joka osallistui Maailman kauppajärjestön (WTO) seitsemänteen ministerikokouksen Genevessä. Vaikka Dohan neuvottelukierros – eli Dohan kehitysohjelma – ei ollut tämän ministerikokouksen virallisella esityslistalla, WTO:n jäsenvaltioiden virallisten valtuuskuntien enemmistö käytti tilaisuutta hyväkseen, ilmaisi kantansa aiheesta ja totesi haluavansa saattaa Dohan neuvottelukierroksen päätökseen vuoden 2010 loppuun mennessä.

Yleisesti kuitenkin tiedetään, etteivät neuvottelut ole viime aikoina edistyneet. Siksi minulla on kunnia esittää komissiolle seuraavat kysymykset kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta, jonka puheenjohtajana toimin.

Voiko komissio ensinnäkin arvioida, mikä on Dohan neuvottelukierroksen tilanne sellaisten keskeisten neuvottelukysymysten suhteen kuin maatalous, muiden kuin maataloustuotteiden markkinoille pääsy ja palvelut? Mitkä olivat komission tärkeimmät saavutukset WTO:n seitsemännessä ministerikokouksessa? Mistä asioista on komission jäsenen mielestä vielä keskusteltava, ja mitkä ovat kokouksen vaikeimmat aiheet?

Toiseksi mitä vaikutuksia WTO:n ministerikokouksella on käynnissä olevan Dohan kierroksen neuvotteluihin? Kuinka komissio varmistaa, että neuvotteluissa keskitytään kehityskysymyksiin? Osaako komissio arvioida, miten todennäköistä on, että Dohan kehityskierros saatetaan menestyksekkäästi päätökseen ensi vuoden loppuun mennessä?

Kolmas ja viimeinen kysymykseni on seuraava: miten komissio aikoo mahdollistaa Euroopan parlamentin jäsenten osallistumisen Dohan kehityskierroksen neuvotteluihin ja sen edustuksen WTO:n rakenteessa?

Koska esitin kysymykset kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta, haluan lopuksi korostaa, että valiokuntamme pitää uusien vastuiden kantamista sekä sille Lissabonin sopimuksessa myönnettyjen uusien valtuuksien käyttämistä hyvin tärkeänä ja että se haluaisi myös luoda läheisemmät ja hedelmällisemmät yhteistyösuhteet komissioon kansainvälisen kaupan alalla. Tämä tietenkin edellyttää vastavuoroisesti sitä,

että komissio haluaa tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa ja aloittaa sen vastaamalla sille esittämiimme kysymyksiin.

Mariann Fischer Boel, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, Genevessä järjestetty WTO:n seitsemäs ministerikokous oli tärkeä tilaisuus käydä kaikkien WTO:n jäsenten kanssa keskustelua niiden päätavoitteista järjestössä. Mielestäni on tärkeää korostaa, ettei seitsemäs ministerikokous ollut neuvottelukokous, vaan siellä pikemminkin käytiin keskustelua eri aiheista.

Ensisijaisten tavoitteiden luettelo alkaa tietenkin Dohan kehitysohjelmalla. Jos Dohan neuvottelukierros voidaan saattaa päätökseen, se tuottaa hyviä tuloksia paitsi EU:lle myös koko maailmantaloudelle. Me kaikki kärsimme, jos protektionismi lisääntyy, aivan kuten me kaikki voitamme, jos talous elpyy. Doha on kummassakin tapauksessa paras käytettävissä oleva kauppapolitiikan väline.

Dohan avulla saataisiin aikaan myös kehitystä, jota niin monet maailman köyhimmistä maista kaipaavat, asettamalla erityisesti markkinoille pääsyä, tilojen uudistamista ja tullauksen helpottamista koskevia uusia sääntöjä. Dohan neuvottelukierroksen kaikilla alueilla on jo otettu huomioon asiaankuuluvien maiden kehitystä koskeva osatekijä.

Dohan kehityskierros voidaan kuitenkin saattaa luonnollisesti päätökseen vain, jos kaikki WTO:n jäsenet ovat mukana. Tosiasia on se, että Yhdysvalloilla on vakavia huolenaiheita ja rajoituksia, joista se keskustelee suurten kehittyvien talouksien kanssa. Näemme muutaman kuukauden sisällä, miten nämä keskustelut edistyvät, sillä G20:n määräaika Dohan kierroksen päättämiseksi vuonna 2010 lähestyy.

Uskon meidän kaikkien olevan samaa mieltä siitä, että jos haluamme saada Dohan neuvottelukierroksen päätökseen ennen vuoden 2010 loppua, meidän on saatava käyttöön maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden markkinoille pääsyä koskevia menettelytapoja ennen maaliskuun 2010 loppua. Se on viimeinen määräaika. Jatkamme samalla painostusta turvataksemme Euroopan unionin edut kaupan ja palvelujen kaltaisilla aloilla sekä maantieteellisten merkintöjen suojelun.

Dohan lisäksi ministerikokouksessa käsiteltiin muutamia WTO:n jäsenille tärkeitä asioita. Painopisteisiin kuuluivat tarve vahvistaa WTO:n asemaa protektionismin valvonnan ja tutkinnan alalla; liittyminen WTO:hon, kuten vähiten kehittyneiden maiden liittyminen WTO:hon, jota mielestämme on ehdottomasti tuettava; alueellisten vapaakauppasopimusten määrän kasvu – ja tältä osin meidän on varmistettava, että nämä sopimukset todella täydentävät monenvälisen kaupan järjestelmää; sekä se, miten kauppapolitiikalla voidaan edistää ilmastonmuutoksen torjuntaa. Monissa näistä asioista WTO:n jäsenet olivat samaa mieltä siitä, että WTO voi ja sen pitää toimia. Odotan siis asian etenevän.

Viimeiseen kysymykseenne vastaan, että pidämme tietenkin parlamentin jatkuvasti ajan tasalla, varsinkin Dohan kehityskierroksen suhteen. Lissabonin sopimus tarjoaa erinomaisen tilaisuuden viedä yhteistyötämme parlamentin kanssa askel eteenpäin, ja tästä tulee yksi komission kauppapolitiikan ensisijaisista tavoitteista tulevina vuosina.

Georgios Papastamkos, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, tuemme monenvälisen kaupan järjestelmää sekä Maailman kauppajärjestöä organisaationa, joka vartioi sääntöihin perustuvaa kaupankäyntijärjestelmää ja globalisaation tehokkaamman hallinnan ja sen hyötyjen tasaisemman jakautumisen takaavaa järjestelmää.

Nykyisessä talouskriisissä juuri WTO:n säännöstö esti pitkälti sen jäseniä turvautumasta rajoittaviin kauppatoimenpiteisiin ja jätti samalla riittävästi liikkumavaraa talouden elvyttämiseksi.

Me, Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit), kannatamme Dohan kehitysohjelman liittämistä neuvotteluihin kokonaisvaltaisen, kunnianhimoisen ja tasapainoisen tuloksen pohjalta. Vaadimme komissiota säilyttämään neuvotteluissa tiukan kannan, jonka tarkoituksena on todella parantaa eurooppalaisten tuotteiden ja palvelujen pääsyä niin kehitysmaiden kuin kehittyvien talouksienkin markkinoille.

Maatalouden osalta kehotan komissiota – ja, arvoisa komission jäsen Boel, toivoisin, että merkitsisitte tämän muistiin – noudattamaan tiukasti neuvostolta saatuja neuvotteluvaltuuksia, joissa vahvistetaan myös neuvotteluissa ajettavalle kannalle rajat sellaisten tilanteiden varalle, joissa kauppakumppanimme tekevät vastaavia myönnytyksiä. Korostan, että kantaamme maantieteellisistä merkinnöistä on puolustettava lujasti.

Dohan kehityskierroksen lopputuloksella on turvattava kehitysmaiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, ottaminen tehokkaammin mukaan maailmankauppajärjestelmään.

Lisäksi vaadimme, että WTO:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen välistä yhteistyötä on vahvistettava kaupan ja muiden näkökohtien vastavuoroisen tuen ja yhteenkuuluvuuden turvaamiseksi. Tällaisia näkökohtia ovat esimerkiksi ekologinen kestävyys, elintarvikeomavaraisuus ja elintarviketurva sekä säälliset työolot.

Harlem Désir, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Dohan neuvottelut käynnistettiin vuonna 2001. Niiden tarkoituksena oli korjata Uruguayn kierroksen seurauksena eli WTO:n perustamisen jälkeen käyttöön otetun kansainvälisen kaupan järjestelmän epätasapainot – tai itse asiassa vääryydet.

Näin siis tunnustettiin, ettei Uruguayn kierros ollut pitänyt kaikkia antamia lupauksia kehitysmaista ja että kaupan säännöt asettivat eteläiset maat epäoikeudenmukaisesti heikompaan asemaan, sillä niiden nojalla rikkaimmat maat saivat sekä suojella markkinoitaan että jatkaa tuotantonsa, myös vientiin tarkoitettua tuotannon, rahoittamista, mikä ajoi monet etelän viljelijät vararikoon. Puuvillasta on tullut tilanteen symboli.

Siksi WTO:n jäsenet sitoutuivat ”kehityskierroksen” avatessaan muuttamaan monenvälisen kaupan sääntöjä varmistaakseen, että kauppa todella edistää jokaisen maan ja jokaisen maanosan taloudellista ja sosiaalista kehitystä.

Siis pä meidän pitäisi jatkuvasti muistaa, ettei tämä neuvottelukierros ole mikään tahansa kierros ja että vaikka, niin kuin kaikissa neuvotteluissa, jokainen odottaa omien kysymystensä käsittelyn etenevän – teollisuusmaille tämä tarkoittaa teollisuustuotteita ja palveluja – alusta alkaen sovittiin, että tällä kierroksella käsiteltäisiin ennen kaikkea tasapainon palauttamista kehitysmaiden hyväksi.

Nyt, seitsemännen ministerikokouksen jälkeen, niin kuin sitä ennenkin, neuvottelut ovat jumiutuneet Capitol Hillin rinteeseen Washingtonissa, aivan kuten ne upposivat aiemmin Cancúnin hiekkoihin – tuolloin tämä johtui pitkälti Euroopan unionin esittämistä vaatimuksista.

Vaativalla neuvotteluissa liikaa teollisuusmaat ovat siis vaarantaneet neuvottelukierroksen lopputuloksen ja jopa WTO:n uskottavuuden. Kaikki keskittyvät yksinomaan omiin tavoitteisiinsa yleisen tavoitteen sijasta, ja yleisenä tavoitteenahan on luoda monenvälisen kaupan kehys, joka perustuisi oikeudenmukaisempiin sääntöihin oikeudenmukaisemman kaupan edistämiseksi ja joka edistäisi kestävä kehitystä ja vähentäisi köyhyyttä.

Tämän pattitilanteen ensimmäinen tulos on kahdenvälisen kauppasopimusten lisääntyminen. Nämä sopimukset ovat usein vieläkin haitallisempia etelän maille. Tämä on askel taaksepäin.

Siksi Euroopan unionin on otettava selvä kanta. Ensimmäisenä tavoitteena on saattaa tämä kierros päätökseen kehityskierroksena eikä yrittää päihittää neuvottelukumppaneita teollisuustuotteiden ja palvelujen suhteen. Näihin neuvotteluihin ei saa suhtautua tavanomaisella ja kapeakatseisella tavalla, niin että kaikki pyrkivät ajamaan vain omaa etuaan.

Sellainen johtaa vain umpikujaan ja saa unohtamaan pääasian: sen, että meidän on luotava sellainen uusi tapa säännellä kansainvälisen kaupan järjestelmää, joka on osa uutta yleistä hallinnointia, jota kaikki ovat pyytäneet, erityisesti G20-kokouksesta lähtien, voidaksemme tarttua nykypäivän todellisiin haasteisiin, joita ovat kaikkien mantereiden oikeudenmukainen kehitys, köyhyyden poistaminen, elintarviketurva, sosiaalisten oikeuksien kunnioittaminen, ihmisarvoinen työ ja ilmastonmuutoksen torjuminen.

Euroopan unionin on näytettävä näissä neuvotteluissa, mitä se tekee varmistaakseen, että kaupan säännöt auttavat parantamaan tilannetta tulevaisuudessa. Näin ollen keskusteluissa on käsiteltävä kaikkia seuraavia aiheita:

– maatalouden osalta heinäkuussa 2008 annettujen lupauksen pitämistä; menettelyjä koskevien neuvottelujen saattamista loppuun; ennen kaikkea erityis- ja erilliskohtelun, erityistuotteiden kunnioittamisen ja suojamekanismien turvaamista; maataloustuen kehittämistä kestävä maatalouden ja elintarviketurvan mukaisesti

– muiden kuin maataloustuotteiden osalta kehitysmaiden kehitystasoa vastaavien tariffialennusten pyytämistä kehitysmailta – lopetan aivan kohta –

ja

– palvelujen osalta sitä, että suojellaan jokaisen maan oikeutta jatkaa julkisten palvelujensa sääntelyä.

Michael Theurer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, WTO:n seitsemäs ministerikokous järjestettiin Genevessä kaksi viikkoa sitten. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän valtuuskunnan edustajana sain tilaisuuden osallistua kokoukseen ja yhteislaajana myötävaikuttaa tähän yhteiseen päätöslauselmaesitykseen.

Näistä kokemuksista voidaan ottaa ja täytyy ottaa opiksi neljä asiaa. Talous- ja rahoituskriisi sai myös maailmankaupan supistumaan voimakkaasti. Siksi Dohan neuvottelukierros on ratkaisevan tärkeää saattaa nopeasti päätökseen, jotta se antaisi uutta pontta maailmantaloudelle.

Dohan neuvotteluilla voidaan ja itse asiassa täytyy elvyttää oikeudenmukaista ja vapaata maailmankauppaa. Euroopan unioni on myötäillyt paljon kumppaneitaan, erityisesti kehitysmaiden kumppaneita. Olemme esimerkiksi luvanneet lakkauttaa kaikki maataloustuotteiden vientituet.

Nyt meidän on saatettava neuvottelut päätökseen. Jotta tämä olisi mahdollista, tarvitsemme merkin poliittisesta tahdosta. Suhtaudumme ALDE-ryhmässä määrätietoisesti Dohan neuvottelujen saattamiseen päätökseen – nyt! Siksi meidän on hyvin tärkeää yhdistää voimamme neuvottelukierroksen päättämiseksi. Euroopan unioni voi ja sen täytyy toimia tässä johtavassa asemassa. Meidän pitäisi ryhtyä toimimaan myös sillanrakentajana tuodaksemme esimerkiksi yhteen Yhdysvallat sekä kehittyvät taloudet ja kehitysmaat, aivan kuten pyydämme yhteisessä päätöslauselmassamme.

Lisäksi meidän on nyt lisättävä yleisön tietoisuutta asioista. Tarvitsemme kansalaisilta laajempaa tukea. Meidän on korostettava maailmankaupan etuja, sillä vapaa ja oikeudenmukainen maailmankauppa on hyväksi meille kaikille.

En näe Dohalle vaihtoehtoja. Vaihtoehtona olisi kilpailu kahdenvälisistä sopimuksista, mikä vaarantaisi heikompien maiden osallistumisen kauppaan sekä ihmisoikeuksien ja ekologisten tavoitteiden huomioon ottamisen. Niin ei saa käydä. Siksi Dohan kierros on saatettava päätökseen nyt.

Martin Häusling, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Dohan kierros on jatkunut jatkumistaan jo kahdeksan vuoden ajan, eikä valtaosa kehitysmaista edes halunnut alun perin koko neuvotteluja. Alussa nimittäin Yhdysvallat ja EU halusivat taivutella kehitysmaat suostumaan käyttämällä ”kehityksen” käsitettä. Samalla neuvottelut ovat kuitenkin epäonnistuneet kahdesti. Vain suuret maataloustuotteiden vientimaat Brasilia ja Argentiina – ja ehkä Intia – ovat todella kiinnostuneita neuvotteluista. Myös EU:n voidaan todeta ottaneen askeleen taaksepäin, jos tarkastelemme EU:n viimeisten parin vuoden aikaisia rutiinivaatimuksia sekä sitä, mistä se neuvottelee nyt pariksi seuraavaksi vuodeksi.

Meidän on kuitenkin todella tarkasteltava objektiivisesti sitä, mitä viime vuosina on saatu aikaan kaksikymmentä vuotta kestäneen liberalisointipolitiikan lisäksi. Nykyinen talous- ja rahoituskriisimme johtuu osaksi tästä liberalisointipolitiikasta. Emme voi toimia ikään kuin voisimme jatkaa entiseen tapaan. En halua mainita, millaiset seuraukset maailman ilmastolle aiheutuu, jos jatkamme entiseen tapaan ilman kunnan sääntöjä.

Genevessä järjestettiin siis nyt kokous, jossa kaikki vaativat keskellä kriisiä, että meidän täytyy jatkaa vanhaan tapaan, ja väittivät, että voimme odottaa kriisin menevän ohi ja jatkaa sitten siitä, mihin jäimme. Toistamiseen väitetään, että Dohan kierros antaa uutta pontta talouden elpymiselle. Kaikki luvut viittaavat kuitenkin siihen, ettei tämä pidä paikkaansa, ja lisäksi täytöntöönpanoajat ja -kaudet venyvät aivan liian pitkiksi. Toinen toistuva väite on se, että kehitysmaat kykenisivät sitten osallistumaan elvyttämiseen. Jos kuitenkin arvioimme asiaa objektiivisesti, meidän on todettava, ettei Doha saa aikaan elpymistä useimmissa kehitysmaissa, vaan pikemminkin päinvastoin: nettovaikutukset useimmille kehitysmailla ovat negatiiviset. Emme voi siksi suositella monille kehitysmailla yhteistyötä kanssamme keskellä kriisiä.

Me Verts/ALE-ryhmässä sanomme sen, mitä yksikään WTO:n jäsenistä tai Euroopan parlamentin muista suurista poliittisista ryhmistä ei uskalla sanoa: vaadimme lopettamaan Dohan kierroksen, joka on juuttunut umpikujaan vuosiksi ja on tällä hetkellä täysin tarpeeton. Katsomme, että WTO:n on työskenneltävä uudistuksen parissa ja että nyky muodossaan se ei kykene auttamaan maailmanlaajuisen kriisin ratkaisemisessa. Tarvitsemme tulevaisuudessa oikeudenmukaista kauppaa emmekä pelkästään kauppaa, joka on periaatteessa vapaata.

Jos tarkastelemme maatalousalan kahtakymmentä viimeistä vuotta, mitä tämä pysyvä vapauttaminen on oikeastaan tuonut mukanaan? Teollisuusvaltioissa se on johtanut valtaviin rationalisointipaineisiin. Prosesseja on teollistettu, eivätkä kehitysmaat ole saaneet siitä käytännössä mitään muuta kuin epävakaa markkinat. Olemme asettaneet täysin vapaan kaupan periaatteen etusijalle sen sijaan, että olisimme antaneet elintarvikeomavaraisuudelle keskusteluissa sen ansaitseman aseman. Siksi vihreiden päätöslauselmassa

pyydetään, ettei elottomiin Dohan neuvotteluihin investoita enää poliittista pääomaa. Pyydämme prosessille uutta alkua.

Jan Zahradil, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme keskellä talouden taantumaa ja kriisiä, mikä on tietenkin ikävää, mutta tällaisia kriisejä tulee ja menee. Ne ovat osa markkinatalouden suhdanteita, eikä niitä pidä käyttää tekosyynä hyväksyä liiallista taloutta rajoittavaa sääntelyä, sillä tällaiset säädökset jäävät voimaan myös kriisin päättymisen jälkeen, ja tämä koskee myös kansainvälistä kauppaa. Siksi Euroopan unionin on vältettävä antautumista protektionismin houkutukselle kauppasuhteissaan, sillä se vahingoittaisi paitsi meitä itseämme myös niitä, joita yritämme auttaa, eli erityisesti vähiten kehittyneitä maita, joiden kunnollista osallistumista maailmankauppajärjestelmään meidän on edistettävä.

Haluan kiittää Euroopan konservatiivien ja reformistien puolesta Euroopan kansanpuolueen ryhmää ja ALDE-ryhmää niiden lähestymistavasta, sillä ne ovat laatineet yhdessä meidän kanssamme tasapainoisen päätöslauselmaluonnoksen Dohan neuvottelukierroksesta WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen. Kansainvälisen kaupan alalla tapahtuvan edistyksen täytyy palvella tätä kehitysohjelmaa, ja jos asia on Yhdysvalloille ongelma, EU:n on näytettävä esimerkkiä ja saatettava Dohan kierros menestyksekkäästi päätökseen ja neuvoteltava näiden vähiten kehittyneiden maiden täysipainoisesta osallistumisesta maailmankauppaan.

Euroopan yhentyminen alkoi vapaakaupasta. Euroopan unioni eli Euroopan yhteisö oli alkujaan kauppa-alue, ja toivon, että Euroopan komissio on – sekä nykyisessä että tulevassa kokoonpanossaan – tietoinen siitä, missä Euroopan yhentymisen juuret ovat, ja palaa niihin. Meidän pitäisi edistää jatkossakin neuvottelemalla näiden vähiten kehittyneiden maiden täysipainoista osallistumista maailmankauppaan sekä uusia kahdenvälisiä ja alueellisia vapaakauppasopimuksia keinona täydentää monenvälistä kehystä.

Helmut Scholz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kysymykset, joita valiokunnan puheenjohtaja otti esiin tässä keskustelussa, heijastavat maailmanlaajuisia olosuhteita. Maailmantalouden tasapaino on katastrofaalinen. Kaksi miljardia ihmistä elää äärimmäisessä köyhyydessä. Ilmastomuutoksen vuoksi jo yli 40 miljoonaa ihmistä on joutunut pakenemaan kodeistaan, ja maailmanlaajuisen rahoituskaupan valtava kasvu on johtanut pahimpaan talouskriisiin 80 vuoteen.

Hyvä jäsen Zahradil, meillä on historiallinen tehtävä: meidän on luotava täysin uutta maailmantalouden sääntelyä, jota kestävyys, ympäristönsuojelun, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja elintarviketurvan tavoitteet ohjaavat. Geneven kokouksesta voin sanoa vain sen, että WTO on epäonnistunut tässä tehtävässä. Kaikista lupauksista huolimatta tilaisuus, jonka valtioiden kokoontuminen koolle olisi voinut tarjota, hukattiin.

Dohan neuvottelijat toimivat selvästikin edelleen täysin vanhentuneiden ja – mielestäni asiasta on puhuttava rehellisesti – epäonnistuneiden neuvotteluvaltuuksien pohjalta. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston mielestä tähän on saatava kiireesti muutos, koska Geneven ja Rooman kokouksien epäonnistumiset sekä Kööpenhaminan neuvottelujen vaikeudet ovat suorassa yhteydessä toisiinsa.

Kehotan siksi komissiota tekemään suoraa yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa ja laatimaan uudet neuvotteluvaltuudet, jotta WTO:ta voidaan muuttaa ja kehittää edelleen. Tässä työssä on otettava huomioon maailmankaupparakenteen merkitys maailmanlaajuisen kriisin synnyssä ja mahdollisesti myös niiden torjunnassa sekä puututtava myös kauppasuhteiden tarpeelliseen uudelleensääntelyyn.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Dohan neuvottelukierroksen umpikuja varjosti vääjäämättä tämän kuun alussa pidettyä WTO:n huippukokousta. Näin talouskriisin aikaan ja vuoden 2010 näkymien ollessa yhtä synkät Dohan neuvottelukierroksen saattaminen menestyksekkäästi päätökseen on hyvin tärkeä poliittinen tavoite. Arviot suurista tuloista kaupan liikevaihdon ja vaurauden kasvun muodossa antavat minulle syytä toivoa, että Genevessä annetut lupaukset todella pidetään ja vuodesta 2010 tulee Dohan kierroksen läpimurtovuosi.

Hollantilaisena olen hyvin kiinnostunut kuulemaan komission jäsenen mielipiteen kahdesta ehdotuksesta, jotka maani hallitus esitti WTO:n huippukokouksessa. Mitä ajattelette siitä, että WTO:hon muodostettaisiin ”vihreiden edelläkävijöiden” ryhmä, joka muodostuisi maista, jotka haluavat poistaa kauppatariffit kestävilta tuotteilta edistääkseen niiden käyttöä? Arvoisa komission jäsen, oletteko samaa mieltä hollantilaisedustajan kanssa siitä, ettei WTO:n neuvottelujärjestelmän kasvu ole pysynyt mukana globalisaation tahdissa? Pyritkö löytämään asiaan ratkaisun?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka kaupan vapauttaminen on viimeisten 30 vuoden aikana selvästikin epäonnistunut, minkä seurauksena kehittyneiden maiden teollinen tuotanto on vähentynyt voimakkaasti ja alikehittyneet maat ovat köyhtyneet, ja huolimatta talous- ja rahoituskriisistä ja jäsenvaltioiden velkakriisistä, joiden syynä kaikki riippumattomat taloustieteilijät pitävät rahatalouden ja kaupan globalisaatiota, WTO:n pääjohtaja Lamy haluaa edelleen nopeuttaa maailmankaupan täydelliseen vapauttamiseen tähtäävää prosessia.

Kaikki käytettävissämme olevat tilastot osoittavat, että globalisaatio on johtanut joukkoihtisanomisiin ja palkkojen leikkaamiseen, mikä päättyy vain, kun eurooppalaisten palkat ovat samalla tasolla kiinalaisten ja intialaisten palkkojen kanssa.

Tällaistaako talouskehityksen mallia EU:n pitäisi ehdottaa eurooppalaisille?

On olemassa myös toinen malli: EU:n talouksien perusteltu suojelu matalapalkkamaiden epäoikeudenmukaiselta kilpailulta. Tällainen protektionismi edellyttää myös reilun kaupan takaavan uuden kansainvälisen rahajärjestelmän luomista. Kauppaneuvottelujen irrottaminen rahapoliittisista neuvotteluista on järjetöntä, ja siksi emme voi hyväksyä sitä.

Pääjohtaja Lamy ja kaikki ne, jotka kannattavat valvomatonta vapaakauppaa, eivät puolusta yhteistä hyvää vaan pikemminkin heille maksavien rahalaitosten ja kaupallisten instituutioiden etuja. Jos EU:n toimielimet jatkavat tähän suuntaan, WTO:ta ja IMF:ää nyt vaivaava legitimeettikriisi iskee niihin väijäämättä lähitulevaisuudessa.

Jos tavoitteenne on tämä – tuhota EU:n teollisuus ja maatalous sekä muuttaa mantereemme alikehittyneeksi talousalueeksi – tehkää niin kuin pääjohtaja Lamy sanoo.

Jos sen sijaan haluatte pelastaa Euroopan, siirtäkää tuotannon sijasta Lamy, niin kuin ranskalainen talouden Nobel-palkinnon voittaja Maurice Allais vaatii. Tämä on ainoa siirto, joka olisi EU:lle hyväksi.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin kauppavaje on kasvanut hälyttävällä tavalla 3,5-kertaiseksi viimeisten viiden vuoden aikana. Näin suuri kauppavajeen kasvu on kestävä. Puolet tästä kauppavajeen kasvusta johtuu EU:n kaupasta Kiinan kanssa. Se on vähentynyt huomattavasti maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi, mutta puolet jäljelle jäävästä vajeesta – ja itse asiassa koko vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla kirjattu kauppavaje – vastaa nykyistä kauppavajettamme Kiinan kanssa.

Luin hiljattain amerikkalaisen kirjailijan kirjoittaman kirjan, jossa kuvaillaan seuraavanlainen skenaario. Euroopan rannikolla pyydetty kala jäädytetään ja kuljetetaan laivalla Kiinaan. Siellä se sulatetaan, fileoidaan, jäädytetään uudelleen ja kuljetetaan takaisin Eurooppaan. Näin tehdään siksi, että palkat ovat Kiinassa niin paljon matalammat, että tämä tulee halvemmaksi, vaikka kalan pakastaminen, kuljettaminen, pakastaminen uudelleen ja kuljettaminen takaisin Eurooppaan kuluttaa valtavasti energiaa. Jokainen Euroopassa menetetty työpaikka lisää hiilidioksidipäästöjä monta sataa kiloa.

Nykyinen kauppajärjestelmä edistää hiilidioksidipäästöjen kasvua. Euroopan työttömyysasteen kasvu merkitsee hiilidioksidipäästöjen kasvua. Kioton pöytäkirjan allekirjoittamisen jälkeen Kiinan hiilidioksidipäästöt ovat kolminkertaistuneet, koska tästä ei aiheudu seuraamuksia. WTO:n uudet säännöt voidaan hyväksyä vain, jos myös ilmastonmuutoksen torjuntaan liittyvät näkökohdat on otettu niissä huomioon. Seuraamuksia tarvitaan, jos haluamme näiden sääntöjen ehkäisevän hiilidioksidipäästöjen kasvua eikä lisäävän päästöjä.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Dohan kierroksen tavoite oli selvä. Sen oli tarkoitus olla kehitystä edistävä kierros – kierros, joka tarjoaisi kehitykselle mahdollisuuden korjata epätasapainot, jotka johtuivat liberaalista politiikasta, jota oli toteutettu tähän asti osana surullisenkuuluisaa Washingtonin konsensusta.

Ei ole yllättävää – mutta on sitäkin valitettavampaa – että nyt kriisin aikaan kannanotot oikeudenmukaisen kaupan puolesta ovat vähenemään päin. Koska Yhdysvallat ei liikauta eväikään, ennen kuin terveysuudistus on hyväksytty, ja koska ammattiliittojen ja teollisuuden tärkeimpien lobbausryhmien vastustus kasvaa, EU ei onnistu poistamaan esteitä, ja siksi sopimuksen syntyminen lähiaikoina on epätodennäköistä.

Parlamentin enemmistö käyttää tätä seikkaa hyväkseen ja palaa ideologiaansa puolustamaan aggressiivista kauppaa, joka perustuu vain pyrkimykseen vallata lisää markkinoita. Syyttäkää vain kriisiä. Toimiessaan tällä tavoin, pyrkiessään ennen kaikkea avaamaan markkinat ja poistamaan kaupan esteet oikeisto unohtaa lisäksi

täysin, että on meidän oma etumme, että meillä on vahvat kauppakumppanit, jotka osallistuvat täysipainoisesti maailmankauppajärjestelmään. Tosiasia on se, ettei tällainen sopimus vahvistaisi yhtäkään kehityismaata.

Yhdessä jäsen Désirin kanssa – joka toimii ryhmämme esittelijänä tässä päätöslauselmassa – olemme esittäneet eurooppalaisten oikeistopuolueiden laatimaan yhteiseen kompromissitekstiin useita tarkistuksia. Haluaisin tietenkin, että äänestäisimme oman ryhmäni päätöslauselmasta, mutta niin ei tapahdu.

Siksi tarkistuksissa tuodaan esiin monta tärkeää asiaa. Ensinnäkin on ehdottoman tärkeää, että julkiset palvelut jätetään neuvottelujen ulkopuolelle, sillä ne liittyvät ihmisten perustarpeisiin eikä niitä voida jättää markkinoiden armoille.

Toiseksi tuotteille, jotka ovat kehitysmaille arkoja, pitäisi myöntää erityiskohtelua, varsinkin maatalousalalla. Talous- ja rahoituskriisi on saanut ihmiset unohtamaan elintarvikekriisin. Meidän on muistettava, että elintarvikeomavaraisuuden piti olla ehdoton päättävöitteemme, ensimmäinen vuosituhannen kehitystavoitteista.

Lisäksi katsomme, että kehityksimaissa on säilytettävä julkisten interventioiden alue paitsi estämällä julkisten hankintojen vapauttaminen myös suojelemalla uusia toimialoja.

Nämä seikat, jotka eivät muodosta tyhjentävää luetteloa, ovat siis ehdoton vähimmäisvaatimus, jotta voimme varmistaa Dohan kierroksen edistävän aidosti kehitystä. Ellei niitä mainita lopullisessa tekstissä, kehotan ryhmääni äänestämään sitä vastaan.

(Suosionosoituksia)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen WTO:n ohjauskomitean jäsen ja haluan aivan aluksi huomauttaa, että monta kuukautta sitten ohjauskomitean kokouksen ulkopuolella namibialainen kollegani kertoi olevansa pettynyt siihen, että tiettyjen eurooppalaisten maataloustuotteiden ja muiden tuotteiden hinnat ovat Namibiassa paikallisten tuotteiden hintoja halvempia. Tämä on yksi niistä monista markkinoilla ilmenevistä vääristymistä, joihin Dohan neuvotteluissa on löydettävä ratkaisu.

Me Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsenet esitimme tältä osin tarkistuksen, jossa vaaditaan – viitaten Euroopan lisäksi tietenkin myös Yhdysvaltoihin, niin kuin komission jäsen hyvin tietää – että kaikenlaiset vientituet on lakkautettava kokonaan ja nopeasti.

Seuraavaksi puhun palveluista. Minulla olisi niistä paljonkin sanottavaa, mutta huomautan, että palvelut ja julkiset palvelut on erotettava selvästi toisistaan. Meidän on taisteltava ja sitouduttava Dohan neuvotteluissa vapauttamaan palvelut, mikä tarkoittaa usein kilpailua todellista kansallista harvainvaltaa vastaan, joka tukahduttaa paikallisten talouden kehityksen. Tätä kansallista harvainvaltaa esiintyy viestintäalalla, pankkialalla, vakuutusosalalla jne. Meidän on todella pyrittävä erottamaan nämä palvelut julkisista palveluista, joista kansallisvaltioiden täytyy tietenkin vastata.

Kolmanneksi puhun asiasta, jota ei ole otettu vielä esiin. Elämme nyt Lissabonin sopimuksen aikakautta. Siksi pyydän komissiota – aivan kuten kompromissipäätöslauselmassammekin pyydetään – tarkistamaan toimielinten välistä sopimusta.

Meidän on saatava aikaan aivan uusi *modus vivendi* parlamentin ja komission välisiin suhteisiin, jotta parlamentti pidetään täysin ajan tasalla kaikkien neuvottelujen ja niiden eri vaiheiden suhteen ja jotta se voi antaa neuvottelujen aikana suosituksia ja toimia täysipainoisesti vastuullisessa tehtävässä, kuten myös muissa vaikkakin samankaltaisissa neuvotteluissa EU:n liittyvien valtioiden kanssa.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, Nobel-palkinnon voittanut taloustieteilijä Maurice Allais sanoi 5. joulukuuta, että kriisin todellinen syy on Maailman kauppajärjestö, jota on uudistettava nopeasti. Hän katsoi myös nykyisen suurtyöttömyyden johtuvan kaupan täydellisestä vapauttamisesta, joka hyödyttää vain rikkaita.

Kuuroina kansan kärsimykselle WTO, G20 ja komissio pyrkivät vain miellyttämään kansainvälistä suurpääomaa ja kapitalistisia monikansallisia suuryhtiöitä, haluavat saattaa Dohan kierroksen päätöksen hinnalla millä hyvänsä ja julistavat järjettömän sodan protektionismia vastaan. Saavuttaakseen tavoitteensa ne vääristelevät taloushistoriaa ja väittävät vuoden 1929 kriisin ja toisen maailmansodan johtuneen protektionismista. He vievät häväistyksen ja kyynisyyden äärimmäiselle tasolle väittämällä toimivansa näin köyhimpien maiden edun nimissä.

Kuten Maurice Allais ja hänen selväjärkiset taloustieteilijänsä ovat osoittaneet, kaupan täydellinen vapauttaminen aiheuttaa kilpailua kaikkien välille ja tuotannonsiirtoja, mikä kiristää palkkanuovotteluja, aiheuttaa joukkioirtisanomisia ja ajaa siten taloutemme kriisiin. Ellemme reagoi, vapaakaupan yleistymisen ajaa lopulta ihmiskunnan perikatoon ilmastön lämpenemistä nopeammin.

Meidän on tärkeää valita kiireesti harkittu, maltillinen, sosiaalisesti oikeudenmukainen ja tasapuolinen protektionismi, jossa on kyse kansoja ja maanosia vastavuoroisesti hyödyttävästä yhteistyöstä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, demokratian alalla tarvitaan vallankumousta. Muistan hyvin selvästi, että tänään kuulemamme keskustelu aloitettiin täällä parlamentissa kymmenen vuotta sitten. Arvoisa komission jäsen, pyydän teitä kiinnittämään erityistä huomiota siihen, mitä jäsen Désir sanoi ja mitä Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmä ja muutamat vasemmiston jäsenet ovat sanoneet.

Ettekö näe, että sillä lähestymistavalla, jolla EU on lähtenyt neuvotteluihin, emme voi korjata rehellisinä neuvottelijoina epätasapainoa, joka liittyy siihen, mitä näemme tällä hetkellä Kööpenhaminassa, ja että tarvitsemme tosiasiaa uuden lähestymistavan? Kehitysmaat eivät ole enää nykyisin monessa suhteessa kehitysmaita. Ne ovat kehittyviä talouksia, teollistuneita maita ja hyvin tietoisia itsestään. Ellemme me EU:ssa uskalla aloittaa uudestaan oikeudenmukaisin vaatimuksin, päädymme tilanteeseen, jota emme halua, eli protektionismiin ja siihen, että vuosi 1933 ja sen jälkeiset vuodet toistuvat Euroopassa.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, en halua ryhtyä väittelemään minua ennen puheenvuoron käyttäneiden jäsenten kanssa, mutta katson WTO:n saaneen yhä tärkeämmän roolin, sillä nykyiset talousympäristöön vaikuttavat monimutkaisuudet edellyttävät monenvälistä tahoa, joka valvoo kaupan käytäntöjä.

Dohan kehitysohjelman kautta WTO parantaa jatkossakin maailmankaupan edellytyksiä ja investointeja soveltamalla selvempiä sääntöjä. Koska Dohan kehitysohjelma on tärkeässä osassa talouskasvun sekä työttömyyden ja köyhyyden vähentämisen kannalta, katson, että neuvottelut on saatava päätökseen vuoden 2010 aikana ja että kehityskriteerit on säilytettävä sen keskeisenä pilarina. Näin ohjelma voi muodostaa vakaan kehityksen lukuisten taloudellisten toimijoiden toimien koordinoinnille ja auttaa meitä pääsemään pois taantumasta ja ryhtymään talouden jälleenrakentamiseen.

Lisäksi kehotan komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen kulloisestakin tilasta.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää komission jäsentä erityisesti siitä, että hän toi Euroopan unionin ajatukset hyvin selvästi esiin Geneven neuvotteluissa, sillä meille Dohan kierroksessa on kyse uuden kehityksen laatimisesta kriisissä olevalle maailmantaloudelle.

En usko, että yhteisestä ratkaisusta sopiminen 153 valtion kesken on erityisen helppoa, mutta varsinkin pk-yrityksille, jotka muodostavat EU:n talouden selkärangan, kaupan helpottaminen on tietenkin yksi tärkeimmistä asioista, joita koskeva viestimme meidän saatava viestimme perille, jos haluamme mahdollistaa tulevaisuudessa maailmanlaajuisen 2–3 prosentin talouskasvun ja jotta voimme turvata työllisyyden paitsi täällä EU:ssa myös monissa maailman köyhissä maissa.

Siksi meidän on myös tärkeää suojella tuottamiamme tuotteita, varsinkin maataloustuotteita, käyttämällä alkuperämerkintöjä, jotta lisäarvoa voidaan hyödyntää myös kunnolla paikallisesti.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi ottaa esille hälyttävän tosiseikan ja ehdottaa siihen ratkaisua.

Hälyttävä tosiseikka on se, ettei WTO valitettavasti onnistu saavuttamaan laatimaansa ja asettamaansa tavoitetta eli vähentämään köyhyyttä köyhimmissä maissa, kuten täällä on moneen kertaan todettu. Nykyisin aliravitsemuksesta kärsii miljardi ihmistä, ja 700 miljoonaa heistä on – ristiriitaista kyllä – viljelijöitä.

Maatalouden näkökulmasta ratkaisu on se, että meidän on pantava erityisesti Afrikan mantereella piste vain yhden, vientiin tarkoitettun lajin viljelylle ja asetettava näissä maissa etusijalle kotitarveviljely kansainvälisen kaupan sijasta.

Me voimme joko jatkaa vanhaan malliin, jolloin Afrikka jatkaa syöksyään kohti perikatoa, tai me voimme muuttaa radikaalisti suuntaa ja alkaa jälleen hengittää. Toistan, että erityisesti Afrikassa tämä edellyttää kotitarveviljelyn asettamista kansainvälisen kaupan edelle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, on aika muuttaa kansainvälisen kaupan painopisteitä ja torjua vapaakauppaa, sillä se on myötävaikuttanut haitallisesti rahoitus-, talous-, elintarvike- ja sosiaalikriisiin, josta ihmiset kärsivät nyt työttömyyden ja köyhyyden kasvaessa. Vapaakauppa palvelee vain rikkaimpien maiden ja suurten taloudellisten ryhmittymien etua.

Neuvotteluihin tarvitaan perustavanlaatuista muutosta, jotta kehitys ja sosiaalinen edistys, kunnon oikeudet tarjoavien työpaikkojen luominen sekä nälän ja köyhyyden torjuminen asetetaan etusijalle. Tämä edellyttää veroparatiisien lakkauttamista, elintarvikeomavaraisuuteen ja elintarviketurvaan investoimista sekä laadukkaiden julkisten palvelujen tukemista. Lisäksi on kunnioitettava hallitusten oikeutta suojella omia talouksiaan ja julkisia palvelujaan erityisesti terveydenhuollon, koulutuksen, vesihuollon, kulttuurin, viestinnän ja energian aloilla.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, eräs parlamentin jäsen sanoi, että Euroopan unionin pitäisi olla näissä neuvotteluissa rehellinen neuvottelija. En ole asiasta eri mieltä, mutten halua Euroopan unionin olevan näissä neuvotteluissa ainut pankkiiri.

Euroopan unionin tunnustetaan laajalti auttaneen ratkaisevalla tavalla pitämään neuvottelut raiteillaan. Tämä johtuu siitä, että aiemmilla kierroksilla olemme olleet hyvin haavoittuvia maatalousalamme vuoksi, mutta näissä neuvotteluissa tilanne on ollut toinen. Olemme esittäneet vahvan tarjouksen, mikä on tarkoittanut, että olemme nyt erinomaisessa asemassa.

Minun on kuitenkin myös todettava – ja paitsi, että sanon sen täällä, olen sanonut sen myös muualla, myös Geneven neuvotteluissa – että maatalouden alalla Euroopan unioni ei anna enempää myönnytyksiä. Olemme venyttäneet mahdollisuuksiemme rajoja, ja tämä on pantu merkille.

Dohan kehityskierroksen oli ehdottomasti tarkoitus olla kehityskierros. Katson nykyisestä neuvottelutekstistä ilmenevän, että jos saamme kierroksen päätökseen, saamme todella aikaan kehitystä. Esimerkiksi kehitysmaille ja kehittyneille maille ei aseteta samoja markkinoiden avaamista koskevia velvoitteita, eikä köyhimpien maiden – vähiten kehittyneiden maiden – tarvitse avata markkinoitaan lainkaan. Euroopan unioni on kannattanut tätä joustavaa lähestymistapaa.

Tällä hetkellä EU on ainut teollistunut ryhmittymä, joka on avannut markkinansa täysin vähiten kehittyneille maille. EU takaa niille verottoman ja kiintiöttömän pääsyn markkinoilleen kaikilla aloilla. Yksikään muu teollisuusmaa ei ole tehnyt yhtä paljon kuin me, mutta näiden ryhmittymien on pakko toimia samoin kuin meidän, jotta voimme saattaa tämän kierroksen päätökseen.

Kysymykseen siitä, onko sopimus riittävän hyvä, vastaan, että yhteisymmärrys yli 150 erilaisen ja täysin erilaisia lähestymistapoja noudattavan maan kesken tarkoittaa luultavimmin sitä, ettei tulos voi olla paras mahdollinen. Katson kuitenkin EU:n esittäneen vahvoja tarjouksia, jotka hyödyttävät varmasti maailmankauppaa.

Lopuksi voin vain toistaa komission suhtautuvan innokkaasti ja avoimesti uuteen rooliin, joka parlamentilla on tulevassa yhteistyössä, sekä avoimuuteen keskusteluissa, joita käymme varmasti tulevaisuudessa kauppaa koskevista kysymyksistä.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, kauppa voi toimia kestävä ja oikeudenmukaisen kehityksen perustana. Emme onnistu poistamaan maailmasta köyhyyttä ja nälkää ilman markkinoiden apua. Ne, jotka ajattelevat toisin, tuomitsevat köyhät ainaiseen tukien käyttöön, ainaiseen riippuvuuteen ja ainaiseen epävarmuuteen tulevaisuuden suhteen. Köyhät maat ja niiden kansalaiset voidaan auttaa pois nykyisestä riippuvuusloukusta vain rakentamalla todellinen markkinatalous. Kirouksen sijaan globalisaatio voikin olla siunaus. WTO:n Dohan kehityskierroksen neuvottelujen keskeytyminen on vahingoittanut kehitysmaita eniten. Asian huolestuttavuutta lisää se, että tämä kaikki tapahtuu elintarvike-, polttoaine- ja talouskriisin aikaan. Meidän pitäisi tehdä kaikki voitavamme palauttaaksemme luottamuksen monenväliseen kauppajärjestelmään. Ellei ongelmaan löydetä ratkaisua, köyhät, syrjäytyneet ja uhanalaiset jäävät oman onnensa nojaan. Kiitos.

Tokia Saifi (PPE), kirjallinen. – (FR) Dohan kierrosta ei ole edelleenkään saatu päätökseen eikä Genevessä joulukuun alussa pidetyssä seitsemännessä ministerikokouksessa onnistuttu vahvistamaan kansainvälisen kaupan monenvälistä kehystä. WTO:n työ on kuitenkin ratkaisevan tärkeää maailmantalouden elpymisen

kannalta. Kriisin jälkeisen maailman – keskinäisten riippuvuussuhteiden maailman – täytyy siis suojautua taloudelliselta nationalismilta ja liialliselta protektionismilta keskittymällä oikeudenmukaisen kaupankäyntiympäristön sääntelyyn ja suojeluun. Meidän on nyt muistettava paremmin kuin koskaan, että tavoitteenamme on Dohan kierroksen saattaminen loppuun kunnianhimoisella ja tasapainoisella tavalla. Euroopan unioni on esittänyt useita rakentavia ehdotuksia maataloudesta (useita myönnytyksiä sekä YMP:n perusteellinen uudistus), joten sen voidaan katsoa antaneen merkittävän panoksen, joka vie sitä lähemmäksi sopimusta. Siksi näiden lukuisten myönnytysten vastapainoksi on saavutettava edistystä muiden kuin maataloustuotteiden markkinoille pääsyn ja palvelujen alalla. WTO on kansainvälinen elin, joka voi auttaa vähentämään eriarvoisuutta ja vahvistamaan kehitysmaiden edellytyksiä käydä kauppaa. Sitä täytyy kuitenkin voida uudistaa, ja sen on otettava huomioon kaupan ja kestävä kehityksen väliset suhteet.

17. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Ruotsi/Volvo – Itävalta/Steiermark – Alankomaat/Heijmans (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0079/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta: Ruotsi/Volvo – Itävalta/Steiermark – Alankomaat/Heijmans (KOM(2009)0602 - C7-0254/2009 - 2009/2183(BUD)).

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään me keskustelemme itse asiassa jälleen kerran ehdotuksesta, joka koskee Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa. Tällaisten mietintöjen väli supistuu kaiken aikaa. Tällä kertaa ehdotus liittyy Ruotsin ja Itävallan hakemuksiin, jotka koskevat autoteollisuuden irtisanomisia, sekä Alankomaiden, hakemukseen, joka koskee rakennusalan irtisanomisia.

Haluan muistuttaa teille vielä kerran, että rahaston, jonka vuotuinen yläraja on 500 miljoonaa euroa, tarkoituksena on auttaa ainoastaan työntekijöitä, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista, ja tukea heitä ainoastaan jatkokoulutuksella ja mahdollisuudella saada uusi asianmukainen työpaikka.

Meidän on jälleen kerran tärkeää korostaa tässä yhteydessä yleisesti, että tulevaisuudessa pitäisi toimittaa vain yksittäisiä ehdotuksia tai yksittäisiä mietintöjä eikä sellaisia moniosaisia hakemuksia globalisaatiorahaston varojen käyttöönottamiseksi kuin tässä tapauksessa, joka on toivottavasti viimeinen kerta kun näin tapahtuu.

Haluamme muistuttaa jälleen kerran, että globalisaatiorahaston tuella ei saa korvata toimia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan yritysten vastuulla, tai työehtosopimuksia tai toimia yritysten tai alojen uudelleen järjestelemiseksi. Meille jää vielä yksi kritiikin aihe – ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta ei varmasti hellitä tässä asiassa – joka on se, että maksumäärärahoja siirretään selvästi ja järjestelmällisesti Euroopan sosiaalirahastosta, mutta Euroopan globalisaatiorahasto on periaatteessa erillinen ja erityinen väline, jolla on omat tavoitteensa ja määräaikansa.

Tänään käsiteltävänä olevan kolmen hakemuksen, joista meidän on tehtävä päätös tällä viikolla, yhteismäärä on 15,9 miljoonaa euroa. Ruotsin ja Alankomaiden hakemukset perustuvat oikeusperustan 2 artiklan a kohtaan eli vähintään 500 irtisanomiseen neljän kuukauden aikana yhdessä yrityksessä yhdessä jäsenvaltiossa. Itävallan hakemus perustuu 2 artiklan b kohtaan eli vähintään 500 irtisanomiseen yhdeksän kuukauden aikana, erityisesti pk-yrityksissä. Kuten sanoin, Ruotsin hakemus liittyy autonvalmistaja Volvon ja sen 23 alihankkijan ja myöhempien tuottajien kaiken kaikkiaan 4 687 irtisanomiseen. Ruotsi on hakenut rahastosta 9,8 miljoonaa euroa tähän tarkoitukseen.

Itävallan hakemus koskee 744 irtisanomista yhdeksässä yrityksessä, joista 400 on Euroopan globalisaatiorahaston tuen kohteena. Itävalta on hakenut tähän tarkoitukseen 5,7 miljoonaa euroa. Alankomaiden hakemus liittyy yhden yrityksen, Heijmans N.V:n, 570 irtisanomiseen, joista 435:lle haetaan tukea, yhteensä noin 386 000 euroa.

Komission arvioissa, jota me voimme tukea perusteellisen tutkimuksen jälkeen, todetaan hakemusten täyttävän kelpoisuusperusteet. Menemättä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kollegoiden edelle muistutan, että kyseinen valiokunta antaa täällä sovitun menettelyn mukaisesti aiheesta lausunnon ennen budjettivaliokunnan päätöstä ja tutkii myös yksityiskohdat erittäin tarkasti. Valiokunta on esimerkiksi todennut, että Ruotsin tapauksessa 4 687 irtisanomisesta vain 1 500 on tuen kohteena.

Esimerkiksi Heijmansin tapauksessa voidaan todeta, että on tapahtunut vielä 400 irtisanomista, jotka koskevat pääasiassa työntekijöitä, joilla on määräaikainen sopimus ja joita ei ole sisällytetty hakemukseen. Tässä suhteessa ilmenee aina yksittäisiä kysymyksiä, jotka täällä on perustellusti esitettävä mutta jotka eivät kuitenkaan saa estää meitä näyttämästä yleisesti vihreää valoa haettujen varojen myöntämiselle.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, kiitän esittelijää tuesta komission ehdotukselle, jolla pyritään antamaan Euroopan globalisaatiorahastosta varoja vastatoimensa irtisanomisille, joita on tapahtunut autoteollisuuden alalla Ruotsissa ja Itävallassa sekä rakennusalaalla Alankomaissa.

Reimer Böge, tukenne liittyi useita kommentteja, erityisesti kaksi talousarviota koskevaa seikkaa, joista minulla oli jo tilaisuus keskustella edellisessä keskustelussa ja joihin haluan palata tänään.

Ensimmäinen talousarviota koskeva huomionne liittyy rahoituksen lähteisiin. Sanotte, ettei Euroopan sosiaalirahasto voi olla ainoa rahoituksen lähde. Talousarvion näkökulmasta Euroopan globalisaatiorahasto on erityisväline, jolla ei ole omia varoja. Varat on siirrettävä, ennen kuin ne voidaan vapauttaa, mikä tarkoittaa ensinnäkin sopivien budjettikohtien löytämistä ja toiseksi ehdotusta budjettivallan käyttäjälle, että tällä tavalla löydetty varat vapautetaan talousarvion tarkistuksella. Toimet toteutetaan tapauskohtaisesti ja tarpeen mukaan.

On totta, että tähän asti rahoituksen pääasiallisena lähteenä on käytetty Euroopan sosiaalirahastoa. Se ei johdu pelkästään kyseisen rahaston samankaltaisesta luonteesta. Se johtuu pitkälti siitä, että rahastolla on käytettävissään riittävästi varoja. Vuonna 2009 Euroopan sosiaalirahastolla oli käytettävissä maksuihin lähes 11 miljardia euroa. Marraskuun loppuun mennessä yhteissummasta oli käytetty 6 miljardia. Kaiken kaikkiaan Euroopan globalisaatiorahastolle maksettiin vuonna 2009 53 miljoonaa euroa eli 0,5 prosenttia Euroopan sosiaalirahaston budjettimäärärahoista. Tähän saakka valitsemamme menetelmä, joka oli tietystä näkökulmasta looginen ja helpompi kuin muut menetelmät, ei ole vaarantanut Euroopan sosiaalirahaston tavoitteiden täyttämistä. Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että maksulähteitä on monipuolistettava ja voin vakuuttaa teille, että komissio käsittelee asiaa. Toivon, että voimme esittää ensi kerralla useita vaihtoehtoja.

Toinen esittämänne huomio ei liity pelkästään talousarvioon. Se koskee ennemminkin päätöksentekoa, koska pyysitte komissiota esittämään Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa koskevat ehdotukset erillisinä asiakirjoina. Komissio tuntee tapauskohtaisen lähestymistavan edut. Se poistaisi täysin esimerkiksi salaisten sopimusten tai takuiden riskin. On totta, että alun perin käytetty menetelmä oli täysin normaali lähestymistapa, joka tietystä määrin helpotti ongelmien hallinnollista käsittelyä, mutta minun mielestäni käytännön ja politiikan perusasiat puhuvat erittäin voimakkaasti tapauskohtaisen lähestymistavan puolesta ja komissio käyttää tästä lähtien sitä.

Lambert van Nistelrooij, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, poikkeukselliset ajat vaativat poikkeuksellisia toimia. Globalisaatiorahastolla, erityisellä yksilöllisellä välineellä, EU vastaa sanoihin teoilla. Yli 700 työntekijän joukkoi irtisanominen alankomaalaisessa rakennusyhtiössä Heijmans N.V:ssä – puhumattakaan luvuista ulkomailla, esimerkiksi Begiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa – vaatii kohdennettuja toimia. Rakennusala on tärkeä tekijä Brabantin alueella, joka on myös minun kotini, ja tämänkaltaisten joukkoi irtisanomisten vaikutukset tuntuvat kaukana alueen ulkopuolellakin.

EU:n toimilla pyritään perustellusti säilyttämään asiantuntemusta ja osaamista. Kriisi on merkinnyt sitä, että ihmiset menettävät työpaikkojaan, vaikka kokemus on opettanut meille, että pätevistä ammattilaisista on pulaa, erityisesti rakennusalaalla. Niinpä liikkumiskeskus yhdessä asiantuntemuksen säilyttämisen kanssa ja myös työpaikat, silloin kuin ne ovat mahdollisia, muodostavat hyvän välineiden kokonaisuuden Heijmansin tapauksessa. Alankomaiden ministeriöt ja myös alueviranomaiset, esimerkiksi Pohjois-Brabantissa, työskentelevät nyt vauhdittaakseen tarkasti kohdennettuja investointeja hankkeisiin, infrastruktuuriin ja rakentamiseen. Pyrimme näyttämään ihmisille, jotka menettävät työpaikkansa, että me tarjoamme aktiivisen panoksen, myös rahoituksen alalla.

Muistutan vielä – tällä viikolla erityisesti Kööpenhaminan kokouksen takia – että tarvitsemme erityisen kiireellisesti energiatoimituksia ja energiatoimia rakentamisen ja myös liikenteen alalla. Olemme tarkistaneet Euroopan parlamentin sääntöjä muilla aloilla – kiinnitin tässä yhteydessä huomionne aluerahastojen nopeutettuihin maksuihin ja ennakoihin – ja parlamentin aktiivista panosta on tuettava. Heijmansin kaltainen yritys, joka keskittyy aina jatkuvuuteen ja laatuun, hyötyisi myös siitä. Annamme kyseiselle kolmelle ehdotukselle, erityisesti Heijmansia koskevalle ehdotukselle, tässä hengessä täyden tukemme.

Frédéric Daerden, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tähän rahastoon tulee hakemuksia yhä useammin. Suurin syy siihen on talouskriisi, joka on iskenyt mantereeseemme.

Kriisi vaikuttaa Euroopan teollisuuden perussektoreihin, minkä osoittavat autoteollisuuden ja rakentamisen alalta tulleet kolme viimeisintä pyyntöä, jotka ovat saaneet myönteisen vastaanoton.

Käytän tilaisuutta hyväkseni muistuttaakseni teitä siitä, että ilman rahaston säännösten viimeisintä tarkistusta, jossa talouskriisi lisättiin kelpoisuusperusteisiin, moniin meille nyt tuleviin pyyntöihin ei voitaisi oikeudellisesti antaa myönteistä vastausta.

Se osoittaa sen, että kriisitilanteessa Euroopan parlamentista annetaan kansalaisille korkealaatuisia poliittisia välineitä poliittisen hyväntahtoisuuden vallitessa. Poliittinen hyväntahtoisuus voi vielä toimia, koska lukiessani Bögen mietintöä havaitsen, että rahaston toiminnan kehittämisen keskeiset tekijät ovat siinä: hakemusten käsittelyn nopeuttaminen, jotta voidaan reagoida kriisitilanteessa, hakemusten yhteisten käsittelyjen lopettaminen sekä muun rahoituksen kuin Euroopan sosiaalirahaston käyttäminen.

Viimeisessä kohdassa paras ratkaisu olisi jakaa rahastoon omia maksumäärärahoja kuten muihinkin rahastoihin, mutta me tunnemme neuvoston kannan tähän asiaan ja ymmärrän täysin sen, mitä komission jäsen sanoi.

Olen tyytyväinen havaitessani hyvien tahtojen lähentymisen. Tässä suhteessa en epäile sitä, että tämän rahaston kiistaton hyödyllisyys yhdessä Euroopan parlamentin tahdon kanssa merkitsee sitä, että tavoitteemme vahvistaa rahastoa saavutetaan.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan globalisaatorahasto on konkreettinen solidaarisuuden ilmaus työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksena.

Tämän parlamentin jäsenenä me voimme olla tyytyväisiä siihen, että voimme antaa panoksemme työntekijöiden irtisanomisen joidenkin välittömien vaikutusten lievittämiseen ja antaa heille todellakin jotain tulevaisuuden toivoa.

Roolimme ei saisi kuitenkaan rajoittua rahaston käytön hyväksymiseen. Velvollisuutemme on tehdä parhaamme sen varmistamiseksi, että kaikki perusteet täytetään, mutta myös tehdä voitavamme sen varmistamiseksi, että globalisaatorahastolla varmistetaan lisäarvoa.

Yksi keskeisistä asioista, joita työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta nosti esiin, on se, että jäsenvaltioiden ehdottamat toimet täydentävät muita toimia, joita yhteisrahoitetaan rakennerahastoista, ja me tarvitsemme todellakin enemmän kuin pelkän vahvistuksen, että niin tapahtuu. On todistettava, että niin tapahtuu, koska se auttaa varmistamaan lisäarvon, josta puhuin.

Lisäarvoa tulee myös siitä, että globalisaatorahastosta ei korvata toimia, jotka ovat yritysten vastuulla, vaan toimia, jotka ovat arvokas lisä jäsenvaltion toteuttamiin toimiin.

Kun arvioimme rahaston lisäarvoa vuosien 2007–2013 monivuotisen kehyksen budjettitarkistuksen yhteydessä, sen pitäisi mielestäni olla jatkuva prosessi ja meidän on oltava valppaita tällä alalla.

Toinen asia, joka huolestuttaa minua on naisten ja miesten tasa-arvon toteuttaminen ja syrjimättömyys rahaston puitteissa.

Olen tarkastellut pikaisesti tuen kohteeksi ehdotetun kolmen ohjelma sukupuolijakaumaa ja ne edustavat 91-, 72- ja 79-prosenttisesti miehiä. Olen tarkastellut joitakin muita ohjelmia, joita olemme rahoittaneet tätä ennen, ja vaikuttaa siltä, että rahoituksesta paljon suurempi osa menee miespuolisille irtisanotuille työntekijöille. Kyse voi olla tilastollisesta poikkeamasta tai tilanteesta, jossa syystä tai toisesta suurempi osa hakemuksista koskee miespuolisia työntekijöitä.

Meidän on arvioitava kaikki hakemukset huolellisesti, koska on ratkaisevan tärkeää, että rahoitusta annetaan niin nopeasti ja tehokkaasti kuin mahdollista.

Marije Cornelissen, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan tehdä heti selväksi, että me voimme hyväksyä Euroopan globalisaatorahaston varojen käytön kaikissa kolmessa hakemuksessa. Hakemukset täyttävät perusteet, ja siksi irtisanotut työntekijät ovat oikeutettuja rahaston tukeen.

Haluan kuitenkin käyttää tätä tilaisuutta kiinnittääkseni huomiota globalisaatorahaston suuriin puutteisiin. Kehittelemme parhaillaan yhteistä näkemystä EU:n talouden ja työmarkkinoiden tulevaisuudesta. Tämän parlamentin eri poliittiset ryhmät eivät ehkä ole täysin samaa mieltä siitä, miten se tarkalleen ottaen tehdään tai miten pitkälle tässä suhteessa on mentävä, mutta olemme kohtuullisen samaa mieltä laajoista linjauksista. Kestävää kehitystä ja osallisuutta vaaditaan lisää. Jos haluamme saavuttaa kyseiset tavoitteet, meidän on tartuttava tilaisuuteen nyt. Juuri nyt kun käsittelemme kriisiä, meidän on ryhdyttävä toimiin, jotka vievät meidän lähemmäksi kestävää taloutta.

Mielestäni hukkaamme tilaisuuksia nykyisellä globalisaatorahaston varojen käyttöön otolla. On erittäin häpeällistä, että rahasto, joka on yksi välineistämme kriisin ratkaisemiseksi, ei osoita tietä eteenpäin. Meidän on uskallettava tehdä todellisia valintoja. Jos varmistamme sen, että ihmiset, jotka nyt menettävät työpaikkansa saastuttavassa teollisuudessa, kuten autoteollisuus, koulutetaan uudelleen kestäville tulevaisuuteen suuntautuneille aloille sen sijaan, että he juuttuvat menneisyyteen, osoitamme selvästi mihin suuntaan me haluamme edetä, ja se tuo myös innovatiivisen, osallistavan ja kestävän talouden hieman lähemmäksi.

Hynek Fajmon, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään me keskustelemme uusista tapauksista, jotka koskevat Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönottoa. Kyse on siitä, onko käytettävissä rahaa Ruotsin, Itävallan ja Alankomaiden hakemuksia varten tapauksissa, joissa autoteollisuuden ja rakennusalan yritykset ovat irtisanoneet työntekijöitä. Olemme aikaisemmin hyväksyneet useita vastaavia maksuja. Mielestäni tämä on kuitenkin väärä toimi, eikä Euroopan unionin pitäisi jatkaa sitä. Esitän kaksi perustetta kantani tueksi.

Ensinnäkin toimi on epäoikeudenmukainen. Globalisaatio tai pikemminkin kilpailun paine koskee lähes kaikkia työntekijöitä ja työnantajia EU:n pk-yrityksissä. Sen seurauksena monia työpaikkoja menetetään ja luodaan EU:ssa joka päivä. Työpaikkojen menettämistä koskevaa tukea annetaan kuitenkin EU:ssa vain suurten yritysten tapauksessa, kun työpaikkoja on menetetty riittävän monta. Pk-yrityksistä irtisanotut henkilöt eivät saa tällaista tukea, ja siksi se on valikoiva ja lopulta epäoikeudenmukainen toimi.

Toiseksi kyse on asiasta, joka mielestäni pitäisi ratkaista kansallisesti, koska jäsenvaltioissa on riittävästi resursseja, tietoja ja politiikkaa.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, me äänestämme Ruotsissa, Itävallassa ja Alankomaissa irtisanotuille työntekijöille myönnettävän tuen puolesta. Jokainen tämän rahaston varojen käyttöönottoa koskeva hakemus kuitenkin pistää minut hämmästelemään sen oikeudenmukaisuutta ja tehokkuutta.

Ensinnäkin tehokkuus: rahastosta tuettiin vuonna 2009 16 000 työntekijää, jotka olivat pelkkä pisara irtisanottujen meressä, ja siitä käytettiin 53 miljoonaa euroa mahdollisesta 500 miljoonasta eurosta. Toiseksi oikeudenmukaisuus: miksi ruotsalaista autoteollisuuden työntekijää tuetaan noin 6 500 eurolla, kun itävaltalainen autoteollisuuden työntekijä saa 14 300?

Miten voin selittää sen portugalilaiselle tekstiilialan työntekijälle, jonka tuki oli vain 524 euroa, kun hänen katalonialainen kollegansa voi saada 2 000? Vielä pahempi kysymys on se, miksi alankomaalaiset määräaikaisten työntekijät jätettiin ilman tukea, kun he kärsivät eniten? Rahastoa ei voida enää käyttää laajentamaan työttömyyden eroja tai kärjistämään rikkaiden maiden ja köyhyyden rajalla olevien maiden välistä epätasa-arvoa.

Marta Andreasen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on perustanut budjettivälineitä tarjoamaan tukea työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmankaupan suurissa rakennemuutoksissa, joista moniin Euroopan unioni on suoraan tai epäsuorasti vaikuttanut.

Se edustaa kuitenkin tapauskohtaista lähestymistapaa. Niiden koulutuksen tukeminen, jotka ovat menettäneet työpaikkansa tietyillä aloilla, ei ratkaise kyseisten alojen tilannetta eikä auta luomaan vaihtoehtoja alaa, joka ottaisi vastaan työvoiman. Se on vain veronmaksajien varojen tuhlausta. Jos Euroopan unioni todella haluaisi auttaa Euroopan ulos kriisistä, sen olisi tutkittava ja käsiteltävä kriisin syitä, mutta se haluaa tulla nähdyksi hyvän tekijänä, joka tulee pelastamaan köyhät.

Tietysti tällainen toiminta tuottaa aluksi tukea Euroopan unionille niiltä, joita asia koskee. Mietinnössä ja päätöslauselmaesityksessä, josta äänestetään, ei kerrota, kuinka laajaa tuki on – eli kuinka monta teollisuudenalaa ja kuinka monta yritystä kullakin alalla se kattaa. Huolestuttavaa on se, että mietinnössä korostetaan tarvetta nopeuttaa tukien maksua mainitsematta lainkaan tarvetta esittää todisteita siitä, että varat päätyvät oikeille ihmisille oikeaan tarkoitukseen. Vieläkin pahempaa on se, että mietinnössä ei vaadita

tuen vaikutusten säännöllistä seurantaa ja arviointi jätetään ohjelmien yleiseen arviointiin vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehityksen prosessissa.

Kollegat, puhumme veronmaksajien rahoista, ja monet heistä ovat myös menettäneet työpaikkansa ilman tukea ja ovat vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa. Miten voimme käsitellä heidän rahojaan näin halveksuvasti? Torjun tämän päätöslauselman, ja kehotan teitä tekemään samoin.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, globalisaatorahastossa Euroopan unionilla on budjettiväline, joka tarjoaa taloudellista tukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista. Nyt globalisaatorahasto antaa suoraa tukea myös kotimaani kansalaisille. Olen useassa yhteydessä huomauttanut, että globalisaatorahastoa ei pidä väärin nähdä monikansallisten yritysten tukena, vaan varojen on mentävä suoraan kohteena oleville kansalaisille. Siksi kannatan valvontajärjestelmää ja haluaisin saada säännöllisiä edistyskertomuksia Steiermarkista. Rahastoa käytetään juuri siihen, mitä yhteiskunta eniten tarvitsee, eli auttamaan itse uhreja. Se on jotain myönteistä, mitä Euroopan unioni tekee kansalaisilleen.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen siihen, että keskustelemme tänään siitä, miten voimme käsitellä maailmanlaajuisia kriisiä sekä erityisesti työttömyyttä. Kriisi vaikuttaa tietysti moniin syyttömiin yrityksiin, joilla on ollut yksinkertaisesti liian vähän tilauksia ja siten liikevaihtoa. Ne kärsivät siten likviditeetin puutteesta ja menettävät luottokelpoisuutensa.

Olen kiitollinen siitä, että täällä keskitytään erityisesti pk-yrityksiin. Uskon, että siirtymävaiheen tuki on erityisen tärkeää, jotta ne voivat jatkaa työskentelyä ja hyötyä markkinoiden uusista mahdollisuuksista. Meidän olisi analysoitava huolellisesti rahoituksen tulokset, jotta näemme missä olemme käyttäneet parhaita käytäntöjä ja missä pystyimme todella auttamaan työpaikkojen säilymistä sekä ennen kaikkea missä onnistuimme palauttamaan irtisanotut työntekijät työmarkkinoille mahdollisimman nopeasti.

Nyt kyse on tuen tarjoamisesta nopeasti, ja siksi kannatan rahaston varojen käyttöönottamista mahdollisimman pian, erityisesti Steiermarkissa Itävallassa, missä kokonainen autoteollisuutta harjoittava alue kärsii kriisistä ja missä on monia toimittajia, jotka ovat luonnollisesti erityisen tärkeitä infrastruktuurille. Mielestäni on hyvä asia, että nämä 5,7 miljoonaa euroa otetaan käyttöön. Tässä yhteydessä haluaisin kuitenkin pyytää, että kaikista tapauksista, joista teemme tänään myönteisen päätöksen, tehdään analyysi ja että rahoja ei vain anneta vaan että toimitetaan myös todisteet siitä, että ne edistävät elpymistä tai että uusia yrityksiä perustetaan ja että aktiivinen taloudellinen toiminta auttaa tulevaisuudessa kyseistä aluetta saamaan takaisin sen toimeliaisuuden, joka sillä on ollut tähän saakka. Kiitos, arvoisa komission jäsen.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Itävallan hakemus tuen saamiseksi Euroopan globalisaatorahastosta koskee kaiken kaikkiaan yhdeksän autoteollisuuden alihankkijan entisiä työntekijöitä Steiermarkissa. Jos tarkastelemme lähemmin tätä tapausta, näemme heti, että se on klassinen tapaus globalisaatorahastolle eli korjaavaa tukea. Euroopan globalisaatorahasto voi tarjota nimenomaan sitä ja siksi rahasto perustettiin, toisin sanoen antamaan tukea niille, joihin globalisaation kielteiset vaikutukset osuvat suoraan ja joiden äkillisen työpaikan menettämisen jälkeen on kärsittävä rahoitusmarkkinoiden keinottelijoiden vastuuttomuudesta.

Steiermarkille on valitettavasti tyypillistä suuri riippuvuus autoteollisuuden kysynnästä. Se tarkoittaa sitä, että nykyinen taantuma sekä erityisesti autojen kysynnän lasku on vaikuttanut pahasti kokonaiseen alueeseen. Autojen myynti on pudonnut 59,4 prosenttia. Tässä yhteydessä 5,7 miljoonaa euroa on erinomainen investointi irtisanottujen työntekijöiden palauttamiseksi työmarkkinoille. Toisin sanoen tämä investointi antaa työntekijöille mahdollisuuden osallistua paikallisiin työväliin, erityisesti autoteollisuudessa, ja helpottaa samalla sellaisten toimien täytäntöönpanoa, joilla pyritään parantamaan työntekijöiden valmiuksia ja osaamista.

Puhetta johti:

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tällä viikolla meidän on annettava mielipiteemme Euroopan komission ehdotuksesta vapauttaa rahoitusta Euroopan globalisaatorahastosta kolmessa tapauksessa: Ruotsi, Alankomaat ja Itävalta. Meidän on jälleen kerran valitettavasti päätettävä kolmesta erillisestä ja hyvin erilaisesta tapauksesta.

Muistutan siitä, että Euroopan parlamentti on jo kerran pyytänyt komissiolta, että varojen käyttöönottoa koskevat yksittäiset hakemukset esitetään ja niistä keskustellaan erikseen. Hakemuksiin liittyi jälleen paljon epäselvyyksiä. Esimerkiksi Ruotsin hakemuksessa ei ole selvää, kuinka paljon varoja käytetään, ja Itävallan hakemuksessa kullekin työpaikkansa menettäneelle pyydetty rahamäärä on huikea. Kun aiemmissa hankkeissa on pyydetty satoja euroja henkilöä kohden, Itävalta pyytää 14 300 euroa kutakin työtöntä kohden. Emme ole edelleenkään vakuuttuneita siitä, että ehdotukset vastaavat tavoitteita, joita varten globalisaatiorahasto perustettiin, emmekä kannata varojen käyttöönottoa.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, käytän sinistä korttia vain korjatakseni yhden kohdan. Tukea ei myönnetä Itävallassa vain yhdelle henkilölle.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten näette, tämä on selvästi tärkeä asia Itävalalle, ja Steiermark, yksi maakunnistamme joka on saanut kovan iskun, on meille suuri huolenaihe, toisaalta koska siellä keskimääräistä suurempi osuus väestöstä toimii autoteollisuudessa ja toisaalta koska suhteettoman suuri osuus kyseisistä tuotteista viedään ulkomaille. Maailmanlaajuinen kysynnän lasku on aiheuttanut yhteensä 744 irtisanomista, kuten jo mainittiin, ja me olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että 400 kyseisistä ihmisistä saa tukea Euroopan globalisaatiorahastosta. Se on erittäin myönteistä.

Tässä tapauksessa – ja on myös selvennettävä se mitä edellinen puhuja sanoi – ei ole kysymys pelkästä rakenneuudistusta koskevasta tuesta. Kyse on yksittäisten työntekijöiden tukemisesta antamalla tukea elinkustannuksiin ja jatkokoulutusta koskeviin toimiin. Tässä suhteessa olen samaa mieltä kuin Marije Cornelissen, joka totesi, että jatkokoulutus on suunnattava tulevaisuuteen. Me tarvitsemme paremmin koulutettuja työntekijöitä tulevaisuudessa ja uudelleen koulutus tekniikan ja uusiutuvan energian alalla on varmasti hyödyllinen asia. Steiermarkissa sitä kannatetaan varmasti.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, tällaisessa keskustelussa on syytä muistaa, että globalisaatio teki Euroopasta rikkaan sekä loi työpaikkoja ja investointeja. Vienti on tarjonnut uusille yrityksille ja suurille yrityksille kasvun mahdollisuuden. Tuonti on tarjonnut kansalaisille mahdollisuuden elää hyvää elämää halpoine tuotteineen ja palveluineen, mikä kaiken kaikkiaan on saanut aikaan elpymistä.

Suuria muutoksia tapahtuu jatkuvasti, minkä ansiosta uudet yritykset, uudet työpaikat ja uudet mahdollisuudet voivat nousta esiin. Nämä laajamittaiset muutokset jättävät jälkensä koko yhteiskuntaan, eikä meidän pitäisi koskaan pyrkiä estämään niiden tapahtumista. Meidän on kuitenkin helpotettava siirtymistä niille, joita muutokset koskevat. Jokaisella jäsenvaltiolla pitäisi olla velvollisuus varmistaa, että siirtyminen tapahtuu turvallisesti ja tavalla, joka tarjoaa paljon mahdollisuuksia.

Euroopan unioni ei voi tarjota sellaisia mahdollisuuksia yhdestä rahastosta. Muutokset ovat liian suuria ja merkittäviä. Jos luulemme, että asia voidaan ratkaista globalisaatiorahastolla, niin meillä ei ole tilanteesta oikeaa kuvaa. Me vastustimme tällaisen rahaston perustamista. Autoteollisuuden kohdalla kuitenkin ymmärrämme, että EU on nyt erikoistilanteessa ja EU:ssa ja jäsenvaltioissa on valtavasti erilaisia tukia ja meitä uhkaa vääristyminen, joka seuraa julkisten tukien antamisesta yksittäisille toimijoille, mutta myös vääristyminen, joka kasvaa jos eri alueiden yritykset ja teollisuus eivät saa vastaavaa tukea. Sen perusteella me äänestämme ehdotuksen puolesta, koska me olemme tukiprosessissa jo niin pitkällä, että jos tukea ei anneta, niin kilpailu vääristyy. Korostamme kuitenkin, ettemme voi jatkaa tällä tavalla tulevaisuudessa.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, korostan sitä, että perustamamme Euroopan globalisaatiorahasto on suunnattu työntekijöille parantamaan heidän työllistymistään. Siksi meidän on nyt ryhdyttävä todella perustavanlaatuisiin toimiin. Kyse on lähestymistavasta, jota me noudatamme tutkiessamme tapauksia globalisaatiorahaston ryhmässä varmistaaksemme, että työntekijät voivat palata työelämään ja pysyä työllistettyinä, koska sosiaalista integraatiota ei tapahdu ilman ammatillista integraatiota.

Toinen asia, jota korostan, on se, että autoteollisuudessa vaikutukset ovat tuntuvia, ja kehotan autonvalmistajia, joihin kriisin on iskenyt voimakkaasti, mukauttamaan tuotteitaan uusiin ympäristötavoitteisiin ja kuluttajien uusiin tarpeisiin. Kyseessä on alan tulevaisuus.

Lopuksi kehotan kaikkia tukemaan budjettivaliokunnan ehdotusta – kiitän myös Reimer Bögeä hänen ehdotuksestaan – ja pyydän Paul Rübigin tavoin seuraamaan politiikkamme vaikutuksia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Viime vuonna me hyväksyimme useita vastaavia varojen siirtoja Euroopan globalisaatiorahastosta lisätuen tarjoamiseksi työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista. Talouskriisi on vaikuttanut maailmankauppaan erittäin voimakkaasti.

Voin kertoa teille, että alueella, jolta tulen, irtisanottiin viime vuonna rauta- ja terästeollisuudessa noin 2 500 henkilöä sekä telakkateollisuudessa noin 700, ja sittemmin on ilmoitettu noin 6 000 irtisanomisesta rautatieliikenteen alalla. Siksi minä uskon siihen, että meidän on tärkeää olla vuonna 2010 valmiina moniin vastaaviin hakemuksiin, joita tulee talouskriisin takia. Voimassa olevan menettelyn on oltava yksinkertainen, niin että valtiot ja edunsaajat voivat hakea tukea helposti. Ruotsi jätti hakemuksen kesäkuussa, Itävalta heinäkuussa ja Alankomaat elokuussa, mikä osoittaa sen, että hakemusten jättämisestä on kulunut useita kuukausia. Siksi uskon, että menettelyn on oltava yksinkertainen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, istuin täällä pari viikkoa sitten, kun Euroopan parlamentti äänesti globalisaatiorahaston tuen puolesta. Silloin tuki koski omia äänestäjiäni, jotka oli irtisanottu Limerickissä sen takia, että Dell siirsi toimintonsa Puolaan. Keväällä Waterford Crystalin työntekijät odottavat vastaavaa avustusta. Kaiken tämän perusteella kannatan luonnollisesti sitä, mitä tänään on ehdotettu Ruotsille, Itävaltalle ja Alankomaille.

On mainittu muutamia epäjohtonmukaisuuksia, ja toistan ne erittäin lyhyesti Ensinnäkin katson, että on tarkasteltava alkamispäivämäärää. Toiseksi tukijakson on heijastettava kurssin pituutta eikä vain kahta vuotta, kuten nyt. Kolmanneksi on erittäin tärkeää, että varsinkaan viranomaiset eivät niele hallintoa. Neljänneksi – ja mikä tärkeintä – yrittäjille on annettava mahdollisimman paljon apua. EU:ssa työttömät ovat perustaneet 35 prosenttia uusista yrityksistä. Jos heitä autetaan, he tuottavat tuloksia. Häät keinot keksii, ja minusta on erittäin tärkeää, että annamme heille kaiken tuen minkä voimme.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jos oletamme, että useimmat työpaikat Euroopassa – ei vain kotimaassani Itävallassa – ovat uhattuna globalisaation takia, niin meidän on otettava huomioon se, että riski koskee erityisesti nuoria työntekijöitä – joista osa ei ole vielä rekisteröitynyt työttömäksi, koska on juuri päättänyt koulun tai koulutuksen. Erityisesti – ja tämä koskee pääasiassa Itävaltaa – meidän on varmistettava, että käytämme tällaisia toimia tukeaksemme niitä työntekijöitä, jotka on integroitava työmarkkinoille ensimmäistä kertaa, ja annettava heille mahdollisuus, myös Euroopan unionin tuella, päästä EU:n työmarkkinoille.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, minun mielestäni keskustelu on osoittanut selvästi, että Euroopan globalisaatiorahasto toimii, ja me voimme todeta, että sitä on nyt käytetty useita kymmeniä kertoja ja se on aina tuottanut huomattavaa hyötyä ihmisille, joita varten sitä on käytetty. Komission jäsenenä olen aina yrittänyt tutustua tuloksiin kentällä, mikä ei tietenkään ole asianmukainen analyysi vaan vain suora kokemus, ja olen tyytyväisenä seurannut, miten myönteisesti rahastoon on suhtauduttu alueilla, joilla se on toiminut.

Keskustelussa on esitetty monia vakavia kysymyksiä, jotka odottavat vastausta ja joissa pyydetään selvää ja realistista kantaa. Ensimmäinen on ajatus, että rahastoa voidaan käyttää vain suuriin yrityksiin. Kokemus onneksi osoittaa, että rahastoa voidaan käyttää keneen tahansa riippumatta siitä, oliko kyseessä pieni vai suuri valtio tai pieni vai suuri yritys, ja se oli alkuperäinen tarkoituksemme. Vastikään mukautetuissa säännöissä tarjotaan selvästi mahdollisuus käyttää rahastoa myös työntekijöihin, jotka ovat työskennelleet kriisin kohteensa olevan alueen tai alan pk-yrityksissä. Rahasto siis toimii syrjimättä eikä jätä ketään huonoon asemaan.

Korostaisin myös rahaston perusluonnetta, joka on auttaa ihmisiä eikä yrityksiä, ja tästä näkökulmasta emme pidä sitä elvytyskoneena yrityksille, joilla ei ole realistisia taloudellisia mahdollisuuksia toimintaan vaan päinvastoin. Rahasto auttaa irtisanottuja löytämään työtä nopeasti niillä alueilla, joilla sitä on. Siten se on rahasto, jolla periaatteessa pannaan täytäntöön ja helpotetaan rakenneuudistusta.

Yhdessä puheessa ilmaistiin huoli sukupuolten tasa-arvosta ja muistelen, että kyseessä oli Harkinin puhe. Epätasa-arvo, jota todella esiintyy mietintöjen tasolla, osoittaa vain sen, että kriisi sekä erityisesti sen ensimmäinen vaihe on vaikuttanut erityisesti miesvaltaisiin aloihin. Myös tänään me puhumme autoteollisuudesta ja rakennusalaista, toisin sanoen kahdesta miesvaltaisesta alasta. Kaiken kaikkiaan rahasto on siten tarjonnut enemmän tukea miehille. Kriisi on muuttanut työmarkkinoiden rakennetta erityisellä tavalla, ja panin merkille presidentti Obaman lausunnon, jossa hän totesi, että tämän vuoden lopussa aktiivisesti työmarkkinoilla olevien työntekijöiden enemmistö Yhdysvalloissa olisi naisia. Siis Yhdysvalloissa, siten kriisi on tuottanut huomiota herättävän tuloksen miesten hallitsemilla aloilla. Vastauksena kysymykseen totean, ettei rahaston käsitteessä tai rakenteessa ole minkäänlaista sukupuolten epätasa-arvoa.

Keskustelussa esitettiin tietysti monia ajatuksia siitä, miten rahastoa voitaisiin muuttaa tai parantaa. Minun on sanottava, ettei komissio tietenkään pidä rahastoa minään muuttumattomana asiana, joka on ilmaantunut

kuin Pallas Athene Zeuksen päästä. Rahasto on ihmisten instituutio, jota voidaan aina parantaa kokemuksen ja keskustelun perusteella. Siten minun mielestäni periaatteellisia esteitä ei asiassa ole.

Toinen kysymys esitettiin erityisestä rahoitusmenetelmästä toisin sanoen rahaston integroinnista talousarvioon itsenäisinä budjettikohtina. Tämä on varmastikin kysymys, josta keskustellaan poliittisella tasolla, mutta rahoituksen näkökulmasta tällä tavoin ei ollut mahdollista päästä tulokseen, ja mielestäni se, että otimme varoja käyttöön erilaisella mutta tehokkaalla tavalla, on sinänsä arvokasta.

Hyvät kuulijat, on epäilemättä totta, että tarkistetut säännöt ja kriisin paine on johtanut tilanteeseen, jossa yksittäisiä tapauksia tulee enemmän, mutta kuten olen jo todennut, komissio hyväksyy tapauskohtaisen lähestymistavan painavat perusteet ja me etenemme siksi tällä menetelmällä.

Lopuksi kiitän budjettivaliokunnan jäseniä ja kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä, jotka ovat osallistuneet asian käsittelyyn, koska keskustelusta on käynyt selvästi ilmi, että siinä on otettu huomioon kaikki kiistakysymykset, joita aina esiintyy näin monimutkaisissa asioissa. Minun mielestäni keskustelusta ja komission ehdotuksesta ilmeni myös selvästi, että kaikki tapaukset kuuluvat globalisaatorahaston soveltamisalaan. Siksi olen tyytyväinen siihen, että keskustelunne on vahvistanut komission näkemyksen ja odotan, että äänestys etenee samansuuntaisesti, tai ainakin toivon niin.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, minun ei tarvitse lisätä mitään siihen, mitä komission jäsen sanoi. Tuen sitä, mitä hän sanoi, erityisesti hänen päätelmiään globalisaatorahaston tulevasta kehityksestä muihin ohjelmiin – erityisesti Euroopan sosiaalirahastoon – verrattuna, mistä meillä on tietysti vielä toinen vilkas yhteinen keskustelu.

On täysin selvää, että globalisaatorahasto ei voi kumota rakennemuutoksen seurauksia, eikä se voi ottaa vastaan ja voittaa globalisation haasteita, eikä se tietenkään ole rahaston tarkoitus. Rahasto voi kuitenkin auttaa seurauksista kärsiviä henkilöitä, jotka ovat vaikeassa työllisyystilanteessa sen jälkeen, kun heidät on irtisanottu, ja rahasto voi antaa heille pätevöitymisen kautta mahdollisuuden saada takaisin näköalat ja löytää jälleen työtä. Sitä pitäisi tukea Euroopan sosiaalirahaston kaikkia toimia täydentävänä rahastona huolimatta keskustelusta toissijaisuusperiaatteesta, jolla on tässä yhteydessä tietysti tehtävänsä.

Sanon vielä yhden asian: jäsenvaltioiden ja EU:n talousarvioissa on varmasti ohjelmia, joiden menojen tarkoituksenmukaisuus voidaan kyseenalaistaa paremmin kuin rahasto, joka tarjoaa apua suoraan vaikeassa lähtötilanteessa oleville ihmisille.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

18. Eurooppalainen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskeva mikrorahoitusjärjestely (Progress) (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Kinga Gönczin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0050/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta (KOM(2009)0333 – C7-0053/2009 – 2009/0096(COD))

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, huomautan, että viittasitte koko edellisen keskustelun ajan nyt käytävään keskusteluun keskusteluna Progress-ohjelmasta.

Tämän parlamentin päätös, jonka puheenjohtajakokous vahvisti, on kuitenkin se, että äänestämme vain mikrorahoitusjärjestelystä. Katson siksi, että tämä selvennys on tärkeä. Nyt käydään keskustelu mikrorahoitusjärjestelystä eikä Progress-ohjelmasta.

Kinga Göncz, esittelijä. – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies, ja olen myös erittäin kiitollinen tästä selvennyksestä, koska on erittäin tärkeää, että me puhumme nyt mikrorahoitusjärjestelystä. Toivotan myös komission jäsen Špidlan tervetulleeksi seuraavaan keskusteluun. Totean aluksi, että kun minusta tuli tämän ohjelman esittelijä, ajattelin, että minulla olisi varsin helppo työ, koska asiasta vallitsi yksimielisyys ja se sai laajaa tukea, mikä tuli ilmi myös keskustelun aikana. Tuki oli laajamittaista monessa suhteessa. Toisaalta järjestely auttaa kriisinhallintavälineenä juuri niitä, jotka ovat kaikkein epätoivoisimmassa tilanteessa, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja jotka eivät saa luottoa tai tukea rahoituskriisin takia.

Toisaalta kyse on tyypillisesti välineestä, joka ei anna ihmisille kalaa vaan opettaa heidät kalastamaan. Se kannustaa juuri sellaiseen luovuuteen, jota tarvitsemme eniten kriisistä ulos pääsemiseksi. Kolmas näkökohta, joka sai ja saa edelleen laajamittaista tukea, on se, että Euroopan unionin resurssit kasvavat, mikä on luullakseni valtiovarainministerien unelma. Euroopan investointipankki maksaa osan resursseista, osa tulee liikepankeilta, kun taas Euroopan unioni kattaa pääasiassa riskit, mikä helpottaa muiden osallistujien riskinottoa.

Kuten mainitsin, ohjelman sisällöllä on laaja tuki. Uskon, että näiden näkökohtien ansiosta aihe, joka herätti keskustelua neuvoston ja komission kanssa käydyissä neuvotteluissa, liittyi resurssisiin, joita Euroopan unioni käyttää erityisen ensisijaisen riskin rahoittamiseen. Toinen kiistan aihe oli niiden resurssien laajuus, joilla voidaan auttaa käynnistämään väline ja joiden voidaan odottaa itse asiassa houkuttelevan muita merkittäviä resursseja. Neuvosto ja komissio ehdottivat alun perin, että 100 miljoonaa euroa pitäisi ottaa Progress-ohjelmasta, jota käytetään pääasiassa sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa ja yhtäläisten mahdollisuuksien tukemista koskevassa politiikassa.

Me totesimme osaltamme alusta alkaen, että Progress-ohjelmaa ei voida vaarantaa millään tavalla, sillä nykyisen kriisin aikana sitä tarvitaan enemmän kuin koskaan. Ei voida hyväksyä sitä, että me peukaloimme Progress-ohjelmaa niin paljon, että se voisi todella vaarantaa ohjelman. Euroopan parlamentti oli erityisen valmis kompromissiin keskustelun aikana. Kävimme myös kolme epävirallista kolmikantaneuvottelua, joista yksi jatkui pikkutunneille asti ja siinä me ehdotimme, että voisimme peukaloida Progress-ohjelmaa miten tahansa, kunhan se ei vaarantaisi ohjelman toimintaa. Ehdotimme alkuperäiseen ehdotukseen, että voisimme harkita ohjelman käynnistämistä vain 100 miljoonalla eurolla 150 miljoonan sijasta.

Euroopan parlamentin vuoden 2010 talousarvioesityksestä löydettiin 25 miljoonaa euroa määrärahoja, joiden avulla ohjelma voidaan käynnistää heti vuoden 2010 alusta, ja kyseiset varat onnistuttiin hankkimaan koskematta Progress-ohjelmaan vuonna 2010. Pyysimme myös poistamaan kyseisen kohdan tämän päivän esityslistalta, koska emme päässeet siitä sopimukseen. Toinen merkittävä asia oli se, että puheenjohtaja tuli kolmikantaneuvotteluihin kaikissa kolmessa tapauksessa ilman mandaattia, minkä takia sen oli erittäin vaikeaa harkita ehdotuksiamme asianmukaisesti.

Pidän tärkeänä sitä, että parlamentti äänestää asiasta mahdollisimman pian, jopa tällä viikolla, niin että tämä hanke voidaan käynnistää vuoden 2010 alussa 100 miljoonalla eurolla, koska se välittää viestin, että tämä on kriisinhallintaväline, jossa nopeus on erityisen tärkeää. Toivon vilpittömästi, että komission jäsen Špidla voi auttaa meitä saamaan komission vetämään takaisin alkuperäisen ehdotuksensa 100 miljoonan euron siirtämisestä Progress-ohjelmasta, niin että kyseinen ohjelma voidaan käynnistää mahdollisimman pian.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, korostan aluksi tämän aloitteen merkitystä mikrorahoituksen alalla. Nykyinen kriisi on lisäämässä työttömyyttä kaikissa jäsenvaltioissa, ja sen vaikutukset tuntuvat valitettavasti pahiten kaikkien haavoittuvimmissa yhteiskuntamme jäsenissä. Mikrorahoitusvälineellä tähdätään nimenomaan siihen, että kyseisten kansalaisryhmien jäseniä autetaan löytämään vaihtoehtoisia töitä ja ryhtymään itse mikroyrittäjiksi.

Onnittelten työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa erinomaisesta työstä, jota he ovat tehneet tällä alalla, ja kiitän erityisesti Kinga Gönczin panosta tähän aloitteeseen. Tiedän, että Euroopan parlamentin ja neuvoston neuvotteluissa pyrittiin tekemään sopimus ensimmäisessä käsittelyssä. Koska kumpikin osapuoli tuki mikrorahoitusvälinettä, ehdotuksen keskeisessä sisällössä saavutettiin merkittävää edistystä. Edistys näkyy merkittävässä määrin tänään ehdotetuissa tarkistuksissa. Vaikein kysymys on tietysti talousarvio. Vaikka kumpikin toimielin todennäköisesti hyväksyy 100 miljoonan euron kokonaisbudjetin tälle välineelle, rahoituslähteiden löytäminen on edelleen pahin este.

Kuten tiedätte, mikrorahoitusehdotus muodostaa osan pakettia, joka sisältää ehdotuksen 100 miljoonan euron siirtämisestä Progress-ohjelmasta. Olette päättäneet olla äänestämättä tästä toisesta ehdotuksesta tällä viikolla. Neuvosto tukee varojen siirtoa Progress-ohjelmasta, ja monille jäsenvaltioista se muodostaa keskeisen osan koko paketista. Ilman sopimusta rahoituksen lähteestä tällä alalla, emme saavuta tavoitettamme, joka on uuden välineen nopea täytäntöönpano. Tänään me kuitenkin keskustelemme sen päätöksen sanamuodosta, jolla väline perustetaan.

Kiitän vielä kerran esittelijää työstä, jonka hän on tehnyt laatiessaan mietinnön ja tarkistukset, jotka antavat molemmille lainsäädäntöelimille mahdollisuuden keskittyä suurimpaan jäljellä olevaan ongelmaan eli rahoitukseen.

Olle Schmidt, talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SV) Arvoisa puhemies, jos me aiomme vähentää työttömyyttä, niin sekä EU:n että jäsenvaltioiden on otettava enemmän vastuuta.

Mikrorahoitusta koskeva ehdotus on aloite, jota Euroopan parlamentti on vaatinut. Se tarkoittaa uuden alun tarjoamista työttömille ja oven avaamista yrittäjyyteen joillekin heikossa asemassa oleville ryhmille EU:ssa, mukaan luettuna nuoret. Ehdotuksella pyritään helpottamaan pieniä investointeja ja tarjoamaan mikroyrityksille kasvun mahdollisuuksia.

Joidenkin pienten tarkistusten ja selvennysten jälkeen ehdotus sai laajaa tukea talous- ja raha-asioiden valiokunnalta. Asia, joka on aiheuttanut keskustelua, on sen rahoitus, joka on mainittu myös täällä. Komissio ehdotti, ettei ylimääräistä rahoitusta anneta, vaan rahoitus otetaan Progress-ohjelmasta. On esitetty väärin, että asiasta vastaava valiokunta olisi samaa mieltä, mutta niin ei ole.

Tämä on nykytilanne. Minun on sanottava, että minusta on outoa, että neuvosto torjuu niin järkevästi ehdotuksemme 150 miljoonasta eurosta kauden aikana – mikä on kitsas lähestymistapa näinä vaikeina aikoina!

Csaba Óry, *PPE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tunsimme edellistenkin keskustelujen aikana, että talouskriisi ja sen voittaminen ovat meidän kaikkien huolenaiheita, ja niihin kiinnitetään paljon huomiota. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) koordinaattorina työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa vahvistaisin yksinkertaisesti sen, että me tuemme jokaisessa meille esitetyssä asiakirjassa yhtä meille tärkeää asiaa eli työpaikkojen suojelua ja uusien työpaikkojen luomista.

Muistutan teitä siitä, että Euroopan kansanpuolue on tukenut mikroluottoasiasiaa jo kauan aikaa. Itse asiassa entinen kollegani Zsolt Becsey ehdotti asiaa ensimmäisenä tässä parlamentissa valiokunta-aloitteisessa mietinnössään vuonna 2009. Se perustui Unkarin aikaisempiin ja nykyisiin kokemuksiin välineestä, jota kutsuttiin Széchenyin kortiksi ja jolla oli sama tarkoitus kuin nykyisellä tapauksella: tarjota mikroyrityksille pieniä, lyhytaikaisia luottoja. Ajatellaan vaikka teurastajia, leipureita, vihanneskauppiaita tai kemistejä. Kriisi vaikuttaa myös heihin. He työllistävät lukuisia ihmisiä. Joissakin maissa ala tarjoaa jopa yli 90 prosenttia työpaikoista. Se koskee esimerkiksi Unkarissa yli 90:ää prosenttia yrityksistä. Niillä ei ole suuria rahamääriä, eivätkä ne halua maksaa paljon korkoa. Joissain tapauksissa ne tarvitsevat toimintaansa väliaikaista lainaa ja väliaikaista apua.

Komission ehdotuksessa käsitellään juuri tätä ongelmaa, ja kuten esittelijä totesi, ehdotuksella on todellakin laaja tuki ja siitä vallitsee yksimielisyys. Siksi pidän tärkeänä sitä, että me sovimme myös rahoituksesta mahdollisimman pian. Tuemme myös niitä 35:tä ehdotusta, jotka Euroopan kansanpuolue on esittänyt yhdessä sosialistien, liberaalien ja konservatiivien kanssa, koska meidän mielestämme siten saadaan takuu siitä, että me voimme hyväksyä välineen ensimmäisessä käsittelyssä ja käynnistää sen mahdollisimman nopeasti.

Pervenche Berès, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen melko hämmästynyt. Aiomme hyväksyä välineen, jolla luodaan innovatiivinen, elintärkeä työkalu, jolla kriisistä eniten kärsineet ihmiset voivat selvittää siitä ja perustaa tulevaisuudessa oman työpaikkansa. Väline hyväksytään yhteispäätösmenettelyllä, mutta neuvosto ei ole paikalla. Sen täytyy johtua siitä, että neuvostolla ei ole mitään sanottavaa tästä asiasta eikä se katso Euroopan parlamentin kannan sitovan itseään. Joka tapauksessa sen vaikutelman me saimme toisinaan neuvotteluissa.

Euroopan parlamentti aikoo kantaa vastuunsa. Kaikkien ryhmien yhteistyön ja rakentavan yhteisymmärryksen ansiosta parlamentti aikoo hyväksyä mikrorahoitusvälineen, joka on johdonmukainen parlamentin monivuotisen toiminnan kanssa, kuten jäsen Óry meille muistutti. Muistuttaisin kuitenkin pilottihankkeista, jotka me käynnistimme. Me tiedämme, että kriisitilanteessa heikoimmassa asemassa olevat ihmiset – jotka eivät saa aloitteisiinsa lainoja suurista pankeista – voivat tällä välineellä luoda omat strategiansa ja tavallaan omat työpaikkansa.

En palaa käytyjen neuvottelujen sisältöön, kehitykseen ja laajuuteen. Neuvottelut käytiin asianmukaisissa olosuhteissa. Rahoituskysymys on vakava. Kun tarkastellaan aloitetta, jonka Barroso käynnisti syksyllä 2008 Euroopan unionin elpymisen organisoimiseksi, tämä väline kuvattiin tärkeäksi osaksi unionin strategiaa.

Komissio on kuitenkin ehdottanut meille, että meidän pitäisi yksinkertaisesti rahoittaa uusi hanke ryöstämällä käytännöllinen hanke, joka oli jo käsiteltävänä. Meillä oli hanke heikossa asemassa olevien ihmisten verkostojen tukemiseksi – Progress-hanke – johon Euroopan parlamentti oli sitoutunut, ja komissio ehdottaa mikrorahoituksen rahoittamiseksi, että me yksinkertaisesti otamme käyttöön Progress-ohjelman varoja.

Euroopan parlamentti ei hyväksy tätä silmänkääntötemppeä, ja siksi me emme ole saattaneet neuvotteluja päätökseen. Sen takia me omaksumme vastuullisen asenteen ja toteamme, että olemme valmiita tutkimaan ehdotustamme puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa heti tammikuun alussa: otetaan 40 miljoonaa euroa talousarvion marginaalista, 60 miljoonaa euroa Progress-ohjelmasta ja siirretään 20 miljoonaa euroa, mikä mahdollistaa taakan oikeudenmukaisen jakamisen. Suoritamme sitten työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntana velvollisuutemme tarkastella sitä, miten ohjelma pannaan täytäntöön kussakin jäsenvaltiossa ja luodaan synergiaa jäsenvaltioissa tehtyjen eri kokeilujen välille – olemme siitä varmoja – kun koko paketti hyväksytään tammikuussa.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen saadessani tämän tilaisuuden sanoa muutaman sanan ehdotetusta mikrorahoitusjärjestelystä. Puhuimme aikaisemmin Euroopan globalisaattiorahastosta ja siitä, miten sillä voidaan auttaa tiettyjen alojen irtisanottuja henkilöitä. Mikrorahoitusjärjestely on toinen palapelin pala, jossa EU, tässä tapauksessa, yrittää varmistaa mikroluottojen tarjoamisen niille, jotka eivät saisi luottoa normaaleilta tai tavallisilta rahoituslaitoksilta. Väline antaisi heille mahdollisuuden perustaa oma yritys ja edistäisi yrittäjyyttä.

Tässä yhteydessä olen tyytyväinen nähdessäni että luotto-osuuskunnat, osuuspankit ja muut keskinäiset rahoituslaitokset voivat käyttää rahastoa, koska ne ovat usein lähellä niitä, jotka voivat haluta käyttää tätä erityistä välinettä. En tosiaankaan tiedä miten on muualla, mutta Irlannissa ainoa rahoituslaitos, joka ei vaatinut veronmaksajien rahoja selviytyäkseen, oli luotto-osuuskuntaliike, joka on jäsentensä hoitama voittoa tavoittelematon laitos.

Kun puhumme sosiaalisesta osallisuudesta osana EU:n sosiaalipolitiikkaa, meidän on toimillamme varmistettava, että sosiaalinen osallisuus on olennainen osa päätöksiä, joita teemme, ja sosiaalinen osallisuus paistaa tästä ohjelmasta. Haluan tässä yhteydessä ilmaista suuren pettymykseni siitä, että emme päässeet kolmen kolmikantaneuvottelun jälkeen sopimukseen välineen rahoituslähteestä.

Minun nähdäkseni puheenjohtajavaltio Ruotsilla ei ollut rahkeita merkityksellisiin neuvotteluihin asiasta. Teistä en tiedä, mutta kuten sanoin, olin erittäin pettynyt siihen, että korkeintaan 40 miljoonaa euroa kolmen vuoden aikana 27 jäsenvaltiolle oli kaikki, mikä jakoi meidät. On selvää, että monet valtiovarainministerit eivät kannattaneet todellisia neuvotteluja. En voinut olla ajattelematta sitä, että monet samoista ministreistä jakoivat miljoonia pankkien tukemiseksi, mutteivät voineet tukea muita rahoituslaitoksia, jotka olisivat antaneet mikroluottoja niille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja joilla olisi vaikeuksia saada luottoa samoista pankeista, jotka pelastettiin.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mikroluotot ja pienet lainat voivat auttaa ihmisiä, jotka eivät saa luottoa normaalien markkinamekanismien kautta. Kuten jo todettiin, ne voivat auttaa kyseisiä ihmisiä myös perustamaan yrityksiä ja luomaan työpaikkoja ideoineen. Tällaiset luotot voivat auttaa ihmisiä pääsemään ulos kriisistä, jos heillä on siihen kykyä.

Mikroluotot ovat tärkeitä välineitä myös yhteisötalouden tukemiselle. Eri näkökohtineen ja perinteineen se on ollut EU:ssa tunnustettu paikallinen työllisyyspolitiikan väline vuodesta 2000. Sillä perusteella tämä parlamentti päätti vuonna 2006 kaikessa viisaudessaan, että Euroopan sosiaalirahaston varoja voitaisiin maksaa myös mikroluottoina tai tuettuina lainoina, kuten Euroopan sosiaalirahaston sääntöjen 11 artiklassa todetaan.

Euroopan sosiaalirahastoa varten on käytettävissä 76 miljardia euroa, ja yhteisrahoituksella siitä tulee 118 miljardia! Pelkkä kymmenesosa siitä olisi jo 11 miljardia, jonka jäsenvaltiot voisivat käyttää. Ne eivät kuitenkaan käytä sitä mikroluottoihin. Siitä syystä komissio käynnisti mikroluottojen koevaiheen Jasmine-välineellä, joka myös rahoitetaan Euroopan rakennerahastoista, ja koska se oli niin onnistunut, sen seuraajaksi suunnitellaan uutta välinettä. Se ei kuitenkaan enää tule rakennerahastoista, joissa meillä on ollut käytettävissämme miljardeja euroja, vaan kaikkein pienimmästä Euroopan unionin ohjelmasta, köyhyyttä koskevasta Progress-ohjelmasta, jolle on osoitettu seitsemäksi vuodeksi vain 743 miljoonaa euroa. Väline on suunnattu kansalaisjärjestöille, jotka ovat perustamassa jäsenvaltioihin verkostoja muodostaakseen painostusryhmän kaikkein köyhimpien ihmisten tueksi. Yksin Euroopan romanien tiedotustoimisto saa 50 prosenttia rahoituksestaan Progress-ohjelmasta. Se perustaa kansallisia ja alueellisia tiedotus- ja neuvontatoimistoja ja antaa romanivähemmistölle äänen, erityisesti Itä-Euroopan valtioissa.

Jos tämä parlamentti tekee kuten neuvosto ja nimeää välineen Progress-välineeksi, kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit), Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton kompromisseissa ehdotetaan, niin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi

-ryhmä ei anna tukeaan kyseiselle välineelle. Emme voi hyväksyä tällaisia silmänkääntötemppeja – toisaalta otetaan rahat pois köyhiltä ja toisaalta maksetaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Milan Cabrnoch, *ECR-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, jatkuvan talous- ja rahoituskriisin aikana on tuettava pankkien ja suurten yritysten lisäksi myös pienyrityksiä ja itsenäisiä ammatinharjoittajia. Tiedämme kaikki, että pienyritykset, mukaan luettuna perheytykset, luovat ja ylläpitävät lukuisia työpaikkoja. Me tuemme työllistämistä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusohjelman uuden rahoitusvälineen perustamista. Sillä helpotetaan yhteistyössä Euroopan investointipankin kanssa itsenäisten ammatinharjoittajien sekä uusien pienyritysten ja perheytysten lainansaantia.

Hyväksymme 100 miljoonan euron vapauttamisen kyseisten pienten lainojen turvaamiseksi määrätyn ajaksi. Pidämme kyseistä ohjelmaa hyvänä ja tehokkaana aktiivisen työllisyyspolitiikan välineenä ja hyvänä tapana käyttää niin kutsuttua EU:n rahaa toisin sanoen meidän rahaamme. Hyväksymme täysin ehdotuksen vapauttaa tähän rahoitusvälineeseen tarvittavat varat alun perin Progress-ohjelmaan tarkoitetuista resursseista. Emme hyväksy sitä, että mikrorahoitusvälineen rahoitus otetaan varannoista tai muista talousarvion luvuista. Progress-ohjelman varoja, joita on 700 miljoonaa euroa, jos olen oikein ymmärtänyt, käytetään tutkimus- ja analyysiverkostojen rakentamiseen. Mitään Progress-ohjelman varoista ei ole varattu suoraan tukeen ihmisille, jotka etsivät työtä tai perustavat työpaikkoja. En epäile sitä, että verkostojen rakentaminen ja analyysien ja tutkimusten tekeminen on tarpeellista. Kuitenkin tänä aikana, joka ei ole helppo yrittäjille ja työnantajille, asetan etusijalle EU:n talousarvion varojen käyttämisen ohjelmiin, jotka on suunnattu suoraan työnantajille ja työntekijöille.

Thomas Händel, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mikrorahoitusväline työttömille ja niille, joita työttömyys uhkaa, sekä ennen kaikkea ihmisille, jotka eivät pääse normaaleille luottomarkkinoille, on osoitus hyvistä aikeista ja periaatteesta jotain, mitä ryhmämme tukee. Kuitenkin se, mitä komissio ja neuvosto ovat tähän mennessä saaneet aikaan tässä prosessissa, on yksinkertaisesti riittämätöntä ja jossain suhteessa väärin, eikä ryhmämme voi tukea sitä.

Arvostelumme koskee ensinnäkin kokonaismäärärahoja. Se, mitä on ehdotettu kokonaismäärärahoiksi, ei riitä ohjelmaan, jolla torjutaan työttömyyttä, ja sitä voidaan tuskin kutsua mikrorahoitusohjelmaksi – se on parhaimmillaan nanorahoitusohjelma!

Toiseksi me vastustamme periaatteessa tällaisia silmänkääntötemppeja, joilla ei ole pienintäkään vaikutusta ja jotka rahoitetaan muiden ohjelmien kustannuksella ja jotka siten vain kuivuvat kokoon.

Kolmanneksi me katsomme, että mentorointi ja ohjaus ovat välttämättömiä, jotta tällainen ohjelma voi menestyä ja kestää. Monet uudet yritykset epäonnistuvat erityisesti mikrorahoituksen alalla, ja siten se pitää ottaa huomioon myös ohjelmassa.

Neljänneksi on varmistettava, että sosiaaliturvamaksuja ei peruta jäsenvaltioissa, jos joku hyödyntää tätä ohjelmaa, muuten sillä ei ole vaikutusta. Työttömyyttä ei voida kauan torjua tällä tavalla. Hylkäämme ohjelman tässä muodossa.

Jaroslav Paška, *EFD-ryhmän puolesta*. – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösluonnos, jolla perustetaan Euroopan mikrorahoitusväline työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden alalla, on pohjimmiltaan luonnos, jossa alkuperäinen Progress-ohjelma mukautetaan talous- ja rahoituskriisin leimaamaan Euroopan taloudelliseen todellisuuteen.

Komissio ehdottaa tukea pienyrityksille mikroluottojen muodossa ja luo kannustimen ylläpitää ja kehittää työllisyyttä kriisialueilla. Jos haluamme saavuttaa kyseisen tavoitteen, meidän on kuitenkin varmistettava, että tarjottuja varoja ei käytetä sosiaalietuuksiin tai kulutukseen. Varat on käytettävä vain järkevään, kestäväan yritystoimintaan käyttämällä objektiivisia, mitattavissa olevia ja avoimia menettelyjä.

Siksi on erittäin tärkeää vaatia lopullisilta lainantajilta, että ne arvioivat perusteellisesti hakijoiden liiketoimintasuunnitelmat, esitettyjen yrityshankkeiden riskit ja myös investoitujen resurssien tuotot. Siksi katson tarpeelliseksi tukea ja täydentää talous- ja raha-asioiden valiokunnan tarkistuksia, joissa luodaan järkevät puitteet komission ehdotukselle.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät kollegat, tuntuu kummalliselta, että tässä salissa, tässä pahenevassa työllisyystilanteessa, vastustetaan tätä hyvää ja tärkeää ohjelmaa.

On ennustettu, että Euroopassa on ensi vuonna kymmenen miljoonaa uutta työtöntä, ja heikommassa työmarkkina-asemassa olevien tilanne vaikeutuu entisestään. Nämä tiedot korostavat sitä, että meidän on ehdottomasti panostettava yrittäjyyteen.

Juuri aloittelevat yritykset kohtaavat aina kaikkein suurimpia ongelmia pankkilainojen saamisessa. Esimerkiksi Suomessa yli 93 prosenttia yrityksistä on alle kymmenen hengen mikroyrityksiä, ja kuitenkin nämä pienet yritykset työllistävät 46 prosenttia kaikista työelämässä olevista. On siis oikein, että EU perustaa mikrorahoitusjärjestelmän juuri työllisyyden kriisiin vastaamiseksi ja tukee siten myös jäsenvaltioiden omia, samansuuntaisia ohjelmia.

Tahdon kuitenkin erityisesti korostaa sitä, että tähän ongelmaan tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Pienyrittäjien sosiaali-, loma- ja eläkejärjestelmiä on myös kehitettävä tasa-arvoisesti muitten alojen kanssa. Euroopassa on erityisesti puutetta juuri riskirahoituksesta ja niistä henkilöistä, business-enkeleistä, jotka ovat valmiita panostamaan yritykseen sen alkuvaiheessa. Yrittäjyyskasvatusta sekä työelämäyhteyksiä on myös tuettava kaikilla kouluasteilla, ja nuorten työpajoja ja yrityshautomaita pitää lisätä ja niille pitää myöntää varoja.

Mikrorahoitus voi toimia vain osana tällaista kokonaisuutta, jossa uusien pienyrittäjien ja koko heidän toimintaympäristönsä tilanne on sellainen, että niillä on todelliset mahdollisuudet jatkaa onnistuneesti toimintaansa kannattavalla tavalla.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun tähän aloitteeseen erittäin myönteisesti. Työttömyys on tällä hetkellä suurin sosiaalinen ongelmamme, ja kaikki, mitä voimme tehdä sen vaikutuksen lievittämiseksi, on tärkeää yhteiskuntiemme hyvinvoinnin kannalta.

Ehdotus, jossa tarjotaan 100 miljoonaa euroa kolmen vuoden ajalle, ei kuitenkaan mielestäni ole riittävän kunnianhimoinen työttömyyden kasvu huomioon ottaen. Olen hämmästynyt myös siitä, että ehdotetut varat eivät ole uutta rahaa ja että me itse asiassa siirrämme rahoja taskusta toiseen, kuten jo todettiin, vaikka meidän pitäisi käyttää kaikki löytämämme varat Progress-ohjelmaan, olemassa oleviin suunnitelmiin.

Meidän on tehtävä kaikki voitavamme, jotta pääsemme nopeasti sopimukseen puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa, niin että ohjelma käynnistyy mahdollisimman varhain. Neuvoston on myös ryhdistäydyttävä ja tavattava Euroopan parlamentti meidän huoltamme käsittelemiseksi. Nyt ei ole oikea aika neuvoston tinkiä pienestä rahamäärästä.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Proinsias De Rossa, onko mieleenne tullut, että Irlannin työttömyys liittyy läheisesti Irlannin jatkuvaan euroalueen jäsenyyteen, joka tarkoittaa, että Irlanti ei voi devalvoida, ei laskea korkoja eikä antaa määrällisiä helpotuksia?

Onko mieleenne tullut, että voisi olla parempi, jos Irlanti lähtisi euroalueesta sen sijaan, että ojentaisi kerjäävän kätensä Euroopan unionin maksaville jäsenvaltioille?

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minulle ei ole mikään ongelma antaa vastauksia tämän parlamentin äärioikeiston tavanomaiseen hölynpölyyn? Ilman euroa Irlannin talous olisi jo helvetissä.

Kuten sanoin, nyt ei ole neuvoston aika tinkiä pienestä rahamäärästä, kun otetaan huomioon työpaikkoja koskevan kriisin laajuus, kokonaisbudjetin koko sekä jäsenvaltioiden ja itse asiassa Euroopan keskuspankin pankkialalle antama tuki – pankkialalle, joka sattumalta ei anna lainaa ihmisille, joita me yritämme auttaa. Luotan siihen, että jos neuvostossa riittää hyväntahtoisuutta, me pääsemme sopimukseen, joka perustuu esittelijämme käytännölliseen lähestymistapaan. Toivon todellakin, että neuvosto tekee niin pian.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämän keskustelun perusteella olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että Euroopan komission strategiassa jätetään täysin huomiotta meritalouden työllisyys. Yhdennetyn meripolitiikan puute on vuosia ollut kyseisen alan järjestelmällisen rappeutumisen syynä Euroopan unionissa, vaikka meidän pitäisi muistaa, että ala muodostaa valtavat työmarkkinat.

Sen lisäksi väheksytty telakkateollisuus, jonka Itä-Aasian valtioiden polkumyyntipolitiikka on tehokkaasti eliminoinut Euroopasta, ei myöskään ole saanut Euroopan komission tukea. Yksin kotimaassani Puolassa Euroopan komission toimet ovat johtaneet telakkateollisuuden romahtamiseen, ja sen seurauksena tuhannet ihmiset ovat menettäneet työpaikkansa suoraan, samalla kun arvioidaan, että työpaikkansa on menettänyt

epäsuoraan 80 000 ihmistä. Kyseinen ala ei kuitenkaan katoa maailmantaloudesta. Viime vuosien suuntauksen mukaisesti se muuttaa Itä-Aasian maihin Euroopan työmarkkinoiden kustannuksella. Sellaisen strategian puute, jolla laivoja palautetaan kansallisen lipun alle, on erittäin vaarallista. Kyseisen politiikan takia Eurooppa menettää valtavasti tuloja, jotka virtaavat nyt sen sijaan veroparatiiseihin.

Toinen erittäin tärkeä tekijä Euroopan komission politiikassa on kalastus, ainoa ala, joka, ei mitenkään epätavallisesti, elvyttää Euroopan unionin teollistumattomia alueita. Komissio keskittyy pääasiassa laivastojen supistamiseen, eikä onnistu samaan aikaan hillitsemään huomattavaa tuontia Euroopan markkinoille Itä-Aasiasta. Tuonnin kohteena on esimerkiksi erittäin haitallinen huulisargi. Kriisin aikana Euroopan komission politiikalla on luotava perusta talouden kehitykselle eikä hätäisesti hoidettava virheellisen strategian vaikutuksia.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen esittelijää mietinnön eteen tehdystä työstä ja äsken pidetystä puheesta.

Uusi mikrorahoitusjärjestely mahdollistaa mikroluottojen antamisen pienyrityksille ja ihmisille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja jotka haluavat perustaa oman yrityksen ja luoda oman työpaikkansa. Se on erittäin tärkeää aikana, jolloin talouskriisin odotetaan aiheuttavan 3,5 miljoonaa työpaikan menetystä pelkästään Euroopan unionissa.

Talouden taantumassa pankit ovat lopettaneet lainojen antamisen uusille yrityksille ja työpaikkojen luomista varten, ja lainan saaminen on vaikeampaa aikana, jolloin sen pitäisi olla helpompaa. Uusi mikrorahoitusjärjestely toimii kuitenkin yleistä lainanannon tiukentamisen suuntausta vastaan helpottamalla uusien yritysten perustamiseen ja työpaikkojen luomiseen tarvittavien varojen saamista.

Komission ehdotuksessa tähän rahoitusvälineeseen osoitetaan 100 miljoonaa euroa Progress-talousarviosta. Emme voi hyväksyä ehdotusta. Talous- ja rahoituskriisi on myös sosiaalinen kriisi. Varojen siirtäminen Progress-ohjelmasta, joka on suunnattu kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ryhmille, ei varmastikaan ole paras ratkaisu. Siksi me kannatamme erillisen budjettikohdan luomista mikrorahoitusjärjestelyä varten, sekä sen määrärahojen nostamista 150 miljoonaan euroon.

Me katsomme myös, että itse lainsäädännössä on todettava entistä selvemmin, että kohderyhmänä ovat heikossa asemassa olevat ryhmät, joiden on vaikeaa päästä tai palata työmarkkinoille ja joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen. Viittaus erityisiin ryhmiin pitäisi siksi poistaa.

Korostan lopuksi sen merkitystä, että taloudellista tukea saavien henkilöiden pitäisi saada myös asianmukaista koulutusta.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vakavassa talouskriisissä, jolla on erittäin vakavat vaikutukset työllisyyteen ja jonka seurauksena moni työntekijä on menettämässä työpaikkansa, samalla kun lukemattomat nuoret eivät pääse työmarkkinoille ensimmäistä kertaa, on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni ja jäsenvaltiot ryhtyvät toimeen yleisillä strategioilla ja kohdennetuilla välineillä.

Mikrorahoitusjärjestely on juuri sellainen väline, joka on suunnattu ihmisille ja jonka tavoitteena on tarjota vastaus kaikille niille, jotka eivät saa lainaa pankista ja joilla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille mutta jotka aikovat käynnistää hankkeen, taloudellista toimintaa, joka voi kuitenkin tuottaa henkilökohtaisia tuloja ja siten lisätä yleistä kasvua. Jos haluamme tehdä mikrorahoitusjärjestelystä tehokkaan ja sen tuottavan kestäviä tuloksia, jäsenvaltioiden on valmistauduttava riittävästi, myös perustamalla yhteyksiä paikallishallintoon, jolla on suora kosketus sosiaalisen kriisin tilanteisiin, ja omaksumalla aktiivinen rooli uuden välineen saatavuuden edistämisessä.

On tärkeää korostaa sitä, että mikroluottovälineillä rahoitettujen toimien pitkän aikavälin tehokkuus ja mahdollisuus saavuttaa täysimääräinen sosiaalinen integraatio riippuvat samanaikaisista ohjaus-, mentorointi- ja koulutusohjelmista, jotka on liitettävä mikrorahoitukseen. Ottaen huomioon mikrorahoitusvälineiden tavoitteet samalla on korostettava yhtä ratkaisevan tärkeää toimenpidettä eli naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien aktiivista edistämistä mikrorahoitusohjelmissa. Itse asiassa juuri naisia syrjitään ja he ovat heikossa asemassa työmarkkinoille pääsyssä ja tavanomaisilla luottomarkkinoilla.

Yleisesti on rauhoittavaa huomata, että Euroopan parlamentti on yhtenäinen ja samaa mieltä mikroluotoista nykyisessä sosiaalis-taloudellisessa tilanteessa. Neuvoston ja jäsenvaltioiden on näytettävä, että ne ovat tosissaan ja sitoutuneita, ja viitoitettava tietä, niin että taloudellinen tilanne voidaan korjata.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on antanut ehdotuksen uuden rahoituskeinon luomisesta – mikroluottorahoituksesta. Aloite on hyvä ja tärkeä, mutta ehdotusta, jonka mukaan aloitteeseen tarvittavat varat otettaisiin jo toimivasta Progress-ohjelmasta, ei voida hyväksyä. Muistutan neuvostoa ja komissiota, että ihmiset eivät valinneet meitä tähän parlamenttiin toimimaan kumileimasimena. Vuoden 2006 lopussa, kun hyväksyimme Progress-ohjelman tässä parlamentissa, jäsenvaltiot asettivat itselleen tavoitteen ja ryhtyivät töihin. Ohjelman tulokset olivat hyviä, eikä ole mitään syytä ajatella, että ohjelmaa ei siksi jatketa loppuunsa vuonna 2013.

Ohjelma oli ja on suunnattu kaikille niille ihmisryhmille, jotka ovat epäedullisessa asemassa, ja ohjelmasta on annettu apua kyseisille ihmisille. Nyt taluskriisi on kasvamassa sosiaalisesti kriiseksi. Työttömyys on kasvanut useita kuukausia, ja Progress-ohjelman toimet ovat edelleen tarpeellisia. Samaan aikaan komissio haluaa vähentää sellaisten toimien rahoitusta, joiden täytäntöönpano on vielä kesken. Sellainen lähestymistapa ei ole vastuullinen, eikä sitä voida hyväksyä. Olen varma siitä, että me emme voi tässä parlamentissa hyväksyä mikroluottojen rahoitusta, kunnes on selvää, mistä rahat kyseisiin toimiin tulevat – kunnes on selvää, että varat löydetään jostain muualta kuin suunnitelmista, jotka on suunnattu kaikille kärsiville ihmisille.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Arvoisa puhemies, EU:n jäsenvaltioiden talouksissa tunnetaan edelleen maailmanlaajuisen taluskriisin vaikutukset, mutta kriisi vaikuttaa eniten nuoriin yrittäjiin ja pienyritysten johtajiin, joiden yritysidea ei saa tällä hetkellä lainantajien tukea. Talous kasvaa silloin, kun uusia työpaikkoja luodaan. Uusia työpaikkoja luodaan silloin, kun yritykset saavat rahoitusta toteuttaakseen ideansa. Valitettavasti nykyisessä kriisissä pankit eivät halua lainata rahaa yrityksille, koska ne pelkäävät riskejä. Myös yksityinen pääoma on huvennut. Tällaisissa olosuhteissa mikroyrittäjät ja nuoret yrittäjät kärsivät yleensä eniten. Heillä on kehittämistä koskevia ideoita muttei rahoitusta, ja on selvää, että elleivät heidän yrityksensä voi kehittyä, niin uusia työpaikkoja ei synny; työpaikkojen luominen on kuitenkin taluskriisistä pääsyn edellytys.

Yksi ratkaisu ongelmaan on Euroopan mikrorahoitusväline, jossa suunnitellaan 100 miljoonan euron sijoittamista mikroyritysten ja uusien yritysten kehittämiseen siten, että sijoitetaan uudelleen nykyisten rahoituslähteiden varoja. Toisin kuin viime vuoden suuret elvytyspaketit, jotka on annettu pääasiassa pelastamaan rahoitusjärjestelmää sinänsä, tämä ohjelma suunnataan suoraan yrittäjille, ei pankeille. Se tarkoittaa sitä, että näillä rahoilla autetaan mahdollisimman suoraan luomaan uusia työpaikkoja ja elvyttämään reaali taloutta. Kehotan kollegoitani tekemään epäröimättä päätöksen kyseisen mikrorahoitusohjelman perustamisesta. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat kriisissä nyt; Eurooppa tarvitsee uusia työpaikkoja; tukea uusille yrittäjyydelle koskeville aloitteille tarvitaan välittömästi.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, pelkästään se seikka, että kaikki poliittiset ryhmät hyväksyivät eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn, osoittaa sen miten tarpeellinen mekanismi on.

On erittäin tärkeää, että henkilö, joka on menettänyt työpaikkansa tai on vaarassa menettää sen eikä löydä ratkaisua ongelmaansa tavanomaisilta pankkimarkkinoilta, voi saada mikrolainan tai -luoton.

Kuitenkin jotta mikrorahoituksen ajatus toimii käytännössä, sen on toimittava asianmukaisesti ja pian, mikä merkitsee sitä, että meidän on sanottava torstaina, jolloin äänestämme vuoden 2010 talousarviosta, ”kyllä” ensimmäiselle 25 miljoonalle eurolle, jotka otetaan talousarviosta. Se ei kuitenkaan riitä. Sitten on vielä 75 miljoonaa euroa, jotka on mielestäni löydettävä talousarviosta, koska jos otamme rahat Progress-ohjelmasta, niin se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä kuin ottaisimme vähemmän köyhiltä ja heikossa asemassa olevilta rahaa antaaksemme sen vielä köyhemmille ja heikommassa asemassa oleville.

Jos niin tapahtuisi, se tarkoittaisi, että mikrorahoitusmekanismi on periaatteessa poistettu käsitteenä. Jos pidämme mielessä, että ”Progress” tarkoittaa periaatteessa edistystä EU:n sosiaalisuuden kehittämisessä, ja jos sitä ei tapahdu ja rahaa otetaan Progress-ohjelmasta, niin me olemme taantuneet. Juuri siksi katson, että neuvoston pitäisi hyväksyä Euroopan parlamentin kanta.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni on hyväksynyt yli vuoden aikana monenlaisia toimia taluskriisin voittamiseksi. Toisin kuin muut toimet, mikrorahoitusjärjestely on itse asiassa suunniteltu avustamaan yhteiskunnan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä, joiden jäsenten on vaikea päästä ja palata työmarkkinoille.

Solidaarisuus, joka on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, määrää sen, että kyseisten henkilöiden olisi saatava osakseen erityishuomiota. Kyseinen väline herättää paljon kiinnostusta, erityisesti Bulgariassa, ja oletan, että niin tapahtuu myös muissa maissa. Olen hankkinut tietoa asiasta, heti keskustelujen alusta alkaen

tiedotusvälineistä, monilta edustajilta, jotka seuraavat sen kehittymistä. On Euroopan unioni toimielinten etujen mukaista osoittaa EU:n kansalaisille, että välitön tehtävämme on huolehtia niistä, joihin kriisi on iskenyt, sekä yhteiskunnan köyhimmistä jäsenistä.

Se vakuuttaa ihmiset siitä, että toimielimet ovat tehokkaita ja heitä lähellä. On epäilty jonkin verran sitä, saadaanko järjestely vietyä kaikkien mahdollisten asiakkaiden ulottuville palvelemaan heitä. Luottojen puute on valtava ja se on edistänyt työttömyyden kasvua. 100 miljoonaa euroa ei riitä auttamaan kaikkia työttömiä, joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen. Loppujen lopuksi kaikilla ei ole taitoja laajentaa yritystä, kaikkia ei voida kouluttaa onnistuneesti.

Tärkeää on se, että päätös tehdään nopeasti ja mikrorahoitusjärjestely aloittaa toimintansa niin laajassa mitassa kuin mahdollista, niin että ne, joilla on ideoita ja taipumusta yrittäjyyteen, voivat aloittaa nyt kun kriisi on vielä vakava. Ensi vuosi on julistettu Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi, niin että hyväksytään sitä tukevat toimet eikä viivytetä elpymisprosessin alkua.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, näemme epäilemättä lupaavia merkkejä talouden ja rahoitusmarkkinoiden vakautumisesta vuonna 2010, ja muistutan teitä vielä siitä, että se on ollut mahdollista vain EU:n koordinoinnin ansiosta.

Kuitenkin näemme tietysti työttömyyden kasvun ja meidän on oletettava, että se kasvaa edelleen ensi vuonna. Siksi suhtaudun myönteisesti uuteen rahoitusvälineeseen ihmisille, jotka haluavat ryhtyä toimimaan itsenäisenä ammatinharjoittajana. Tietysti tiedetään yleisesti, että pk-yritykset luovat työpaikkoja. Olemme keskustelleet usean vuoden ajan rahoitustuesta kyseisille yrityksille. Joka vuosi havaitsemme kuitenkin, että rahat eivät ole menneet sinne, minne niiden piti mennä.

Minulla oli tilaisuus seurata pilottihankkeen loppua viime viikolla, mutta sen seurauksena ei ollut aikaa siirtää hankittuja kokemuksia tähän mietintöön. Mainitsen siksi asian nyt. Pilottihankkeessa käytettiin osallistujia, jotka ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia tai haluavat ryhtyä sellaiseksi, ja heitä tuettiin vuoden ajan matkalla ammatinharjoittamiseen. Hanke oli niin menestyksellinen, että haluaisin pyytää sisällyttämään sen tähän hankkeeseen, toisin sanoen että hankkeessa ei tarjota rahoitusta vain ihmisille, jotka ryhtyvät itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi vaan myös niille, jotka tukevat heitä. Se on tarpeen, koska pankit, jotka eivät tietenkään anna heille luottoa, näkevät tietyn riskin tässä suhteessa. Minun mielestäni me voimme neutraloida riskin tällä rahoituksella.

Toinen asia, joka nousi keskusteluissa esiin kerta toisensa jälkeen, oli se, että emme saa laittaa luotoille alarajaa. Tähän saakka lainaa on saanut vasta 5 000 eurosta ylöspäin. Joskus ihmiset eivät tarvitse sellaista määrää. Niissä tapauksissa riittää paljon pienempikin rahamäärä, ja se meidän olisi otettava huomioon tässä ohjelmassa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Korostaisin sitä, että tällä hetkellä yksi Euroopan unionin tärkeimmistä tehtävistä on pitkittyneen toimettomuuden ja sosiaalisen kriisin aiheuttaman suuren työttömyyden hillitseminen. On valitettavaa, ettei mikrorahoituksen lähteestä päästy sopimukseen kolmikantaneuvotteluissa. Tänä sosiaalisesti ja taloudellisesti vaikeana aikana komission ehdotus siirtää 100 miljoonaa euroa Progress-ohjelman talousarviosta ei olisi tyydyttävä ratkaisu, koska se ei vähentäisi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien sosiaalista eristyneisyyttä. Olen vakuuttunut siitä, että mikrorahoitusjärjestely on tehokkaampi ja saavuttaa tavoitteensa, jos sitä koordinoidaan ottamalla huomioon kansalliset, alueelliset ja paikalliset ohjelmat ja jos se saa tarpeeksi rahoitusta.

On tärkeää ottaa huomioon myös se seikka, että EU:n sosiaalinen hyvinvointi on suorassa yhteydessä työllisyyteen ja mahdollisuuksiin löytää työtä. Siksi ehdotan, että komissio ottaa huomioon ne, jotka ovat vaarassa menettää työpaikkansa, mutta myös ne, joiden on vaikea päästä tai palata työmarkkinoille. Jopa ennen talouden taantumaa monilla koulutetuilla ja ahkerilla kansalaisilla ei ollut todellisia mahdollisuuksia löytää työtä, ja siksi suuri osa heistä muutti pois Euroopan unionista. Sosiaalisesti heikossa asemassa olevien ihmisten tapauksessa kehotan komissiota ja neuvostoa muistamaan, että nuorten lisäksi on olemassa muitakin sosiaalisesti heikossa asemassa olevia ryhmiä, kuten naiset, vammaiset ja vanhukset, jotka tarvitsevat lisätukia työstä. Siten ei jää muuta mahdollisuutta kuin hankkia lisärahoitusta mikrorahoitusjärjestelylle.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olemme nyt kuulleet kolmea Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän neljästä puhujasta, jotka ovat sanoneet, että he eivät halua ottaa rahaa pois Progress-ohjelmasta. Tarkistuksissa todetaan, että välinettä kutsutaan Progress-ohjelmaksi,

ja Pervenche Berès totesi myös, että 60 miljoonaa euroa tulee Progress-ohjelmasta. Se on kaksi kolmasosaa! Olisi kiinnostavaa tietää, mikä sosialistien todellinen kanta on. Rahoitetaanko välinettä Progress-ohjelmasta – kyllä vai ei?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Vastaan kysymykseen, että paras ratkaisu olisi se, että me löytäisimme lisärahoitusta, koska Progress-ohjelma on suunnattu periaatteessa samoille ryhmille, ja se tarkoittaisi sitä, että jos lisärahoitusta ei saada, toivottua vaikutusta ei varmastikaan saavuteta. Istutaan siis yhdessä alas ja etsitään ratkaisu, koska työttömyys kasvaa tuskallista vauhtia ja se vaikuttaa todellakin moniin ihmisiin, jotka ovat jo nyt vaikeuksissa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuluneen vuoden aikana kolme ja puoli miljoonaa ihmistä menetti työpaikkansa Euroopan unionissa. 100 miljoonalla eurolla tilannetta ei käännetä. Itse asiassa kun ajattelette sitä, että pk-yritykset työllistävät sata miljoonaa ihmistä, se tarkoittaa vain yhtä euroa työntekijää kohden. Se on kuitenkin alku, ja se on myönteistä, koska, kuten komission jäsen Špidla totesi, rahoitus on suurin käsillä oleva kysymys.

Kuvailen tilannetta: näin viikonloppuna tapauksen, jossa yritys, jonka merkittävä tilaus oli viivästynyt kolme kuukautta, meni pankkiinsa – jonka asiakas se oli ollut 15 vuotta – hankkimaan rahoitusta. Sitä ei myönnetty. Yrityksen johtajalle kerrottiin, että jos hän ottaisi asuntoaan vastaan lainaa, niin pankki antaisi sen hänelle. Hän teki niin, ja viikkoa myöhemmin hän sai kirjeen, jossa tilinylitysoikeus peruttiin sillä perusteella, että riski oli nyt suuri. Lopputulos oli se, että yritys suljettiin ja 10 työntekijää irtisanottiin.

Siitä tulee mieleeni, että kollegani Marian Harkin mainitsi, että rahoituksen pitäisi mennä mahdollisimman pitkälti muille kuin liikepankeille, kuten luotto-osuuskunnille, joita on ainakin minun kotimaassani jokaisessa kaupungissa ja ne tekevät suurenmoista työtä, kun taas kaikki hatarat todisteet viittaavat siihen, että liikepankit eivät anna rahaa ulos, vaikka ovatkin saaneet rahoitusta Euroopan investointipankilta, vaan pitävät sen korjatakseen omaa taloudellista tilannettaan.

Näistä kahdesta syystä katson, että meidän pitäisi olla erittäin varovaisia, ei siksi mistä raha tulee, vaan siksi mihin se menee. Jos se menee oikeille ihmisille, niin se olisi ehkäpä parasta rahaa, mitä me olemme käyttäneet pitkään aikaan täällä EU:ssa.

Lopuksi vastaan melko William Dartmouthin melko harkitsemattomaan kommenttiin, kun hän puhui kerjäävästä kädestä. Kyse ei ole kerjäävästä kädestä. Kyse on sellaisten ihmisten auttamisesta, jotka auttavat toisia luomaan työpaikkoja ja pysymään työelämässä. Olemme ylpeitä ja iloisia siitä, että me liityimme euroon, ja me aiomme pysyä euroalueessa.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen sosiaalipolitiikkaa koskeva lauseke vaatii Euroopan unionia ottamaan huomioon työllisyyden, sosiaaliturvan ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan.

Eurooppaa kohdannut talous- ja rahoituskriisi on johtanut erittäin vakavaan inhimilliseen ja sosiaaliseen kriisiin, ja sillä on seurauksia, joita on tällä hetkellä mahdoton arvioida.

Tähän saakka suurin osa toimista on suunnattu pankkien vakauttamiseen ja konkurssien ehkäisemiseen. Työttömyyden torjuntaa koskevien toimien lisäksi meidän on luotava mekanismi, jolla annetaan lisäpotkua Euroopan unionin talouskasvulle.

Komission käyttämä mekanismi on suunniteltu rakentamaan infrastruktuuria, joka puolestaan antaa kansalaisille mahdollisuuden tehdä työtä. Käytännössä on mahdollista siirtyä väliaikaisesta strategiasta pitkän aikavälin strategiaan. Kyseinen mekanismi on perustettava nopeasti, tammikuussa 2010. Tämänpäiväisen keskustelumme ja päätöksemme kuulevat monet ihmiset, jotka kärsivät epätasa-arvosta, ja monet nuoret, jotka haluavat päästä työelämään ja joille meidän olisi ojentettava auttava kätemme.

Mainitsen vielä kerran ehdotuksen, joka on jo annettu erillisen 50 miljoonan euron budjettikohdan luomisesta kyseiselle mekanismille. Se antaisi noin 6 000 eurooppalaiselle yrittäjälle mahdollisuuden käynnistää oma yritys, kehittää sitä ja luoda siten uusia työpaikkoja.

Sen lisäksi, ja tämä on kaikkein tärkeintä, on elintärkeää parantaa resurssien saatavuutta sekä ennen kaikkea tarjota kansalaisille parempia tietoja hankkeista, joihin he voivat hakea.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, sadattuhannet eurooppalaiset ovat tunteneet taluskriisin vaikutukset tavalla, josta he kärsivät eniten, sillä he ovat menettäneet työpaikkansa.

Työttömyysaste on noussut kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, ja se häiritsee kriisissä kansalaisia kaikkein eniten. Elintärkeä apu on saavuttamassa rahoituslaitokset. Valitettavasti apu ei päädy ihmisille, jotka ovat vaarassa menettää työpaikkansa ja jotka tuntevat nykyisen kriisin vaikutukset pisimpään.

Siksi minäkin olen tyytyväinen eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn perustamiseen. Erityisen huomionarvoista on kyseisen järjestelyn yhdistäminen yleiseen yrittäjyyden tukemista koskevaan tavoitteeseen. Kyseisen järjestelyn avulla toimitetuilla varoilla kannustetaan uusien yritysten perustamiseen. Se on hyvä uutinen taloudellemme, koska sen perustana ovat pk-yritykset ja ne myös luovat työpaikkoja.

Järjestely sopii täydellisesti yhteen pienyrityksiä koskevan peruskirjassa esitetyn yrittäjyyden tukemista koskevan käsitteen kanssa. On tärkeää, että yritykset saavat tukea myös myöhemmässä vaiheessa eivätkä vain perustamisvaiheessa, koska järjestelyn taloudelliset resurssit hyödyttävät niitä käyttäviä ihmisiä ja talouksia vain siinä tapauksessa, että perustetut yritykset selviytyvät markkinoilla.

Toivon myös, että yrittäjyys, erityisesti pk-yritysten osalta, ei ole keskustelujemme aiheena vain kriisin aikana. Meidän olisi omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa yrittäjyyteen, koska yritykset tarjoavat työtä kansalaisille muulloinkin kuin kriisin aikana.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olisi erittäin tärkeää, että Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuonna 2010 perustettaisiin uusi yhteisön rahoitusväline, joka on omistettu mikrorahoitukselle ja suunnattu niille, joilla on vaikeuksia saada luottoa pankkijärjestelmästä mutta joilla on mikroyrittäjyyttä koskevia suunnitelmia.

Kuten tiedämme, mikroluotto on osoittautunut erinomaiseksi välineeksi yrittäjyyttä koskevien mahdollisuuksien ja yleisen sosiaalisen arvon luomisessa kehitysmaissa, erityisesti naisten tapauksessa. Siitä on tullut Yhdistyneiden Kansakuntien ja Maailmanpankin uusi strategia, mutta sitä on kokeiltu myönteisin tuloksin myös monissa muissa valtioissa, monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, mukaan luettuna Italia, erityisesti maahanmuuttajien, naisten ja nuorten tapauksessa.

Hyväksymällä tämän mietinnön Euroopan parlamentti tarjoaa vakavassa talous- ja rahoituskriisissä strategisen sosiaalista osallisuutta koskevan mahdollisuuden lisäksi myönteisen haasteen pankkijärjestelmälle, koska se kehittää uutta lähestymistapaa ja uutta valtaa yhteistyössä voittoa tavoittelemattomien elinten sekä paikallisten ja kansallisten instituutioiden kanssa.

Suhtaudun myönteisesti moniin tarkistuksiin, joita en käy läpi uudestaan, vaan totean, että tänään me pyydämme mikroluottoresurssien lisäksi myös sitä, että...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Christa Kläß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, viime kuussa komissio esitteli uuden EU 2020 -strategian jatkoksi Lissabonin tavoitteille ja vaati muun muassa entistä sosiaalisempaa EU:ta.

Jos haluamme varmistaa kestävät työpaikat EU:n kansalaisille, niin erityisesti nyt tässä vaikeassa taloudellisessa tilanteessa meidän on varmistettava, että ihmiset voivat toteuttaa itse omia hyviä ideoitaan hankkiakseen omat tulonsa. Eurooppalaisen työllisyyttä koskevan mikrorahoitusjärjestelyn tarkoituksena on tarjota tilaisuus uuteen alkuun ja tasoittaa tietä yrittäjyyteen.

Tie ammatinharjoittajaksi kulkee usein monessa vaiheessa. On helpompi käsitellä pieniä alkuinvestointeja kuin kasata suuria määriä velkaa. Helpommin hallittavissa oleva riski ammatinharjoittamisen alussa on jotain, mitä erityisesti naiset hakevat, ja he pyytävät usein alkupääomaa varmistaakseen yrityksensä käynnistymisen ja laajentavat sitten, kun yrityksellä menee hyvin. Naiset haluavat kasvaa yrityksensä mukana. Siksi kansalaisille on tarjottava mahdollisimman pieniä lainoja. Sillä tarkoitan paljon pienempiä rahamääriä kuin 25 000 euroa, joka mikroluotoissa yleensä annetaan.

Erityisesti talouskriisin aikana on tarjottava tarvittavaa likviditeettiä ihmisille yleensä. Jos se tarjoaa keinon auttaa pitämään mikroluottojen usein korkeat korot ja hallintokulut alhaisina, niin se antaa meille mahdollisuuden elvyttää taloutta.

Olen tyytyväinen komission ehdotuksessa esiteltyyn ajatukseen. Euroopan parlamentin valiokunnat ovat eri mieltä rahoituksesta. EU:n politiikan toimivallan kyseenalaistaminen on toki sallittua tällä alalla. Päävastuu on jäsenvaltioilla. Näen asian kuitenkin niin, että työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskevan yhteisön

ohjelman (Progress) varat, erityisesti siten kuin niitä tässä ehdotetaan, auttavat ihmisiä ryhtymään itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänä iltana me keskustelimme asioista, jotka ovat tällä hetkellä todellakin yhteiskuntamme sosiaalisessa sydämessä – keskustelimme aikaisemmin globalisaatorahaston varojen käyttöönotosta ja toivottavasti Progress-ohjelmasta tulevana päivänä – ja tämä eurooppalainen mikrorahoitusjärjestely on ihanteellinen ja elintärkeä väline.

Mielestäni on turha toistaa sitä, että tällä ratkaistaan tai yritetään ratkaista eniten puutteesta kärsivien kansalaisten ongelmia, mikä tekee heistä entistä luottavaisempia ja toiveikkaampia yrittäjyyden ja tulevaisuuden suhteen, siispä uskon, että me emme ajattele täällä kriisien täydellisen myrskyn aiheuttamaa vahinkoa ja että me kuulemme paljon puhetta irtaantumisstrategiasta, siitä miten päästä pois kriisistä. Pääsemme ulos kriisistä vain, jos ratkaisemme työllisyysongelman, joka on murhenäytelmämme. Meidän pitäisikin pyrkiä varmistamaan, että asiat etenevät mahdollisimman nopeasti ja että järjestelyn resursseista annetaan varmat takuut, koska meidän pitäisi ottaa käyttöön paljon enemmän varoja kuin ne, joista olemme kuulleet keskusteltavan tänä iltana, eikä ainakaan siirtää rahaa yhdestä välineestä toiseen, sillä kaikki kolme tarvitsevat nämä rahat.

Katson, että kyseistä 100 miljoonaa ei missään nimessä pitäisi ottaa Progress-ohjelmasta, koska sillä on samat tavoitteet, vaan että järjestelyllä pitäisi olla täysin erillinen budjettikohta ja siinä pitäisi taata paljon suurempien varojen käyttöönotto.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän esittelijää hänen tekemästään työstä ja kollegoitamme kovasta työstä uuden mikrorahoitusvälineen luomiseksi.

Eurooppalainen väline mahdollistaa mikroluottojen myöntämisen pienyrityksille ja ihmisille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja haluavat perustaa oman pienyrityksensä. Nyt rahoituskriisin aikaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ihmiset, erityisesti työttömät ja nuoret, ovat joutuneet kärsimään eniten. Itse asiassa Euroopan unionissa on tänä vuonna rekisteröity yli 3,5 miljoonaa työpaikan menetystä. Hyväksymällä uusi väline autetaan kyseisiä ihmisiä saamaan pääomaa, jota vaaditaan yrityksen perustamiseen tai kehittämiseen, ja toteuttamaan unelma yrittäjyydestä. Emme saa unohtaa, että työttömät ovat perustaneet yli kolmanneksen mikroyrityksistä.

Alueella, jolta tulen, minua lähestyvät usein kansalaiset, jotka haluaisivat saada tukea oman yrityksen perustamiseen. Olen vakuuttunut siitä, että uusi aloite tuottaa tuloksia työpaikkojen säilyttämisen alalla ja että se myös luo uusia työpaikkoja. Ehdotus helpottaa pieniä investointeja ja antaa mikroyrityksille mahdollisuuden kasvaa.

Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti mikroluottojen todelliseen lisäarvoon. Ne edistävät uusia tukitoimia, kuten koulutusta ja mentorointia, joiden avulla nuoret ja työttömät saavat takuita ja tukea investointisuunnitelmilleen. Toivon, että työllisyyttä edistävä uusi väline hyväksytään mahdollisimman pian ja että Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsevät sopimukseen, jolla välineestä, joka on elintärkeä kansalaisille erityisesti nyt kriisin aikana, tehdään pysyvä.

Hyvät kuulijat, ei unohdeta sitä, että pk-yritykset luovat työpaikkoja.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, työllisyyttä koskeva mikrorahoitusjärjestely on osa aloitteita, jotka on hyväksytty EU:ssa, ja se antaa työttömille mahdollisuuden uuteen alkuun ja avaa oven yrittäjyyteen joillekin EU:n heikoimmassa asemassa oleville ryhmille, mukaan luettuna tietysti nuoret.

Uudella järjestelyllä on määrä ulottaa kohdennettu taloudellinen tuki uusille yrittäjille nykyoloissa, joissa luoton tarjonta on rajoitettua. Yksittäisiä yrittäjiä ja mikroyritysten perustajia autetaan Euroopan sosiaalirahaston korkotuen lisäksi myös mentoroinnilla, koulutuksella, ohjauksella ja valmiuksien kehittämisellä.

Pankkien lainananto on tällä hetkellä rajoitettua ja luotonsaannissa on vaikeuksia. Jos yhteiskuntamme heikoimmat sektorit, työttömät ja heikossa asemassa olevat ryhmät, haluavat näissä olosuhteissa ryhtyä toimeen, yrittäjiksi, kaikkea sitä on tuettava voimakkaasti, koska se on yksi välineistä, jotka voivat auttaa meitä torjumaan talouskriisin luonnollisen seurauksen eli loputtoman työllisyyskriisin. Vaikka me näemmekin merkkejä talouden elpymisestä, merkit työllisyyden alalla ovat edelleen negatiivisia.

On kuitenkin varmistettava, että Progress-ohjelman varoja ei siirretä, siinä mielessä, että emme voi antaa viestiä varojen siirtämisestä Progress-ohjelmasta. Kyseiset varat on löydettävä muista lähteistä, ja ennen kaikkea ne on liitettävä muihin EU:n aloitteisiin, niin että me annamme vahvan kuvan ja ponnistellemme voimakkaasti EU:n työttömien hyväksi.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kiinnittäisin huomionne mikroluottojen perustavanlaatuisen merkitykseen näinä työpaikkakriisin aikoina. Mikroluotot antavat työttömälle mahdollisuuden uuteen alkuun riskin jakamisen ja rahoitusvälineiden ansiosta, mikä tekee yrittäjyydestä mahdollista.

Rahoituskriisin ja myönnettyjen lainojen määrän huomattavan laskun takia kannatan Euroopan komission ehdotusta perustaa mikrorahoitusväline kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ryhmille sekä erityisesti naisille, nuorille ja työttömille.

Tuen kollegoitani Euroopan kansanpuolueen ryhmässä, joka on yhdessä muiden ryhmien – sosialistien, liberaalien ja konservatiivien kanssa – jättänyt kompromissitarkistuksia mikrorahoitusvälineen perustamiseksi mahdollisimman nopeasti niin, että se perustetaan vuonna 2010. Pyydän myös ministerineuvostoa ottamaan vastuuta nopean ratkaisun hakemiseksi työttömyyteen nykyisessä kriisitilanteessa ja kestäväen ratkaisun löytämiseksi mikroluottojen rahoitukseen.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Progress-ohjelma on tärkeä aloite, jolla pyritään auttamaan jäsenvaltioita panemaan tehokkaasti täytäntöön tavoitteita työllisyyden ja sosiaaliasioiden aloilla. Viime viikolla tapasin ohjelmakomitean jäseniä, ja me keskustelimme Progress-ohjelman täytäntöönpanosta. Päätelmäni ovat seuraavanlaiset. Ensinnäkin mainoskampanjaa, jossa pitäisi kertoa mahdollisille ohjelman edunsaajille sen soveltamisalasta, ei toteuteta riittävän näkyvästi. Toiseksi suurin osa tiedoista, jotka koskevat tarjouskilpailuja ja kilpailuja, on saatavilla vain kolmella kielellä: englanniksi, saksaksi ja ranskaksi. Se muodostaa toiminnallisen esteen ihmisille, jotka eivät puhu kyseisiä kieliä. Mielestäni mainoskampanjan periaatteet on tarkistettava. Meidän olisi mahdollisimman pian lisättävä Progress-ohjelman tunnustusta ja levitettävä tietoa siitä koko unionissa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevalla mikrorahoitusjärjestelyllä tuetaan ja sillä on tuettava yksinkertaisten menettelyjen soveltamista, niin että kohderyhmät voivat hyötyä siitä tehokkaasti. Katson kuitenkin, että mikrorahoitusjärjestelyssä pitäisi keskittyä entistä enemmän ihmisiin, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja ovat heikossa asemassa perinteisillä luottomarkkinoilla ja jotka haluavat perustaa mikroyrityksen tai jatkaa sellaisen kehittämistä, mukaan luettuna itsenäinen ammatinharjoittaminen.

Mielestäni erityishuomiota pitäisi kiinnittää nuoriin, jotka tuoreiden EU:n tilastojen mukaan ovat valitettavasti työttöminä entistä pidempiä aikoja tai jotka työllistetään väliaikaisesti. Sen lisäksi talousarvion käytöstä kertova vuosikertomus mahdollistaa vakavan analyysin tekemiseen lähitulevaisuudessa ja tarvittaessa talousarvion täydentämisen. Jos siirrämme rahaa yhdestä ohjelmasta toiseen, otamme riskin, että molemmat heikentyvät.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, tänään me olemme keskustelleet Euroopan globalisaatiorahastosta ja nyt me puhumme mikroluotoista. Kumpikin väline on ehdottoman tärkeä talous- ja rahoituskriisin vaikutusten torjumisessa EU:ssa ja EU:n työmarkkinoiden elvyttämisessä.

Tarvitsemme kummankin välineen, sillä kaikki eivät sovellu yrittäjäksi. Työllisyyspolitiikkamme tavoitteena ei pidäkään olla se, että entisistä työntekijöistä ja muista kuin ammatinharjoittajista tehdään itsenäisiä ammatinharjoittajia pelkästään liiketoiminnallisista syistä. Tällaisille ihmisille sopisi paremmin termi ”putatiivinen ammatinharjoittaja”. Jäsenvaltioiden täytyy myös toteuttaa tarvittavia ennakoivia toimenpiteitä tässä suhteessa. Kuitenkin kaikille niille, jotka haluavat hyväksyä ammatinharjoittamisen haasteen, on tarjottava resursseja, jotta he voivat perustaa yrityksen tai laajentaa sitä. Siinä yhteydessä on kuitenkin varmistettava – ja se on Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden velvollisuus – että tarjotaan edelleen myös normaali sosiaaliturva. Tarvitsemme uutta rahaa uusiin ideoihin.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Uskon, että tänään Euroopan parlamentin jäsenet ovat täysin yksimielisiä siitä, että mikrorahoitustuki on nyt erittäin tarpeellista. Elin- ja työolot ovat muuttuneet perusteellisesti ja työttömyyden vitsaus, joka on iskenyt melkein kaikkiin valtioihin, pakottaa meidät esittämään tiettyjä ehdotuksia siitä, että tiettyjä tukijärjestelyjä olisi tarkistettava. Tähän saakka suurin osa taloudellisesta tuesta on osoitettu suurille yrityksille ja organisaatioille ja monissa tapauksissa on korostettu sitä, että tähän saakka tavallisilla EU:n kansalaisilla ei ole ollut juurikaan tai mitään toivoa saada taloudellista tukea. Pidän komission

tulevaa ratkaisua pyrkii sopimukseen Euroopan parlamentin kanssa ehdottaman tärkeänä. 100 miljoonaa on alku. Se on ensimmäinen yritys, mutta olen vakuuttunut siitä, että yritys voi onnistua.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, keskustelu on selvästi osoittanut Euroopan parlamentin tuen mikrorahoitusvälineelle, ja uskon, ettei asian sisällöstä ole periaatteellisia erimielisyyksiä. Uskon myös, että neuvoston kanta on varsin lähellä asiasisällön osalta.

Rahoituskysymys on edelleen avoin. Tietysti myös rahoituskysymys on osa yhteispäätösmenettelyä, mikä tarkoittaa sitä, että on erittäin tarpeellista ja toivottavaa hakea kompromissia, ja olen iloinen siitä, että keskustelussa on osoitettu voimakasta tahtoa jatkaa viipymättä neuvotteluja neuvoston kanssa. Samalla keskustelussa on esitetty mahdollisuus kompromissiin tietyillä aloilla.

Keskustelussa komissio mainittiin usein ja sitä arvosteltiin siitä, miten se on käsitellyt Progress-ohjelmaa ja sen käyttöä uuden välineen puitteissa. Minun täytyy sanoa, että komissio ei saanut käsiteltäväkseen helppoa asiaa, koska sen oli liikuttava nykyisen talousarvion puitteissa tai toimielinten välisen sopimuksen puitteissa. Komission pystyi käyttämään vain saatavilla olevia varoja. Kun pohdimme päätöstämme, joka koski Progress-ohjelman varojen käyttöä, harkitsimme huolellisesti seurauksia ja tulimme siihen tulokseen, että vaikei se ollutkaan ihanteellinen ratkaisu, se oli todennäköisesti yksi parhaista ratkaisuista.

Keskustelussa toistettiin useasti, että asiaan liittyi jotain silmänsäätötemppuja tai rahan siirtoa taskusta toiseen. Näin ei ollut, koska kaikki analyysimme osoittavat selvästi, että mikroluottoperiaatteen puitteissa käytettyihin varoihin soveltuu arviolta viisinkertainen kerrannaisvaikutus. Toisessa ohjelmassa kyseiset varat saavuttaisivat indeksin 1, kun taas mikroluotto-ohjelmassa ne voivat teoriassa saavuttaa jopa indeksin 5. Tästä näkökulmasta kyse ei ollut vain siirrosta taskusta toiseen, vaan resurssien uudesta käytöstä. Haluaisin toistaa sen, ettei päätös ollut helppo, enkä edes ajattele, että se oli ainoa päätös ja kompromissia koskevassa keskustelussa löydetään varmasti asianmukainen perusta, tai ainakin toivon niin.

Ajatus mikroluotoista perustuu selvään lausuntoon siitä, että nykyinen talousjärjestelmä ei tarjoa riittävästi rahoituslähteitä pienille eikä varsinkaan erittäin pienille yrityksille, toisin sanoen järjestelmässä ei hyödynnetä niiden ihmisten inhimillistä pääomaa, jotka kuuluvat niin kutsuttuihin heikossa asemassa oleviin ryhmiin. Katson, että siten menetetään valtavasti mahdollisuuksia, ja olen siksi iloinen siitä, että komissio on ehdottanut tätä välinettä ja olen iloinen myös siitä, että Euroopan parlamentti arvostaa sitä.

Kuten jo totesin, ajatuksena on nyt käyttää niiden ihmisten inhimillistä pääomaa, jotka eivät normaalisti voisi käyttää pääomaansa yrittäjinä. On kuitenkin erittäin tärkeää hyödyntää myös aika. Minun mielestäni kohtuuttoman pitkällä keskustelulla vahingoitettaisiin kyseistä välinettä, jota tarvitaan erityisesti kriisin aikana. Uskon myös, että sitä tarvitaan aikana, jolloin kriisiä ei ole, ja että siitä tulee pysyvä osa Euroopan työmarkkinoita ja talouspolitiikkaa.

Kinga Gőncz, esittelijä. – (HU) Kiitos kannustavista kommentteista. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka ilmaisivat pettymyksensä komission kompromissihaluttomuuteen. Minun on sanottava myös komission jäsenelle, että jos siirrämme Progress-ohjelmalle osoitettuja varoja, niin annamme viestin, että voimme kuvitella sosiaalisen osallisuuden alalla resurssien jakamista vain kaikkein heikoimmassa asemassa oleville, jos otamme resursseja samaan tarkoitukseen osoitetuista paikoista. Emme pysty löytämään mitään muita resursseja. Mielestäni sitä ei voida hyväksyä.

Yhteispäätösmenettely tarkoittaa myös sitä, että jokaisen osapuolen on ryhdyttävä toimeen. Euroopan parlamentti teki asiassa useita ehdotuksia, kun taas neuvostosta ja komissiosta ei tullut vastaavia ehdotuksia, jotka olisivat edistäneet sopimuksen syntymistä. Minun on sanottava Elisabeth Schroederille, että se seikka, että me puolustamme täällä Progress-ohjelmaa edustaa vakaumustamme – joka on yhteinen vakaumus siitä, että me yhä haluamme päästä kompromissiin tässä asiassa – että ohjelma on pantava täytäntöön mahdollisimman pian.

Tarjottu apu on tehokasta vain, jos järjestely käynnistetään vuoden 2010 alussa. Jos Euroopan parlamentti todellakin äänestää asiasta tällä viikolla, niin se tekee voitavansa sen varmistamiseksi, että ohjelma käynnistetään vuoden 2010 alussa. Koska parlamentti todennäköisesti hyväksyy 25 miljoonaa euroa omista varoista ensi vuodeksi ja jos parlamentti äänestää koko rahamäärästä, se riittää komissiolle niiden sopimusten allekirjoittamiseen, jotka voivat helpottaa ohjelman käynnistämistä.

Uskon, että se heijastaa Euroopan parlamentin rakentavaa lähestymistapaa. Joka tapauksessa, pidän kyseistä ohjelmaa erittäin tärkeänä sosiaalisen osallisuuden näkökulmasta. Pyytäisin myös niitä kollegoitani, jotka

tukivat tätä, sopimaan siitä, ettemme ota kaikkia varoja Progress-ohjelmasta, ja pyytämään varoja omilta hallituksiltaan ottaen huomioon, että jäsenvaltioiden hallitukset ovat komission jäseniä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Talouskriisistä on tullut vakava sosiaalinen kriisi, johon me emme ole vielä löytäneet ratkaisua. Valitettavasti yksi indikaattoreista, jotka voisivat edistää elpymisen käynnistämistä, antolainauksen taso, on painunut euroalueella ennätysmäisen alas vuoden 1991 jälkeisenä aikana, ja se on ennennäkemättömän alhaisella tasolla uusissa jäsenvaltioissa kuten Romaniassa. Se on yksi tekijöistä, jotka heittävät epäilyksen varjon taantumien taittumista koskeviin näkymiin. Tätä taustaa vasten olen tyytyväinen Euroopan komission ehdotukseen mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta.

Kuitenkin jotta voimme varmistaa sosiaalista osallisuutta koskevien toimien tehokkuuden, järjestely on sijoitettava erilliseen budjettikohtaan. Progress-ohjelman varojen uudelleensijoittaminen vaikuttaisi sen yhteisön toimintaa koskeviin erityisiin suuntaviivoihin ja välittäisi hälyttävän viestin EU:n johtajien sosiaalisen avoimuudesta. He ovat tähän saakka olleet valitettavasti todella haluttomia osoittamaan riittävää sosiaalista osallisuutta.

Kriisi vaikuttaa kaikkiin heikossa asemassa oleviin ryhmiin, mutta emme voi jättää huomiotta nuorisotyöttömyyden vakavuutta. Sillä, että EU:ssa joka viides nuori on vailla työtä, voi olla paljon taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia, myös väestökehityksen ja rikollisuuden näkökulmasta. Siksi katson, että on keskeytettävä enemmän edistämään nuorten mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Viime vuoden syksyn jälkeen yli 5 miljoonaa EU:n kansalaista on menettänyt työpaikkansa, mikä nostaa työttömien määrän EU:ssa 22,5 miljoonaan. Tässä yhteydessä emme voi jättää huomiotta nuorisotyöttömyyden vakavaa tasoa. On erittäin huolestuttavaa, että EU:ssa joka viides nuori on vailla työtä, millä voi olla paljon taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia, myös väestökehityksen ja rikollisuuden näkökulmasta. Joissakin maissa nuorten työttömien prosenttiosuus on jopa korkeampi kuin kansallinen työttömyysaste. Esimerkiksi Latviassa joka kolmas nuori on työtön, ja ongelma koskee 43:a prosenttia alle 25-vuotiaista Espanjan kansalaisista. Mielestäni nuoriin on kiinnitettävä enemmän huomiota. Tässä suhteessa Euroopan komission tekemä aloite mikrorahoitusohjelmista, joista tehdään erillinen budjettikohta, auttaa kannustamaan ja motivoimaan nuoria hakeutumaan työmarkkinoille, mikä alentaa työttömyysastetta, joka on noussut kyseisessä ryhmässä.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Nykyisiä EU:n ja jäsenvaltioiden toimia on tehostettava mikroluottojen tarjonnan lisäämiseksi. Euroopan mikrorahoitusjärjestelystä on tarjottava hyödyllistä tukea työttömille ja heikossa asemassa oleville ryhmille, jotka haluavat perustaa mikroyrityksiä. Katson, että eurooppalaisella mikrorahoitusjärjestelyllä on oltava erillinen luottojen yhteismäärä, sillä järjestelyn edunsaajat ovat muita kuin Progress-ohjelman edunsaajia. Progress-ohjelman varoja ei saa missään olosuhteissa vähentää kriisin aikana, sillä ne on suunnattu kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ryhmille. Uskon myös, että eurooppalaisella mikrorahoitusjärjestelyllä on oltava tarpeeksi suuri talousarvio, jotta sillä voidaan saavuttaa todella tehokkaasti työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevat tavoitteet. Jäsenvaltioiden ja koko EU:n on jatkettava Progress-ohjelman tehokasta täytäntöönpanoa maailmanlaajuisen talouskriisin aikana.

19. Lelujen turvallisuus (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma lelujen turvallisuudesta.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, keskustelemme leluista aina ennen joulua, ja syystäkin, sillä se on aikaa, jolloin lelut kiinnostavat ihmisiä eniten. Olen kiitollinen siitä, että teemme niin jälleen tänä vuonna, sillä lelujen turvallisuus on asia, joka kiinnostaa Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota ja jolle asetamme korkeat vaatimukset.

Tämän illan keskusteluun ovat syynä tiedotusvälineiden artikkelit erityisesti yhdessä jäsenvaltiossa – Saksassa. Ne ovat lähtöisin tutkimuslaitoksista *Bundesinstitut für Risikobewertung* ja *Technischer Überwachungsverein*. Kumpikaan laitos ei ole lähestynyt komissiota suoraan. Myöskään Saksan hallitus ei ole vielä ottanut yhteyttä komissioon tässä asiassa. Siten me emme tiedä asiasta sen enempää kuin mitä kyseiset kaksi laitosta ovat todenneet lehdistötiedotteissaan ja mitä on voitu lukea saksalaisista tiedotusvälineistä. Kyse on kuitenkin

niin vakavasta aiheesta, että vaikka meillä on käytettävissämme vain lehtiartikkelit, meidän on silti käsiteltävä asia.

Edessämme olevat artikkelien analyysit osoittavat, että meidän on käsiteltävä neljää eri asiaa. Ensimmäinen on kysymys, johon on erittäin helppo vastata. *Technischer Überwachungsverein* -laitoksen mukaan huomattava osa testatuista leluista, jotka ovat Saksan markkinoilla, eivät täytä Euroopan unionin voimassa olevia säännöksiä. Hyvät kuulijat, tässä tapauksessa säännöt ovat täysin selvät. Jos yksi jäsenvaltio tekee tällaisen havainnon, sen velvollisuutena on tiedottaa siitä välittömästi kaikille muille jäsenvaltioille ja Euroopan komissiolle sekä panna täytäntöön tarvittavat toimet. Ne voivat mennä niin pitkälle, että poistavat kyseiset tuotteet välittömästi markkinoilta, ja se todellakin tarkoittaa Euroopan unionia, ja myös asettavat tuontikiellon, jos kyseiset tuotteet valmistetaan unionin ulkopuolella. Toivon, että Saksan viranomaiset ilmoittavat asiasta erittäin nopeasti muille jäsenvaltioille ja komissiolle Rapex-järjestelmän kautta. Jos tarvitaan tuontikielloja, niin vakuutan teille tässä ja nyt, että komissio hyväksyy kiellot suoraan ja viipymättä. Kuten totesin, Saksan viranomaiset eivät kuitenkaan ole vielä välittäneet sellaista tietoa.

Markkinavalvonta – ja minun on sanottava tämä erittäin selvästi tässä kohtaa – on yksin jäsenvaltioiden vastuulla. Euroopan komissiolla, Euroopan parlamentilla tai neuvostolla ei ole käytettävissään markkinavalvontavälineitä. Ne kuuluvat yksistään jäsenvaltioiden alaan. Lainsäädännössä, myös voimassa olevassa leludirektiivissä kuitenkin säädetään, että jäsenvaltioiden on suoritettava markkinavalvontaa. Kun luen uutisia Saksasta, että siellä epäillään, täyttääkö Saksan markkinavalvonta uuden leludirektiivin vaatimukset, niin voin sanoa vain yhden asian: Saksan hallituksen on varmistettava, että Saksan markkinavalvontaviranomaiset voivat täyttää kyseiset vaatimukset. Siten vastaus tähän kysymykseen on varsin selvä.

Toinenkin kysymys on yksinkertainen. Se on vanha kysymys, josta Euroopan parlamentti on käynyt intensiivisiä keskusteluja leludirektiivin hyväksymisen yhteydessä ja jossa tämän parlamentin ratkaiseva ääni tuotti selvän ja yksiselitteisen enemmistöpäätöksen nimenhuutoäänestyksessä. Se liittyi kysymykseen kolmannen elimen suorittamasta pakollisesta lelujen sertifiointista. Ehdotuksen esitti Saksa. Saksan *Technischer Überwachungsverein* -laitos oli ehdotuksen takana, ja se hylättiin perustellusti, koska kolmannen elimen suorittama sertifiointi ei lisäisi turvallisuutta leluissa, jotka eivät normaalisti ole teknisesti monimutkaisia, koska siinä tapauksessa sertifioitaisiin prototyyppi.

Leluissa ongelmana ei kuitenkaan ole prototyyppi vaan, kuten tiedämme kokemuksesta, ongelmana on se, noudattavatko kaikki toimittajat ja kaikki toimitusketjun jäsenet koko valmistusprosessin ajan korkeita vaatimuksia, jotka me asetamme. Kuten kaikilla muillakin aloilla sovellamme leluihin periaatetta, että valmistajan on otettava täysi vastuu siitä, että tuote noudattaa voimassa olevaa lainsäädäntöä. Riippumatta siitä missä päin maailmaa valmistajat ovat, emme saa vapauttaa niitä vastuusta.

Jos luotettavuudessa esiintyy ongelmia tietyssä maassa, meidän on keskusteltava kyseisen maan kanssa sen tuotanto-olosuhteiden parantamisesta, ja juuri niin Euroopan komissio tekee. Tarkoitan Kiinaa. Meillä on tiivis ja intensiivinen yhteys Kiinaan, kun on kyse siitä, miten me voimme tosiasiaa varmistaa sen, että tuotanto-olosuhteet Kiinassa, joka on selvästi maailman suurin lelujen valmistaja, täyttävät meidän vaatimuksemme. Asiassa on saavutettu edistystä, mutta tehtävää on varmasti vielä paljon.

Kolmas asiakokonaisuus liittyy lelujen kemikaaleihin ja raskasmetalleihin. Se on erittäin vaikea asia. Poliittiset suuntaviivat, jotka annoin kollegoilleni kun leludirektiiviä valmisteltiin, oli mahdollisimman tiukkojen sääntöjen laatiminen – mahdollisimman tiukkojen! Myös neuvosto ja Euroopan parlamentti olivat samaa mieltä. Sen tuloksena raja-arvot, jotka sisällytimme uuteen leludirektiiviin, joka otetaan käyttöön asteittain vuodesta 2011 alkaen, edustivat viimeisintä tieteellistä tietoa aikana, jolloin direktiivi hyväksyttiin.

Tiesimme kuitenkin, että prosessi kehittyy kaiken aikaa – tieteen alalla edetään jatkuvasti ja uusia tuloksia ja havaintoja tulee jatkuvasti – ja yhdessä me muotoilimme direktiivin tarkoituksella niin, että uudet tutkimustulokset siitä, että esiintyy riskejä, joita emme ole aikaisemmin havainneet, ja että raja-arvot on asetettu liian korkeiksi, voidaan sisällyttää direktiiviin erittäin nopeasti komitologiamenettelyllä, johon Euroopan parlamentti osallistuu. Nykyisessä oikeudellisessa tilanteessa, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi, asiasta vastaavan tiedekomitean on osallistuttava tuotteiden aiheuttamien riskien arvioimiseksi.

Tänä vuonna mahdollisista uusista tutkimustuloksista on kerrottu kaksi kertaa. Ensimmäisestä tapauksesta sain tiedon kirjeitse Saksan liittotasavallan elintarvike-, maatalous- ja kuluttajansuojaministeriltä tämän vuoden keväällä. Kirje koski kadmiumia. Toimitin asian välittömästi tiedekomiteaan, kadmiumin lisäksi muiden raskasmetallien osalta. Odotamme tuloksia komitean tutkimuksesta vuoden 2010 alkupuoliskolla – viimeistään kesäkuun lopussa. Jos komitean tutkimus todella paljastaa uusia tutkimustuloksia, me teemme

välittömästi ehdotuksen tiukentaaksemme direktiiviä, joka ei ole vielä tullut voimaan, niin että se tulee voimaan vuonna 2011 entistä tiukemmin raja-arvoin.

Toinen tapaus on varsin monimutkainen ja vaikea selittää. Se liittyy polysyklisiin aromaattisiin hiilivetyihin, jotka tunnetaan PAH-yhdisteinä ja jotka ympäröivät meitä joka päivä – emme edes tiedä, mihin kaikkeen olemme kosketuksissa. Tässäkin tapauksessa saimme tietoja, että polysyklisten aromaattisten hiilivetyjen raja-arvot voi olla asetettu liian korkealle. Tiedekomitea tarkastelee asiaa. Tulokset tulevat hyvissä ajoin, niin että ehdimme tehdä korjaukset.

Muistutan tässä yhteydessä siitä, että me käsittelemme ongelmaa, jota emme poliitikkoina oikein pysty ratkaisemaan. Nämä ovat teknisiä kysymyksiä, jotka ovat erittäin monimutkaisia. Myönnän teille avoimesti, etten aina ymmärrä erittäin monimutkaisia tieteellisiä analyysejä, jotka minulle esitetään. En kuvittele, että tässä parlamentissa on monta jäsentä, vaikka kaikki olisivat paikalla tänä iltana, jotka voisivat sanoa ymmärtävänsä niitä. Emme voi ymmärtää niitä, koska meillä ei ole asianmukaista koulutusta. Tietystä määrin meidän on siksi luotettava omiin asiantuntijoihimme. Siinä on ongelmamme.

Tiedämme tietysti kaikki, että tieteen historia on täynnä esimerkkejä tapauksista, joissa yleisesti hyväksytyt totuudet ovat osoittautuneet vääriksi. Se on täynnä myös esimerkkejä siitä, että niin sanotut vähemmistön mielipiteet ovat osoittautuneet oikeiksi. Miten voimme poliitikkoina tehdä päätöksen, kun tutkijat ovat eri mieltä toistensa kanssa? Emme voikaan, ja se riski liittyy politiikan työhömmme emmekä voi välttää siltä.

Sääntö, jota me noudatamme Euroopan unionin toimielimissä, on se, että me noudatamme asiasta vastaavan tiedekomitean suosituksia, ja niin me olemme tehneet tässäkin tapauksessa. Sanon kuitenkin täysin avoimesti, että otan kysymyksen niin vakavasti, että mikä tahansa pieni viite uusista tutkimustuloksista – ja vaikka näkisimme asian vain sanomalehtiartikkelissa – otetaan komissiossa niin vakavasti, että asia annetaan tutkijoiden käsiteltäväksi.

Viimeinen kohta on varsin harmillinen. Siitä minun on sanottava, että olisin todellakin odottanut, että jäsenvaltion hallitukselle kuuluva laitos olisi noudattanut hyvän tieteellisen käytännön vähimmäisvaatimuksia. *Bundesinstitut für Risikobewertung* -laitoksen väite, jota on levitetty Saksan tiedotusvälineissä, että polysyklisten aromaattisten hiilivetyjen tapauksessa meillä on renkailla raja-arvo, joka on sata kertaa tiukempi kuin lasten lelujen raja-arvo, on yksinkertaisesti skandaalin lietsomista. Se on pelkkää skandaalin lietsomista, ja tutkijat tietävät sen.

Totuus on se, että säännöt, joita sovelletaan renkaiden valmistukseen sekä erityisesti prosessissa käytettäviin öljyihin, ovat peräisin ajalta ennen Reach-järjestelmää ja lelujen turvallisuutta koskevaa direktiiviä, ja että tässä tapauksessa yksi aineista on otettu viitearvoksi. Kyseinen aine kuitenkin edustaa noin sadan muun aineen ryhmää. Siispä viitearvo on kerrottava sadalla. Siten päästään täsmälleen samaan raja-arvoon, jota sovelletaan muihin tuotteisiin Euroopan unionissa.

Toisin sanoen, koska raja-arvo, jota sovelletaan tiettyjen öljyjen käyttöön renkaiden valmistuksessa, perustuu kyseisten aineiden pienimpään pitoisuuteen, joka on vielä mitattavissa tuotteessa, se on täsmälleen sama kuin leluissa. Pitoisuus määritellään pienimmän mitattavissa olevan pitoisuuden mukaan. Voin vain kehottaa tutkimuslaitosta vetämään takaisin harhaanjohtavan väitteen, jota ei voida puolustaa. On todella sietämätöntä, että meidän on käsiteltävä tällaisia asioita.

Kaiken kaikkiaan olemme tehneet leludirektiivistä asiakirjan, joka vastaa parhaan tietomme ja uskomme mukaan sitä, mikä oli mahdollista sen hyväksymisen aikaan. Olemme myös muotoilleet sen siten, että uudet tutkimustulokset voidaan sisällyttää siihen koska tahansa, niin että lelujen turvallisuusvaatimukset heijastavat aina tieteen viimeisimpiä tutkimustuloksia.

Andreas Schwab, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä vilpittömästi käsiteltävänä olevia raja-arvoja koskevan lausuntonne selkeydestä ja uskottavuudesta. Haluan tehdä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puolesta – ryhmämme Marianne Thyssen myös toimi leludirektiivistä vastaavana esittelijänä – selväksi sen, että mekin haluamme saavuttaa täydellisen suojelun ja ylläpitää sitä haitallisten aineiden tapauksessa. Tiedämme, että tässä suhteessa meillä on erityinen vastuu lastemme terveydestä ja siten tulevaisuudestamme.

Erityisesti ennen joulua – mainitsitte sen, arvoisa komission jäsen – vanhempien ja isovanhempien on voitava olla varmoja siitä, mitkä lelut ovat turvallisia heidän lapsilleen tai lastenlapsilleen ja mitä leluja he voivat ostaa näille. Teidän tavoin minäkin kehoitan jäsenvaltioiden sekä erityisesti Saksan markkinavalvontaviranomaisia täyttämään velvollisuutensa ja poistamaan vaaralliset lelut markkinoilta.

Uskon, että me teimme aikanaan oikean päätöksen siinä, ettei kolmannen elimen sertifiointista tullut yleistä arviointiperustetta leluille.

Raja-arvoista tehtiin samanlainen vetoomus vuosi sitten – kuten mainitsitte. Silloin kirjoitin teille kirjeen, jossa pyysin teitä toimittamaan asian komission tiedekomitealle, ja siitä olen teille erittäin kiitollinen. Silloin yritin saada lisää tieteellisiä näkemyksiä Saksasta, ja olen sen jälkeen saanut seuraavat tiedot. Siteeraan *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt Stuttgart* -tutkimuslaitoksen tutkimusta: ”Uuden direktiivin korkeampia kulkeutumisen raja-arvoja on teknisesti erittäin vaikeaa verrata 15 vuotta vanhoihin DIN EN 71 3 -arvoihin”.

Siten uskon voivani vahvistaa sen, ettei tässä ole kyse helposta keinosta sysätä asiaa tieteelle ja todeta, että ”emme halua tutkia asiaa tarkemmin, koska emme ymmärrä sitä”, vaan kiista on aito ja vaikea asiantuntijoiden kesken, ja yksi laitos Saksassa on tuonut kantansa esiin erityisen voimakkaasti. Kehotan kuitenkin teitä, arvoisa komission jäsen, tekemään kaikkenne, jotta tieteelliset laitokset saadaan yhteen, niin että ne voivat sopia tieteellisesti objektiivisesta näkemyksestä.

Sylvana Rapti, S&D-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tähän aikaan joka vuosi vanhemmat varmistavat, että joulupukki saa kirjeensä. Lapset pyytävät kirjeissään leluja. Yksi leluista voisi olla tämä tässä, aivan kuten tämä voisi olla yksi 104 lelusta, jotka saksalainen kuluttajatuotteista vastaava tutkimuslaitos tarkasti.

Kuulin juuri komission jäsenen periaatteessa moittivan laitosta työnsä tekemisestä. Kuulin hänen moittivan tutkijoita. Kuulin hänen moittivan jäsenvaltioita, jotka vastaavat valvonnasta. Kuuntelin kaikkea sitä erittäin kiinnostuneena, aivan kuten kuuntelin hänen jatkuvasti toistavan meille rehellisesti ja vankoin tiedoin, että kaikkia aikaisempia direktiivejä parannetaan aika ajoin uusien tietojen perusteella. Yksin tämä tieto vahvistaa sen, että saksalainen tutkimuslaitos on tehnyt työnsä kunnolla. Meidän on pidettävä se mielessä.

Direktiiviä on määrä soveltaa vuonna 2011 ja kemikaalien osalta vuonna 2014, kuten tiedätte. Vielä yksi asia: 17. joulukuuta eli ylihuomenna, kaikki jäsenvaltiot esittelevät komissiolle luonnoksensa markkinavalvonta-asetukseksi.

Ne liittyvät suoraan joulumarkkinoihin. Ne liittyvät suoraan lastemme terveyteen. He leikkivät leluilla, jotka me ostamme heille. Lopuksi muistutan, että on erittäin tärkeää, ettei leluja koskevaa keskustelua pidetä tähän aikaan joka vuosi. Lelujen turvallisuutta koskevaa keskustelua pitäisi käydä läpi vuoden. Se on komission vastuulla.

Jürgen Creutzmann, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä tukee *Bundesinstitut für Risikobewertung* -laitoksen lausunnossa esitettyjä näkemyksiä, joiden mukaan karsinogeenien arvioinnissa olisi sovellettava ALARA-periaatetta eli periaatetta ”niin pieni kuin kohtuudella mahdollista”.

Toiseksi komission on siitä syystä tutkittava, toteutuuko periaate leludirektiivin raja-arvoissa.

Kolmanneksi jos niin ei tapahdu, me kehotamme komissiota varmistamaan, että siihen mennessä, kun kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet leludirektiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä vuonna 2011, leludirektiivin raja-arvot on annettu siten, etteivät lelujen pehmenneisyaineet aiheuta mitään riskiä lasten terveydelle.

Neljänneksi leludirektiivin periaatetta, jonka mukaan mahdollisesti syöpää aiheuttavia, perimää vaurioittavia tai lisääntymistoksisia kemikaaleja ei sallita, on sovellettava lelujen kosketeltaviin osiin. Se on itse asiassa saavutettava raja-arvoilla, sillä muuten tällainen direktiivi on arvoton.

Viidenneksi asia edellyttää erityisesti entistä parempaa ja lisää markkinavalvontaa, koska yleensä juuri EU:hun tuodut lelut ylittävät unionin raja-arvot. Tehokas markkinavalvonta kuitenkin mahdollistaisi myös EU:ssa valmistettujen lelujen testaamisen siltä osin, noudattavatko ne raja-arvoja.

Kuudenneksi ei voida mitenkään hyväksyä sitä, jos niin kävisi, että EU:hun tuontiin sovellettaisiin alempia normeja kuin tuontiin vaikkapa Yhdysvaltoihin. Kuitenkin Saksan elintarvike-, maatalous- ja kuluttajansuojaministerin Ilse Aignerin uhkaus toimia yksin ja kieltää niin kutsutut ”myrkylliset lelut” on minun mielestäni täysin väärä tapa toimia ja varsin haitallista luottamuksen herättämiselle Euroopan sisämarkkinoihin. Kansallinen populismi heikentää luottamusta EU:n toimielimiin ja vahingoittaa myös Saksan liittotasavallan hallitusta, koska se hyväksyi leludirektiivin.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pyysimme tätä keskustelua korjataksemme ja selvittääksemme sen, mikä kyseisissä väitteissä on totta ja mikä on pelkkää populismia. Se oli keskustelun taustana. Olisimme odottaneet komission ottavan yhteyttä tiedotusvälineisiin aikaisemmin, mutta jos asia voidaan selvittää tällä keskustelulla, olemme tyytyväisiä siihen.

Suhtaudun myönteisesti ilmoitukseenne, että teetätte kokeita raskasmetalleista ja pehmennysaineista. Katson, että niin on tehtävä nopeasti. Muistutan siitä, että alle 15-vuotiaiden lasten uudet syöpätapaukset ovat kasvaneet yli 50 prosenttia vuodesta 1980 – jolloin tietoja alettiin kerätä – vuoteen 2006.

Pahanlaatuiset kasvaimet ovat lasten kuolemantapausten toiseksi suurin syy. Siksi meidän on toimittava, meidän on tarkastettava, ovatko luvut oikeita ja meidän on toimittava sen mukaan. Jos *Bundesinstitut für Risikobewertung* -laitoksen viimeisin tutkimus osoittaa, että tarkistettu leludirektiivi ei tarjoa riittävää suojaa syöpää aiheuttavilta pehmennysaineilta, meidän on toimittava.

Ei voi olla niin, että lapset voivat saada ihokontaktissa vain yhden tunnin aikana syöpää aiheuttavaa ainetta yhtä paljon kuin mitä 40 savukkeen savu sisältää. Kyseiset aineet voidaan välttää. Tutkimus osoittaa, että se on teknisesti mahdollista. 70 prosenttia myydyistä leluista alittaa kyseiset raja-arvot. Siksi voidaan aina vaatia muitakin leluja alittamaan raja-arvot. Oletettavasti kyse on hinnasta, mutta sitä ei voi jättää vain markkinoiden säänneltäväksi, kun lasten turvallisuus on uhattuna. Tarvitaan poliittisia toimia, joilla raja-arvoja nostetaan vastaavasti.

Luonnollisesti jäsenvaltiot ovat vastuussa markkinavalvonnasta, ei EU, Euroopan parlamentti tai komissio. Olemme useasti vaatineet myös Saksaa ottamaan vakavasti velvollisuutensa markkinavalvonnan alalla ja ryhtymään tarvittaviin toimiin. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei meidän tarvitse toimia silloin, kun tuoreet tieteelliset havainnot herättävät epäilyjä siitä, noudatetaanko raja-arvoja, ja siksi toivon ja pyydän, että uusi komissio esittää Euroopan parlamentille mahdollisimman pian ehdotuksia, niin että me voimme mukauttaa kyseiset raja-arvot komitologiamenettelyllä.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, lasten – pienimpien ja haavoittuvimpien kuluttajien – turvallisuus on aina ollut ensisijaisen tärkeää Euroopan kansanpuolueelle (kristillisdemokraatit) ja itse asiassa kaikille tässä parlamentissa, ja siitä syystä hyväksyimme vuosi sitten uuden, tiukan direktiivin lelujen turvallisuudesta. Erinomainen yhteistyö komission jäsenen ja hänen yksikkönsä, neuvoston puheenjohtajan ja kaikkien poliittisten ryhmien kollegoiden kanssa mahdollisti jättäjämaiden tehtävän suorittamisen; ja nopeasti eli yhdessä käsittelyssä. Kaikki toimitukset olivat vakuuttuneita siitä, että olimme laatineet lainsäädäntöä, joka oli maailman tiukinta ja jota noudatettiin tarkasti niinkin kaukana kuin Kiinassa ja Yhdysvalloissa.

Euroopan parlamentti toimi järkevästi kolmannen osapuolen sertifiointin osalta ja otti erityisen tiukan linjan kemikaalien, kuten allergeenien ja raskasmetallien, normeissa. Syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien tai lisääntymistoksisten aineiden osalta hyväksyimme täydellisen kiellon sekä harvoja poikkeuksia erittäin tiukoin ehdoin. Lainsäädännössä annetaan siirtymäkausi, mutta se on sanomattakin selvää – se on olennainen osa järjestelmää – ja joka tapauksessa siirtymäkausi on lyhyempi kuin mistä teollisuus sanoi selviävänsä. Hyvät kuulijat, joko me teimme suuren virheen ja epäonnistuimme säädöksessä, tai tiede ja tekniikka on kehittynyt niin paljon, että säädöstä on jo muutettava, mikä voidaan erittäin nopeasti komitologiamenettelyllä, tai sitten mitään vikaa ei ole, missä tapauksessa emme voi leikkiä ihmisten peloilla ja heidän perustellulla huolellaan lastensa terveydestä. Olen kuunnellut ja uskonut komission jäsentä, ja minusta komissio tekee sen, mitä sen pitääkin tehdä.

Jos uusia rikkomuksia paljastuu tällä alalla, uskon sen osoittavan, että voimme olla varmoja siitä, että markkinavalvonta on olemassa ja toimii. Meillä on kaksi kysymystä: onko lainsäädäntö ajan tasalla, ja onko markkinavalvonta asianmukaista? Jos vastaus kumpaankin kysymykseen on ”kyllä”, emme saa missään nimessä hyväksyä populismia vaan meidän on tehtävä ihmisille selväksi, ettei ole syytä huoleen.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, kiitos komission jäsenelle vastauksesta. Jos olen ymmärtänyt oikein, halusitte varmistaa, että käynnistetään tutkimus siitä, onko lasten leluissa Saksassa tosiasiaa liikaa myrkyllisiä aineita, kuten yksi tutkimus osoittaa. Jos olen ymmärtänyt oikein, niin voin todeta, että ajatuksenne on hyvä. On erittäin tärkeää, että me toimimme nopeasti. Jos meillä on mitään syytä epäillä, että lastemme turvallisuus on uhattuna, niin meidän on toimittava. Sen lisäksi olisimme kiitollisia, jos komissio voisi palata nopeasti tänne parlamenttiin kertomaan, onko väitteissä mitään perää. Haluan kuitenkin muistuttaa, että kun puhutaan lelujen pehmennysaineista, niin moni tutkija sanoo, ettei turvallista rajaa olekaan. Ainoa turvallinen keino on jättää pehmennysaineet kokonaan pois lasten leluista. Minusta

meidän pitäisi todella ottaa kantaa asiaan ja harkita sääntöjä kiristämistä. En ole varma siitä, että säännöt ovat tarpeeksi hyvät edes uudessa leludirektiivissä.

On vielä toinenkin asia, jonka haluan nostaa esiin: kuukausi sitten me saimme komission tutkimuksen siitä, miten kukin jäsenvaltio on pannut täytäntöön uuden markkinavalvontaa koskevan lainsäädännön. On todellakin oikein, että jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa se, että markkinavalvonta toimii asianmukaisesti. Tutkimus kuitenkin osoitti, että huolimatta siitä, että olemme tiukentaneet sääntöjä, vain kaksi jäsenvaltiota päätti lisätä markkinavalvontaan osoitettuja varoja. Meidän pitäisi pystyä parempaan. Meidän on parannettava merkittävästi markkinavalvontaa nimenomaan ehkäistäksemme kauhistuttavia tarinoita vaarallisista leluista markkinoilla. Toivon siksi myös komission varmistavan, että jäsenvaltiot toimivat niin.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsen Verheugenia siitä, että hän tuli tänne kertomaan tästä tärkeästä asiasta. Meillä on suuri vastuu sen varmistamisessa, että lapsemme eivät sairastu tai joudu vaaraan. Esitän pari kysymystä sitoumuksista, jotka komissio teki neuvotteluissa ennen leludirektiivin ensimmäisen käsittelyn äänestystä ja täysistuntoäänestystämme.

Puolueyhymät, jotka osallistuivat neuvotteluihin, päättivät poistaa tietyt melutasoja koskevat rajoitukset, koska valiokunnan hyväksymä sanamuoto sisälsi määrättyjä desibelitasoja. Komission totesi, että kyseiset tasot voivat olla liian korkeita, ja lupasi sen sijaan luoda normin, joka perustuu pitkäkestoisen ja lyhytkestoisen melun enimmäistasoon. Miten pitkälle komissio on päässyt työssään sen varmistamisessa, että lelut eivät aiheuta kuulovaurioita. Milloin voimme odottaa normia, jossa määrätään lelujen enimmäismelutaso?

Haluan korostaa myös kysymystä varoitustekstien fonttikooosta. Jälleen kerran meille kerrottiin, että se ratkaistaisiin standardoinnilla. Mikä on komission näkemys säännöistä, joita asiaan pitäisi soveltaa? Milloin voimme odottaa normia, joka sisältää varoitustekstien fontin vähimmäiskoon?

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Lelujen turvallisuutta koskeva kysymys on erittäin mielenkiintoinen, erityisesti ennen joulua, jolloin me pohdimme mitä leluja ostaisimme kaikkein nuorimmille. Edellisellä vaalikaudella me valmistelimme jotain, mikä on mielestäni erittäin hyvä ratkaisu lastemme lelujen turvallisuuden lisäämiseksi. Valitettavasti meidän on odotettava kyseisten säännösten vaikutuksia. Uskon kuitenkin, että ne tuottavat konkreettisia tuloksia.

Kiitän tässä yhteydessä komission yksikköjä lelujen ”road show’n” järjestämisestä, koska se on erittäin tärkeä aloite, joka auttaa yrityksiä valmistautumaan direktiivin aiheuttamiin muutoksiin.

Hyvät kuulijat, minua kuitenkin häiritsee toinen saamani tieto. Marraskuun lopussa Yhdysvalloissa kulutustavaroiden turvallisuudesta vastaava komissio päätti poistaa markkinoilta miljoona lastensänkyä. Toiset miljoona poistetaan Kanadan markkinoilta. Lastensänkyä käytetään joka päivä, ja lapset ovat kosketuksessa sänkyihin ehkäpä vielä useammin kuin leluihin. Operaation laajuus huomioon ottaen olisin kiitollinen, jos komissin jäsen voisi kommentoida asiaa. Voimmeko olla varmoja siitä, että Euroopan markkinoilla olevat lastensängyt ovat turvallisia?

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin kiitän teitä vilpittömästi selvistä sanoistanne. Periaatteessa olisi sanottava, että kaiken kaikkiaan leludirektiivi on edistänyt lastemme suojelua huomattavasti. Me kaikki lähestyimme asiaa aikeenamme laatia maailman tiukinta lainsäädäntöä. Monet vanhemmat ja isovanhemmat ovat nyt huolestuneita – kuten sanoitte – saksalaisen *Bundesinstitut für Risikobewertung* -laitoksen tutkimusten takia. Meidän on nyt pohdittava sitä, pitävätkö laitoksen lausunnot paikkansa. Joka tapauksessa meidän on tutkittava asiaa koskevat tosiseikat erittäin huolellisesti. Kyse on lastemme suojelusta.

Tässä kohdassa kiitän teitä vilpittömästi siitä, että sanoitte haluavanne tehdä niin. Katson kuitenkin, että asioiden on edettävä paljon nopeammin. Tiedekomitean tutkimustulokset saadaan, kuten sanoitte, vasta ensi vuonna, vuoden alkupuoliskolla. Asia on hoidettava nopeammin. Kyse on lastemme suojelusta. En todellakaan voi ymmärtää, miksi saksalainen tutkimuslaitos julkaisi tuloksensa näin myöhään. Haluan sanoa senkin tässä yhteydessä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, viime vuosina on ollut kymmeniä tapauksia – 36 pelkästään vuonna 2000 – joissa lapset ovat tarvinneet välitöntä leikkausta lelujen vahingollisten aineiden takia. Muistutan tätä parlamenttia siitä, että vain viikko sitten Yhdysvalloissa julkaistiin artikkeli, jossa todettiin, että joka kolmas markkinoilla oleva lelu sisältää vaarallisia kemikaaleja.

Siksi meidän olisi ymmärrettävä, että eurooppalainen vaatimustenmukaisuusmerkki (CEE) ei riitä takaamaan lelujen turvallisuutta. Se myönnetään, kun yritys on toimittanut asiakirjat, eikä siihen liity tuotteen ennakkotarkastusta ja pistokokeita, ja sen takia me emme voi olettaa, että lelut ovat turvallisia.

Jotta voimme olla varmoja siitä, että lapsemme – minulla ei ole vielä lapsia mutta toivottavasti jonain päivänä on – saavat joulupukilta lahjoja, kuten aikaisemmin todettiin, jotka ovat täysin turvallisia eivätkä aiheuta huolta vanhemmille, meidän on painostettava jäsenvaltioita tekemään entistä perusteellisempia tarkastuksia ja tietyksi vahvistamaan nykyistä lainsäädäntöä.

Günter Verheugen, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen laajasta yksimielisyydestä, jonka tämä keskustelu on osoittanut. Haluan tehdä alustavan kommentin. Puhumme tieteellisestä laitoksesta, riskinarvioinnista vastaavasta saksalaisesta laitoksesta, jonka olen tuntenut jo jonkin aikaa, koska sillä on taipumuksena antaa julkisuuteen pelkoa aiheuttavia ilmoituksia kertomatta tutkimustuloksistaan komissiolle tai millekään muullekaan EU:n toimielimelle. Voitte arvioida sitä itse. Ainoa asia, jonka tiedän asiasta on se, että Saksan liittotasavallan talousarviosta rahoitettavan laitoksen rahoittaminen on keskustelun alla. Ehkä siinä on yksi selitys laitoksen tehokkaaseen PR-toimintaan, vaikka on selvää, ettei se anna paljoakaan arvoa sille, että me voimme tutkia sen havainnot asianmukaisesti.

Siitä huolimatta – ja vaikuttaa siltä että minut on ymmärretty väärin tässä asiassa – vaikka vain lukisimme jotain tiedotusvälineistä, me pidämme sitä kuitenkin merkinä mahdollisista uusista tutkimustuloksista, ja olen jo toimittanut asian edelleen tiedekomitealle. Täällä ilmaista toivetta, että tekisin niin, ei tarvita. Sillä hetkellä kun saan jonkin vihjeen siitä, että on saatettu tehdä uusia tieteellisiä havaintoja lelujen turvallisuudesta ja raja-arvoista, jotka olemme asettaneet, tiedot välitetään tiedekomitealle.

Kuitenkin minun on toistettava se, ettette voi odottaa minun enkä minä voi odottaa teidän tekemän päätöstä tutkijoiden menetelmiä koskevasta erimielisyyksistä. Te ette voi tehdä sitä. Minä en voi tehdä sitä ettekä tekään. Voin vain todeta, että kysymyksestä mahdollisten raja-arvojen mittaamista koskevasta menetelmästä on keskusteltu vilkkaasti täällä parlamentissa, neuvostossa ja komissiossa. Kaiken lisäksi kyseisen saksalaisen laitoksen mielipidettä ei jaa yksikään toinen tieteellinen laitos Euroopassa – ei yksikään! Jos uskotte, että minun täytyy seurata yhden ainoan laitoksen mielipidettä ja jättää kaikki toiset huomiotta, niin kertokaa siitä minulle ja voitte moittia minua siitä. En voi ottaa sellaista vastuuta. Kukaan teistäkään ei voi tehdä niin. Sanon tämän kuitenkin vielä kerran: jos uusia tutkimustuloksia tulee yleiseen tietoisuuteen, prosessi käynnistyy.

Anja Weisgerber, sanoitte, että prosessin pitäisi olla nopeampi – valitettavasti se ei voi olla yhtään nopeampi. Nämä ovat hyvin monimutkaisia tieteellisiä kysymyksiä. Tarvitaan kokeita. Ette ehkä tiedä sitä, mutta tarvitaan laajoja eläinkokeita, esimerkiksi jotta voidaan vahvistaa tällainen väite. Ette voi pakottaa tutkijoita tuottamaan tuloksia tietyssä aikataulussa. Olen pahoillani, mutta se ei ole mahdollista. Siksi minun on vain pyydyttävä teitä tyytymään siihen, että kerron teille, että tiedekomitea on kertonut meille, että se voi tuottaa todistetut tulokset ensi vuoden puoliväliin mennessä, ja se todellakin tekee niin. Kyseisten tulosten perusteella komissio valmistelee välittömästi uusia ehdotuksia, jos käy ilmi, että uusia tutkimustuloksia on todellakin olemassa. Toivottavasti asia on nyt selvä.

Jürgen Creutzmann, periaate käyttää alhaisinta mahdollista riskiä on pätevä. En tarvitse *Bundesinstitut für Risikobewertung* -laitoksen apua sen toteamiseksi. Vaatimukset, joita te esitte asiasta, on siis täytetty.

Heide Rühle, sanoitte, että minun olisi pitänyt ottaa yhteyttä lehdistöön jo aikaisemmin. Yllätän teidät sanomalla, että tein juuri niin. Aivan kuten en usko, että se, mitä sanon tänään Euroopan parlamentissa, päätyy Euroopan tiedotusvälineisiin tai varsinkaan Saksan tiedotusvälineisiin, niin asiallista ja mielestäni rauhallista lausuntoani tosiasioista ei huolitettu Saksan tiedotusvälineisiin. Annoin kuitenkin tarvittavan lausunnon ja selitin siinä tosiasiat. Annan tekstin mielelläni teidän luettavaksenne.

Davidsonille totean, että meillä on maailman tiukin lainsäädäntö. Siitä voimme olla ylpeitä. Tämä komissio ei anna kenenkään ohittaa itseään mahdollisimman korkean turvallisuustason tarjoamisessa lelujen alalla.

Christel Schaldemose, voin olla vain samaa mieltä teidän kanssanne ja sanon, että jäsenvaltioiden vastuuta markkinavalvonnasta ei saa kyseenalaistaa. Olen kanssanne täysin samaa mieltä siitä, että täytäntöönpanoa koskeva kysymys on ratkaisevan tärkeä. Tässäkin suhteessa olemme valmistautuneet asianmukaisesti.

Anna Hedhin viimeinen kysymys on erittäin tärkeä. Te annoitte eri alojen normeista kaksi esimerkkiä, joista toinen on melutaso. Asiaa koskevat ohjeet on lähetetty Euroopan standardointijärjestöille. Normit eivät kuitenkaan poikkea muusta tieteellisestä työstä. Ette voi odottaa niiden olevan valmiina viikossa tai kuukaudessa tai kahdessa. Ne vaativat aikaa. Kuitenkin kaikki normit, joista olemme puhuneet, edistyvät ja

ovat käytettävissä hyvissä ajoin, ja niiden ansiosta me voimme tehdä tuotteista tarkasti vertailukelpoisia ja vahvistaa markkinavalvontaa.

Vielä yksi asia, joka haluan käsitellä. Lasten istuimet, jotka mainittiin täällä ja joihin on liittynyt turvallisuusongelmia Yhdysvalloissa, eivät ole leluja. Ne eivät siten kuulu leludirektiivin soveltamisalaan vaan yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin soveltamisalaan. Meidän ei tarvitse piileskellä amerikkalaisilta tässä asiassa. Järjestelmä, joka meillä on EU:ssa yleisestä tuoteturvallisuudesta, on osoittautunut hyväksi viime vuosina. Jos Euroopan markkinoille ilmestyy turvattomia tuotteita, me voimme nyt olettaa melkoisella varmuudella, että kaikki muut jäsenvaltiot ja komissio saavat niistä tiedon ja että asianmukaisiin toimet myös toteutetaan.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen siihen, että uusi lelujen turvallisuutta koskeva direktiivi 2009/48/EY tulee voimaan vuonna 2011, vaikka on valitettavaa, että direktiivi ei ole voimassa ensi vuoden 2010 joulun alla, jolloin suurin osa EU:ssa valmistetuista tai sinne tuoduista leluista myydään. Toivon jäsenvaltioiden saattavan kaikki tärkeän direktiivin osatekijät osaksi kansallista lainsäädäntöä ennen täytäntöönpanoa koskevaa määräaikaa, jotta vanhemmat voivat kuluttajina olla rauhallisin mielin.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Käytän hyväkseni tätä keskustelua ja kiinnitän huomiota siihen, että Euroopan unionin kuluttajien onnettomuuksien rekisterin toimintaa on kehitettävä. Rekisteri odottaa muun muassa tietojen keräämistä kuolemantapauksista ja ruumiinvammoista, jotka aiheutuvat erilaisista lapsille suunnatuista tuotteista. Rekisterin pitäisi olla tärkeä osa mekanismeja, jolla suojellaan kuluttajia, mukaan luettuna kaikkein nuorimmat ja haavoittuvimmat kuluttajat. Valitettavasti Puolan standardointikomitean pienten lasten tuotteiden ja lelujen turvallisuudesta vastaavan teknisen komitean asiantuntijan mukaan jäsenvaltioiden ja Euroopan komission välinen nopea tiedonvaihto vaarallisista tuotteista ei toimi vieläkään tyydyttävästi. Sama koskee toimia, joita yksittäiset valtiot toteuttavat kyseisten tuotteiden markkinoille saattamisen estämiseksi. Pyydän tutkimaan asian perusteellisesti.

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.50.)